

CORTS VALENCIANES

DIARI DE SESSIONS

DIARIO DE SESIONES

Número 50

IV Legislatura

Any 1996

Debat sobre declaració de política general

Sessió plenària

celebrada el dia 25 de setembre de 1996

(Tercera i darrera reunió)

Presidència del Molt Excel·lent Senyor
Vicent González i Lizondo

SUMARI

(Comença la sessió a les 10 hores i 10 minuts.)

Debat i votació de les propostes de resolució derivades del debat sobre declaració de política general realitzada pel president de la Generalitat Valenciana.

- Propostes dels G.P. Socialista, Popular i Esquerra Unida-Els Verds sobre reforma de l'Estatut: s'aprova una proposta transaccional.
- Propostes del G.P. Esquerra Unida-Els Verds sobre LOGSE i FPA: es rebutgen.
- Proposta del G.P. Nacionaliste Unio Valenciana-IC sobre el valencià: s'aprova.
- Propostes dels G.P. Popular, Socialista i Nacionaliste Unio Valenciana-IC sobre pacte local: s'aprova una proposta transaccional.
- Proposta del G.P. Socialista sobre hospitals: es rebutja.
- Propostes del G.P. Esquerra Unida-Els Verds sobre residus i ferrocarrils: es rebutgen.
- Proposta del G.P. Nacionaliste Unio Valenciana-IC sobre TVV: s'aprova.
- Proposta del G.P. Popular sobre ocupació: s'aprova.
- Propostes del G.P. Socialista sobre LOGSE, Universitats i FPA: es rebutgen.
- Propostes del G.P. Esquerra Unida-Els Verds sobre hospitals i SVS: es rebutgen.
- Proposta del G.P. Nacionaliste Unio Valenciana-IC sobre Pla Hidrològic: s'aprova.
- Proposta del G.P. Popular sobre la Unió Europea: s'aprova.

(Se suspén la sessió a les 13 hores i 50 minuts.)

(Es reprén la sessió a les 16 hores i 7 minuts.)

- Propostes del G.P. Socialista sobre agresions a les dones i jornada laboral: es rebutgen.
- Proposta del G.P. Nacionaliste Unio Valenciana-IC sobre inundacions: s'aprova.
- Propostes del G.P. Socialista sobre Pla d'habitatge, RIVA-RACHA: es rebutgen.
- Proposta del G.P. Esquerra Unida-Els Verds sobre l'autopista A-7: s'aprova.
- Proposta del G.P. Nacionaliste Unio Valenciana-IC sobre comerç: s'aprova.
- Proposta del G.P. Socialista sobre inversió pública: es rebutja.
- Propostes del G.P. Esquerra Unida-Els Verds sobre infància i el 0,7: es rebutgen.
- Proposta del G.P. Nacionaliste Unio Valenciana-IC sobre la Llei d'ordenació del territori: s'aprova.
- Propostes del G.P. Socialista sobre inundacions i OCM: es rebutgen.
- Propostes del G.P. Esquerra Unida-Els Verds sobre ocupació, serveis socials i acord finançament: es rebutgen.
- Proposta del G.P. Nacionaliste Unio Valenciana-IC sobre TVA: es rebutja.
- Proposta del G.P. Socialista sobre Pla Hidrològic: es rebutja.
- Propostes del G.P. Esquerra Unida-Els Verds sobre Pla jove: s'aprova; sobre turisme: s'aprova una transaccional; i sobre indústria i superfícies comercials: es rebutgen.
- Proposta del G.P. Nacionaliste Unio Valenciana-IC sobre universitats: s'aprova.
- Propostes del G.P. Socialista sobre desertització: s'aprova; i sobre reforestació i parcs naturals: es rebutgen.
- Proposta del G.P. Socialista sobre TVV: es rebutja.
- Proposta del G.P. Socialista sobre Pimes: es rebutja.

(S'alça la sessió a les 20 hores i 23 minuts.)

Ple de les Corts Valencianes celebrat el dia 25 de setembre de 1996. Comença la reunió a les 10 hores i 10 minuts. Presidix el Molt Excel·lent President, Senyor Vicent González i Lizondo. Sessió plenària número 31. Tercera i darrera reunió.

El senyor president:

Senyories, bon dia.

Senyores i senyors diputats, tenen vostres una llista a on està per cada grup parlamentari les propostes de resolució que han segut admeses per la Taula, que han segut totes les presentades pels quatre grups parlamentaris, el número i la referència que fa. Es discutiran, tal i com es la costum i d'acort en lo que es va acordar en la junta de síndics, primer u del Grup Socialiste, després entrarà Esquerra Unida-Els Verds, després Unió Valenciana, finalisant el Grup Popular i tornarem una altra vegada en el mateix sentit.

El temps de que dispon cada grup per a defensar les seues intervencions es d'una hora, que poden repartir, o be proporcionalment, com fins ara han fet tres grups, o be carregant en algu dels temes, com ha fet precisament el Grup Parlamentari Socialista. Hi ha la tanda favor, que es la que defen la proposta de resolució, i la tanda en contra.

No hi ha mes paraules, senyories. Els pregue a vostres que fem l'us del temps que nos correspon per a que el debat puga anar discorrent en tota la llargada necessària, sense oblidar els temes de discussions que estem fent.

Sense mes, entrem en el primer tema, que es la proposta número 21.088, reforma d'Estatut, que presenta el Grup Parlamentari Socialista.

En representació d'este grup, te la paraula el senyor Antonio García Miralles.

Propostes dels G.P. Socialista, Popular i Esquerra Unida-Els Verds sobre reforma de l'Estatut

El senyor García Miralles:

Molt Excel·lent Senyor President.

Senyores i senyors diputats.

El Grup Parlamentari Socialista ha presentat, com a conseqüència del debat de política general, una proposta de resolució que creu interpretar el consens bàsic que al llarg del debat i de les manifestacions, tant del Molt Honorable Senyor President de la Generalitat com de tots i cadascú dels síndics parlamentaris, s'ha produït.

Entenem que la Constitució Espanyola ha sigut possible perquè hagué un ample consens i una metodologia de treball que no prefixava per endavant cap posició. També el nostre Estatut d'Autonomia tingué un procés delicat, però en el que al final la metodologia i la finalitat del consens produí que hui els valencians tingam l'autogovern en altes quotes de competències i també en capacitat per a poder avançar i aprofundir en això que és la democràcia autonòmica.

El Reglament de les Corts ha sigut reformat en alguna ocasió també amb la metodologia del consens. Per tant, creem que és una comissió especial d'estudi, que tinga una limitació en el temps, però que no tinga tampoc la urgència que el Reglament marca a qualsevol tipus d'iniciativa, la que pot donar eixida a la solució d'un problema que, sobretot a partir d'esta nova legislatura, apareix en els mitjans de comunicació des de les diverses postures, des de les diverses manifestacions, totes elles respectables i legítimes, que fan els portaveus o els líders dels distints grups polítics d'esta Cam-

bra i de fóra d'esta Cambra. Una comissió d'estudi suposa un element de reflexió, de concòrdia, on assossegadament, sense excloure anticipadament cap tema, totes aquelles qüestions que considerem pendents per a millorar el nostre sistema d'autogovern puguem ser tractades, des de la millora tècnica-jurídica del nostre Estatut fins totes i cadascuna de les qüestions que, tant en el debat de política general com en altres ocasions, cadascú dels grups legítimament ha manifestat.

Jo vull entendre que s'ha presentat no sols una proposta de resolució per part del Partit Socialista, sinó també pel Grup Parlamentari Popular i pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida. I entenc que de les paraules en les seues intervencions del portaveu d'Unió Valenciana estic completament convençut que està també en sintonia en este plantejament de treball.

Per tant, una comissió d'estudi que treballa sense presa però sense pausa al llarg d'un any, on puguem abordar-se totes estes qüestions, podria facilitar a les distintes comissions i a la Cambra en el seu conjunt un dictamen que possibilita l'èxit de qualsevol reforma estatutària.

La reforma de l'Estatut, segons la normativa vigent, demana un acord de les tres cinquenes parts. Nosaltres voldríem, i eixa crec que és la voluntat de tots, que qualsevol reforma tinguera la unanimitat d'esta Cambra. I hem de crear les condicions i la metodologia perquè això siga possible. Com diem els valencians, una cosa molt important per a fer les coses és tindre voluntat de fer; voluntat de fer que jo crec que està en tots els grups de la Cambra, que crec que també està en el govern de la Generalitat, i voluntat de fer que, per suposat, està en el grup que represente.

Des d'eixa perspectiva, treballar, treballar d'una forma oberta, però també d'una forma rigorosa és el repte que tenim en estos moments. I des d'eixa perspectiva...

El senyor president:

Senyor García Miralles, si es tan amable, anem a esperar que les seues senyories s'acaben d'esplayar un poquet i continuarà voste immediatament. (Pausa.)

Moltes gràcies.

El senyor García Miralles:

Moltes gràcies, senyor president.

Des d'esta perspectiva, senyores i senyors diputats, la metodologia de la comissió d'estudi permet que puguem tindre la garantia que qualsevol plantejament tinga un ample consens, que qualsevol plantejament puga integrar voluntats, que qualsevol plantejament tinga també el rigor fora de la conjuntura, fora de l'atenció o de la confrontació partidària, i facilite que els valencians tinguem una veu, la d'estes Corts, que se senta en força en les Corts Generals per a defensar institucionalment aquelles reformes que legítimament el nostre poble, si les sabem explicar, podrà compartir i podrà agrair a estes Corts.

Entenem que eixa voluntat no és una voluntat exclusiva del meu grup, sinó que és la voluntat de tots els grups de la Cambra. Este parlamentari no té cap inconvenient, cap inconvenient en oferir la possibilitat de la millora del text, o de l'ampliació o de la fórmula que es crega convenient perquè hi haja únicament una proposta i que puga estar recolzada per tota la Cambra.

Res més i moltes gràcies.

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor García Miralles.

Tanda en contra.

Ha demanat la paraula el síndic del Partit Popular i, com a grup majoritari, te la tanda en contra al seu favor. (Remors.)
¿Qüestió d'orde? Senyor Villalba.

El senyor Villalba Chirivella:

Moltes gràcies, senyor president.

Acollint-me a les paraules que acaba de manifestar el senyor García Miralles i tenint en conte que tots els grups d'esta Cambra hem portat com a element primordial d'este debat de política general la possibilitat de consolidar eixa reforma de l'estatut, es per lo que crec que es convenient recolzar la proposta, que es faça un reces per a que tots els grups puguem presentar conjuntament a la Cambra esta petició, i que al final l'aprovació siga unànim de tota la societat valenciana a la qual representem.

Per tant, qüestió d'orde: solicite un reces, que la presidència estime convenient en el temps de la seua duració, per a que tots pogam firmar esta proposta de manera conjunta i unitària. Moltes gràcies.

El senyor president:

Senyor Castelló.

El senyor Castelló Boronat:

Sí, gracias, señor presidente, también era por una cuestión de orden.

Recogiendo también las manifestaciones del portavoz, en este caso del Grupo Parlamentario Socialista, nosotros estamos absolutamente de acuerdo en brindar nuestro consenso para poder consensuar esa propuesta. Creemos que es una propuesta importantísima para esta Comunidad. Y, por lo tanto, debería de hacerse un receso, de la misma manera que planteaba el portavoz de Unión Valenciana, para que el texto fuera un texto unánime de todos los grupos parlamentarios, que recogiera esa voluntad de todos los grupos parlamentarios y que resolviera el futuro de esa posible reforma del Estatuto.

Nada más y muchas gracias.

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Castelló.

Senyor Taberner.

El senyor Taberner i Ferrer:

Sí, senyor president, moltes gràcies.

En el mateix sentit, perquè si no ho férem així podria donar-se la paradoxa que tots haguérem manifestat eixa voluntat d'afrontar tranquil·lament i serenament la reforma del nostre estatut, i que cap de les iniciatives presentades entre elles, a l'igual que les dels altres grups, la del Grup d'Esquerra Unida-Elis Verds, cap d'elles poguera eixir endavant, quan tots hem manifestat eixa voluntat que ens pot conduir a una reforma útil en estos moments.

I, per tant, ens sumen a eixa petició que se suspenga momentàniament el ple. I sense ànim de dir-li a la presidència, no ho entenga així, de com ha de conduir el debat de les propostes de resolució, sí suggeriria, per part del meu grup, que, a l'igual que en este cas, pot haver-hi altres propostes de resolució que eixisquen i que siga necessari també que els grups de les Corts, per haver presentat propostes similars, es fiquen previament d'acord. Això podrà agilitzar el ple si prèviament disposem d'un temps raonable per a vore com arreglar eixes coses. Perquè si no podem estar contínuament parant el ple per a vore si els grups es fiquen d'acord i podem perdre molt més temps que el que ara seria raonable si dedicàrem uns quants minuts a poder arreglar eixes qüestions. Gràcies, president.

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Taberner.

Senyories, esta presidencia enten igualment que efectiva-ment es bo que els grups parlamentaris puguem aplegar a un consens, i manifesta el seu bon grat per la sollicitud de tots els grups parlamentaris d'intentar aplegar a est acort.

Yo, precisament, els vullc recordar que a este respecte –ya en l'intervenció el senyor García Miralles ho ha dit– hi ha una proposta del Grup Parlamentari Popular i una altra del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida-Elis Verds en este mateix sentit que, lògicament, una vegada arribada la transaccional desapareixeran del debat, es lògic.

Si que crec que pot haver alguna altra que també tinguen interès en transaccionar; per tant, yo crec que en una hora sera temps que suficient, practicamente yo parlaria que a les onze i quart reprendriem el ple... (remors) Senyories, es possible que puga fer falta mes temps, pero despres també si hi ha alguna que es puga quedar sera un altre descans, que tampoc passa res.

Anem a vore, senyories, a les onze i mitja. Una hora per a poder tindre i, si fora possible, totes les esmenes transaccionals que es pogueren presentar.

Per tant, se suspén la sessió fins les onze i mitja.

(Se suspén la sessió a les 10 hores i 25 minuts.)

(Es reprén la sessió a les 11 hores i 35 minuts.)

El senyor president:

Senyories, se reanuda la sessió.

Senyories, abans de començar en el punt en el que els grups s'han reunit per a intentar fer unes transaccionals, i de les que m'han passat tres punts mes en lo que al pareixer també hi ha concurrència en la transaccional corresponent, m'agradaria que tots nos en recorderem un poquet l'any que ve i que no tingam d'un any per a un altre que a vegades es facen estos recessos d'un hora. Que a mi no m'importen i que crec que ademes es bo, si això servix per a que els grups parlamentaris es fiquen d'acort. Pero també es de veres que hi ha hagut moltes hores que se me demanaren per part dels grups parlamentaris, se me demanà que no fora immediata la discussió, que se donara al sendema. Yo ho done tot per ben empleat, pero, clar, lo que no vullc es que ningú crega que este president no sap lo que fa o que en ocasions puguem dir: «Convoca per a despres desconvocar, home, nos podria haver convocat un poquet mes tart.»

Be. Senyor Moreno, son nomes apreciacions meues que les vullc donar en veu alta, perquè en el corredor alguna persona ha dit: «Home, este president nos podia haver convocat un poquet mes tart.» I yo no tinc l'oportunitat de donar explicacions nomes que en estos moments. I vullc que quede clar que este president continuarà sempre fent lo que siga convenient per a que els grups de la Cambra tinguen totes les oportunitats de transaccionar, de treballar en tranquil·litat i de fer-ho. I que, per lo tant, no m'importa que algu me reproche res. Que estiguen vostres tranquils, que l'any que ve segurament també tindran oportunitat de reprochar-ho. Això es lo que volia dir.

I tinc que felicitar-me, crec, i felicitar a tots els grups perquè s'ha arribat en este primer tema de reforma d'Estatut, presentat pel Grup Parlamentari Socialista, al qual també havia ficat el Grup Parlamentari Esquerra Unida-Elis Verds i el Grup Parlamentari Popular unes propostes de resolució. Per lo tant, decauen les tres i vaig a donar l'lectura a la transaccional feta pels quatre grups parlamentaris, que despres disposaran de dos minuts cada u per a fer una explicació del vot.

«A la Taula de les Corts Valencianes. Fernando Castelló Boronat, Antonio Moreno Carrasco, Albert Taberner i Ferrer i Hector Villalba Chirivella, síndics dels grups parlamentaris Popular, Socialista, Esquerra Unida-Elis Verds i Nacionalista Unio Valenciana-IC respectivament, de conformitat en lo

establert en la Resolució de Presidència 2/III sobre el procediment parlamentari per al debat de política general, presentent la següent proposta transaccional, que implica la retirada de les propostes de resolució números 21.088, del Grup Parlamentari Socialista; 21.070, del Grup Parlamentari Esquerra Unida i 21.112 del Grup Parlamentari Popular.

Exposició de motius:

Els grups parlamentaris de les Corts Valencianes compromesos en el desenvolupament de l'autogovern de la Comunitat Valenciana, pretenen profunditzar en este i estudiar, en son cas, la reforma de l'Estatut d'Autonomia, per tot lo qual presenten la següent proposta de resolució:

Primer. Crear una comissió especial per a l'estudi d'una possible reforma de l'Estatut d'Autonomia i la consolidació de l'autogovern.

Segon. La comissió especial d'estudi, que tindrà la mateixa composició que l'establida per a les comissions permanents legislatives, nomenarà en el seu si una ponència que, després d'elaborar un pla de treball que haurà d'aprovar-se per la comissió, emetria el seu informe, que haurà de ser aprovat per la comissió per majoria de dos terços i remés, en tot cas, al Ple de les Corts Valencianes per a la seua aprovació final. Tot açò en el termini màxim d'un any.

Tercer. El contingut del text aprovat serà remés per la Taula de les Corts Valencianes a les comissions que per esta considere competents per a la matèria.

Corts Valencianes. València, 25 de setembre de 1996. I ve signat per Fernando Castelló Boronat, Antonio Moreno Carrasco, Albert Taberner i Ferrer i Hector Villalba Chirivella.»

Esta es la transaccional que se somet a l'aprovació de la Cambra. I després de l'aprovació els grups disposaran de dos minuts cadascu per a donar les seues argumentacions sobre esta transaccional.

Senyories, comença la votació. Presents, 84; a favor, 84. S'aprova per unanimitat l'esmena transaccional presentada pels grups.

Anem a començar la tanda en funció de com estava preparat açí, ya que tot el debat l'anem a dur d'esta manera.

El senyor Villalba Chirivella:

Simplement, senyor president, m'havia alçat el primer perquè des de sempre les explicacions de vot es fan de menor a major. I no em consta que haguera hagut algun..., pero que no tinc ningun inconvenient. Lo que passa es que lo normal... per això yo m'he alçat el primer, perquè sempre ha segut de menor a major.

El senyor president:

Senyoria, ho lamento, pero ya que ho he dit, anem a començar la tanda tal qual estava. Per una raó: perquè també hi ha una resolució d'esta presidència que diu clarament que els grups que sostenen al govern seran els ultims en intervenir.

Senyor García Miralles, en representació del Grup Parlamentari Socialista.

El senyor García Miralles:

Senyor president. Senyories.

Molt breument. Gràcies a tots per este esforç de consens. Jo crec que anem a encetar un treball important i que eixe treball comença precisament desde la unanimitat i el consens. Voluntat de fer, he dit abans, que és el que fa falta, i jo estic segur que hui les Corts Valencianes la manifesten en esta aprovació d'esta comissió d'estudi. Torne a repetir, gràcies. I oferir la col·laboració del Partit Socialista a tota la Cambra perquè esta singladura que comencen hui acabe en bon port.

Moltes gràcies.

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor García Miralles.

Pel Grup Parlamentari Esquerra Unida-Els Verds, senyor Albert Taberner.

El senyor Taberner i Ferrer:

Moltes gràcies, senyor president.

Senyories, isc a esta trona per a manifestar la satisfacció, diria l'enorme satisfacció, del meu grup en vore que els grups parlamentaris d'estes Corts han estat capaços d'obrir, d'encetar, alguna cosa que desde ja fa alguns anys el meu grup venia plantejant en esta Cambra: la necessitat d'adequar, desde el consens, desde la responsabilitat, però desde la voluntat i desde el coratge per a consolidar el nostre autogovern, aquelles reformes estatutàries que pugen ajudar que tots nosaltres, els valencians i valencianes, cada vegada pugen estar més segurs, més orgullosos i tindre més possibilitats per a millorar les seues condicions de vida, perquè els seus representants, els partits polítics, els grups parlamentaris d'estes Corts hagen estat capaços d'arribar a eixe consens suficient perquè la nostra primera llei, l'Estatut d'Autonomia, puga recollir aquelles aspiracions, aquelles necessitats que beneficien al nostre poble i que consoliden eixa voluntat immensament manifestada pel nostre poble, eixa voluntat d'autogovernar-nos, eixa voluntat de ser valencians que hem manifestat repetida i reiteradament.

Diot açò, em sume a eixe estat d'ànim de donar les gràcies a l'esforç, i em sume a l'alegria que després de tant de temps, de tantes iniciatives i tants vots en estes Corts en eixe sentit per part del meu grup, hui podem encetar un camí que fructifique en eixe nou consens que impulse la nostra autonomia, que impulse el nostre autogovern.

Moltes gràcies, senyor president.

El senyor president:

Gràcies, senyor Taberner.

Pel Grup Nacionaliste Unio Valenciana, don Hector Villalba.

El senyor Villalba Chirivella:

Moltes gràcies, senyor president.

Senyores diputades i senyors diputats.

El primer paràgraf de la nostra intervenció en el debat de política general dia textualment que afrontavem este debat per a vore si erem capaços de solucionar de forma immediata i definitiva la vinculació del nostre Estatut d'Autonomia a les maximes cotes d'autogovern.

Tambe en els primers segons de l'intervenció en la replicació diguerem que no es qüestió l'Estatut d'Autonomia de medalles, de rams de flors, de liderages, o de vore qui fa uns mes que uns altres. Hui s'ha demostrat. Hui hem segut tots els grups parlamentaris capaços de fer una proposta conjunta, perquè ha de ser missió de tota la societat avançar en l'autogovern i consolidar les nostres institucions de la Generalitat.

Per tant, crec que tots hem d'estar satisfets, tots hem de congratular-nos i hem de demostrar a la societat que la reforma de l'Estatut, i que al final d'esta legislatura estigam equiparats a les competències de màxim ranc polític i estatutari d'unes altres comunitats autònomes, es el triomf de la tota la societat i no de ningú en particular.

Moltes gràcies a tots els grups parlamentaris, moltes gràcies a tots els diputats per esta unanimitat, perquè, en definitiva, es l'unanimitat de tot el poble valencià.

Gràcies, senyor president.

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Villalba.

En representació el Grup Parlamentari Popular, don Fernando Castelló.

El senyor Castelló Boronat:

Muchas gracias, señor presidente.

Quiero también agradecer a todos los grupos parlamentarios y a estas Cortes el acuerdo alcanzado, el consenso que se plasma en esta propuesta de resolución de posibilitar esa reforma de nuestro Estatuto de Autonomía. Y manifestar la satisfacción que desde el Grupo Parlamentario Popular tenemos por ese acuerdo alcanzado.

Señorías, nuestro Estatuto de Autonomía tiene quince años. Y desde la voluntad política de nuestro grupo parlamentario de entender que el ordenamiento jurídico no debe ser algo estático, sino que debe ser dinámico y debe de ir en consonancia con las demandas sociales y con las necesidades de futuro, porque no son solamente esas necesidades sociales inmediatas, esos problemas reales que tenemos en estos momentos en la Comunidad Valenciana los que nos deben ocupar, sino también ver cuál debe de ser ese futuro de la Comunidad Valenciana, entendemos que es muy positivo el que en estos momentos podamos abrir ese diálogo, esa discusión, ese debate entre los representantes del pueblo soberano de la Comunidad Valenciana, para posibilitar que tengamos un Estatuto de Autonomía que profundice en ese autogobierno que todos deseamos.

Y quiero manifestar aquí también y recordar las palabras del presidente del gobierno también en ese sentido, en esa voluntad política de profundizar en nuestro autogobierno. Y, por lo tanto, agradecer a todos ese consenso, esa posibilidad de diálogo en torno a nuestra ley marco y que nos da la identidad como pueblo valenciano, como es el Estatuto de Autonomía.

Muchas gracias.

Propostes del G.P. Esquerra Unida-Els Verds sobre LOGSE i FPA

El senyor president:

Gracias, señor Castelló.

Passem a la següent proposta de resolució, del Grup Parlamentari Esquerra Unida-Els Verds, les propostes 21.080 i 21.084. Te la paraula la senyora Glòria Marcos.

La senyora Marcos i Martí:

Moltes gràcies, senyor president.

En primer lloc, saludar tots els diputats i diputades en aquesta meua primera intervenció en aquest període de sessions.

Vaig a defensar dues propostes de resolució que fan referència al sistema educatiu al País Valencià. En primer lloc, vull recordar que encara que el senyor president del govern acaba d'abandonar l'hemicycle, els dos dies passats ha estat fent des d'aquesta trona el senyor Zaplana propostes de diàleg, propostes de treball conjunt per a millorar la situació de la societat valenciana. Ha dit, fins i tot, que algunes acusacions llançades pels portaveus de l'oposició, concretament pel meu company, el síndic del Grup Esquerra Unida-Els Verds, al voltant que el Govern Valencià no li donava la prioritat necessària a l'ensenyament era una falsetat. Doncs bé, ara el Govern Valencià i el grup parlamentari que li dona suport té la possibilitat de demostrar que eixa oferta de diàleg no eren sols paraules, que realment estan vostès disposats a treballar en la búsqueda de solucions concretes en problemes importants com és el de l'ensenyament al País Valencià, que afec-

ta milions de valencians i valencianes, i fins i tot, tant el grup parlamentari que li dona suport al govern com el seu soci en les tasques de govern estan en la possibilitat de demostrar que li tenen respecte a aquestes Corts i a les iniciatives dels grups parlamentaris.

Nosaltres havem presentat, en primer lloc, una proposta de resolució que planteja el fet que el govern porte davant de les Corts propostes de llei, plans concrets de treball, plans plurianuals, etcètera, que vaig a llegir.

En primer lloc diu: «Les Corts Valencianes insten al govern de la Generalitat perquè es plantege davant d'aquestes Corts un Projecte de llei de finançament de l'ensenyament que pugua permetre l'aplicació de la Logse en tots els nivells educatius amb el compliment dels requisits mínims que garanteixen la qualitat del sistema públic educatiu valencià i que contemple les partides necessàries per a aconseguir progressivament la gratuïtat dels llibres de text i materials curriculars que permeten en el futur complir amb el precepte constitucional, que l'ensenyament bàsic és obligatori i gratuït, article 27 de la Constitució Espanyola.

Segon. Que es presente davant de les Corts Valencianes abans de la finalització d'aquest període de sessions un mapa escolar complet que arrecplegue les múltiples al·legacions presentades unànimement per la comunitat escolar així com els ensenyaments d'Epa, música, arts aplicades, idiomes, ensenyament en valencià, educació especial, centres de recursos, Cep, amb la quantificació i temporalització de les actuacions previstes i que respecte com a mínim l'actual relació pública i privada.

Tres. Que es presente davant d'aquestes Corts, abans de la finalització d'aquest període de sessions, un pla plurianual que temporalitze i concrete per anualitats les despeses necessàries i la data d'execució per a la construcció, ampliació i millora dels centres públics docents i l'increment del nombre de professors i professores necessari per atendre el desplegament de la Logse, així com el disseny dels mecanismes d'avaluació de la reforma educativa a l'àmbit de la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència.

Quatre. Que es presente davant d'aquestes Corts un pla per a l'educació infantil temporalitzat amb objectius avaluables anualment, on es concrete el nombre d'unitats de tres anys que es crearan cada curs a la xarxa pública i el nombre d'unitats de zero a tres anys que es crearan a la xarxa pública cada curs fins a l'escolarització del total de la demanda, tal com s'arrecplega a la Llei orgànica del sistema educatiu en el termini d'aquesta legislatura.

I cinc. Que es presente davant d'aquestes Corts un pla plurianual per a la normalització lingüística i l'increment de l'ús social del valencià.»

La segona resolució té a vore amb l'educació de les persones adultes. És una resolució motivada per l'incompliment del Govern Valencià d'un acord d'aquestes Corts. Hi hagué un acord, acord aprovat el 21 de març de 1996, que en sis mesos es desplegueria la Llei 1/95 d'educació de les persones adultes. Açò ha sigut un incompliment flagrant del govern, i per tant, del grup que li dona suport, perquè vàrem aprovar per unanimitat aquesta proposta, i la realitat és que s'ha passat el termini i no s'ha aportat cap de mesura al voltant del desplegament de la llei. Per tant, esta proposta allò que vol és, en primer lloc, que es posen en marxa aquelles qüestions que estaven previstes en la llei i que no s'han desenvolupat, malgrat el compromís i l'acord unànime que mandata l'executiu per a fer-ho, i que els tres consellers implicats en aquesta qüestió, el de Presidència, el de Treball i la consellera d'Educació i Ciència vinguen i compareguen a aquestes Corts per a explicar en quina situació es troben els treballs de desenvolupament de la Llei 1/95.

És evident que nosaltres pensem que com fins ara no hi ha hagut en esta hora i mitja que ha acordat la Mesa de les Corts per a la possibilitat que es feren transaccionals, no havem rebut, malgrat les nostres intencions, cap proposta alternativa del Grup Popular, pensem que o van a votar a favor, cosa que no sembla possible segons les pròpies manifestacions del Grup Popular, o van a votar en contra, sense fer cap d'esforç per a, en primer lloc, facilitar el coneixement d'aquestes Corts de per què el govern ha incomplert un acord unànim d'aquestes Corts, i en segon lloc, no estan disposats a fer ningun tipus d'oferiment ni transaccional a l'hora de determinar quins són els compromisos concrets de treball que el senyor Zaplana va anunciar en aquestos dies passats al llarg de les seues intervencions.

Entendrem que el Grup Popular i els socis del Grup Popular, el Grup Nacionalista Unió Valenciana, està en primer lloc traint, si no accepta la resolució de l'Epa, traint allò que ha sigut l'acord unànim d'aquestes Corts, i en segon lloc, manifestant que, com dia molt bé el senyor Albert Taberner ahir en la seua intervenció, l'educació no és una prioritat per a este govern. No sols es demostra en els pressupostos, es demostra també en les actuacions polítiques quotidianes i es demostra també en la falta de disposició d'intentar fer un diàleg i fer una proposta de transacció en aquestes qüestions que afecten tots i cada un dels aspectes del sistema públic no universitari de País Valencià. Creiem que la política i les actuacions es demostren no en les paraules sinó en les actuacions concretes i en la possibilitat d'intentar aplegar a acords, com dia el senyor president. Cas de votar en contra, entendrem que tant el Grup Popular com el Grup d'Unió Valenciana estan en contra i manifestant la seua postura contrària a les manifestacions del senyor Zaplana, i estan deixant-lo evidentment en una difícil postura.

Gràcies.

El senyor president:

Moltes gràcies, senyora Marcos.

Tanda en contra. María Ascensión Figueres.

La senyora Figueres Górriz:

Gràcies, senyor president.

Senyores i senyors diputats.

Senyora Marcos.

És voler entendre a muntó que el Grup Popular estem en contra de les manifestacions del senyor Zaplana. Crec que els aplaudiments en els dies anteriors constaten, efectivament, que el Grup Popular recolza fermament el govern, i especialment, el seu president, el senyor Zaplana.

Vostés, el Grup Esquerra Unida-Els Verds, estan fent-nos ací unes propostes de resolució que fan referència a la Logse en punts prou dispersos. Fan referència, per exemple, a la gratuïtat dels llibres de text, i recordem que per al finançament de llibres de text i per al de material curricular existix una partida pressupostària per als alumnes realment necessitats. Per suposat que depenem sempre de les disponibilitats pressupostàries, però esta partida existix i no té sentit que se'ns demane ara a estes altures, perquè en el pressupost per a 1996 s'ha fet efectiva.

Parlen del mapa escolar, i continuant amb la demagògia que han vingut tenint vostés en este tema, ens diuen que s'arreglen les al·legacions... «les múltiples al·legacions presentades unànimement per la comunitat escolar». Senyora Marcos, nosaltres coneixem les al·legacions que ha presentat la comunitat escolar, i li recorde que han sigut acceptades en més del 80%; les al·legacions presentades des del mes de febrer on es va presentar el projecte de mapa escolar en més del

80% han sigut arreglades en el mapa escolar definitiu presentat en juliol.

Pel que fa als programes de valencià, li diré que es tracta de programes específics i que en el catàleg de centres sí s'especificarà el programa, però no és propi d'un mapa escolar. Per exemple, tampoc s'especifica si en un centre s'impartix el francès o si s'impartix l'anglès. Els programes estan especificats però estan especificats en el catàleg de centres. De la resta d'ensenyances, este mapa s'elaborarà al llarg d'esta legislatura.

Respecte al finançament i a l'increment de professors, li recorde també que existix un document des de juny, un document de plantilles que suposa un increment de professors temporalitzat per anys per a l'aplicació de la Logse, un increment de professors, un document amb què li recorde que es van mostrar molt satisfets els sindicats.

Es parla també de la temporalització de l'educació infantil. Només he de recordar-li una compareixença de la senyora consellera de Cultura i Educació en estes mateixes Corts que li parla d'un calendari previsible per a la implantació de l'educació infantil. Es tracta de, durant l'any 96, recollir les dades de centres privats i municipals, obrir fitxes de centres susceptibles d'impartir l'educació infantil en l'any 2000; per al proper any 97 iniciar el procés d'autorització dels centres que complisquen allò que establix el Real decret de requisits de mínims; l'any 1998 fer el procés d'autorització dels centres amb xicotetes adaptacions que puguin complir els requisits mínims; l'any 99 iniciar el procés d'autorització dels centres que hagen de realitzar adaptacions importants i ja finalment, abans de juliol de l'any 2000 i per a complir amb les previsions de la Logse, iniciar el procés d'autorització dels centres que s'acullen a la disposició addicional quarta del Real decret de mínims. Per tant, crec que en educació infantil la cosa està prou clara.

Ens demanen també que es presente un pla plurianual per a la normalització lingüística i l'increment de l'ús social del valencià. Jo no sé, senyora Marcos, quantes vegades volen que jo puge a esta trona a explicar-los que hi ha un pla de promoció d'ús del valencià des de l'any 93 que té una durada de sis anys, per tant, està vigent fins l'any 99, i s'està seguint, s'està acomplint, i si ja existix un pla de promoció d'ús del valencià no veem sentit a aprovar-ne un altre, perquè si demanem ara que s'aprove un altre significaria que este que està vigent no és vàlid, i el Grup Parlamentari Popular el considera perfectament vàlid, i el govern, concretament la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència, està portant a terme les actuacions que en eixe pla estan previstes.

Quant a la formació permanent d'adults, la formació de persones adultes, li diré que una vegada establert el decret en el currículum dels programes formatius a què fa referència l'article cinqué de la Llei de formació de persones adultes, i amb açò li avance una miqueta com estan els treballs en la formació de persones adultes, no són nuls sinó que s'estan portant a terme, es crearà el Consell Valencià de Persones Adultes una vegada estiga fet el decret en el currículum.

El senyor president:

Senyora Figueres, per favor.

La senyora Figueres Górriz:

Sí, acabe.

I respecte a l'òrgan directiu que vostés demanen en el punt 2 d'esta resolució, atesa la política d'austeritat que vol este govern portar a terme a l'hora de crear nous alts càrrecs, li avance que serà un òrgan intern de la conselleria el que acomplisca esta funció de direcció.

Moltes gràcies.

El senyor president:

Moltes gràcies, senyora Figueres.

Senyories, anem a procedir a la votació de les propostes 21.080 i 21.084. ¿Senyora Glòria Marcos?

La senyora Marcos i Martí:

Sí, senyor president. Jo demane la votació separada de les dos propostes.

El senyor president:

Molt be. Moltes gràcies.

Anem a votar llavors la 21.080 en primer lloc. *(Pausa.)* Senyories, comença la votació. 84 presents, 39 a favor, 41 en contra, 4 abstencions. Per 41 vots en contra queda rebujada la proposta 21.080.

Passem a votar la 21.084. *(Pausa.)* Senyories, comença la votació. Per 41 vots en contra, 39 a favor i 5 abstencions queda rebujada la proposta 21.084.

Passem al Grup Parlamentari Nacionalista d'Unió Valenciana en la 21.116. Te la paraula el senyor Igual. *(Remors.)*

Senyories, per favor, guarden silenci. Senyor Igual.

Proposta del G.P. Nacionalista Unió Valenciana-IC sobre el valencià

El senyor Igual Nebot:

Gràcies, senyor president.

La proposta de resolució d'Unió Valenciana es molt clara. «Les Corts Valencianes mandaten al govern valencià que efectue quantes accions siguen necessàries per a que l'idioma valencià siga reconegut i admes en peu d'igualtat en les altres llengües de l'estat espanyol, en tots els organismes tant de l'Unió Europea, com espanyols o internacionals, en coherència en el contingut de la Constitució Espanyola, del nostre Estatut d'Autonomia i de la Llei d'Us i Ensenyança del Valencià.»

La llengua valenciana es un dels signes d'identitat dels valencians, forma part del nostre patrimoni i no podem renunciar ad ell. La Constitució es clara, la seua interpretació mes. L'Estatut... *(inintel·ligible)* El Codi Civil, la seua interpretació, també ho diu molt clar. La llei i la seua interpretació deu adaptar-se a la Constitució i a l'Estatut d'Autonomia com a normes supremes. Els tribunals, tant el superior com el suprem, es dir, la jurisprudència s'ha pronunciat a l'efecte. Estes són les bases de l'estat de dret. Si respectem l'estat de dret hem de ser coherents. El jurament dels parlamentaris també es clar, defendre tant la Constitució, l'Estatut com la legalitat vigent. La paraula dels parlamentaris està compromesa. No caben interpretacions *torticeres*, les coses han de ser clares i coherents.

Moltes gràcies a tots.

(Ocupa la presidència el vicepresident primer, senyor José Cholbi Diego.)

El senyor vicepresident primer:

Moltes gràcies, senyor diputat.

Torn en contra. Pel Grup Esquerra Unida-Els Verds.

El senyor Mollà i Martínez:

Moltes gràcies, senyor president.

Senyores diputades, senyors diputats.

Nosaltres considerem que esta proposta de resolució no es deu votar favorablement. Especialment perquè, a banda de totes les consideracions jurídic-legals que es vulguen fer, està clar que estem parlant d'un problema. D'un problema que per exemple dona lloc que les versions que es facen en

estes Corts no siguen bilingües sinó trilingües, com s'ha manifestat aquí en algunes ocasions. I evidentment una proposta d'estes característiques el que pretén és aprofundir en eixa divisió en lloc de trobar els mecanismes perquè poguera, tant aquí com a nivell estatal, com a nivell internacional, estar tot perfectament clar. És a dir, el que tracta és precisament d'obrir més encara una divisió que alguna gent s'ha preocupat d'estar obrint i posteriorment animant de manera permanent. Per tant, és una proposta de clara confrontació que nosaltres considerem que no deu ser resultat d'un debat sobre l'estat de la Comunitat com el que hem estat fent estos dies.

Gràcies.

El senyor vicepresident primer:

Moltes gràcies, senyor diputat. *(Remors.)*

(Ocupa la presidència el president, senyor Vicent González i Lizondo.)

El senyor president:

Senyories, anem a procedir a la votació de la proposta 21.116. Senyories, comença la votació. Per 46 vots a favor i 39 en contra, queda aprovada la resolució 21.116.

Passem a continuació a la resolució del Grup Parlamentari Popular, la 21.109, de la que crec que hi ha una transaccional que se m'ha dit que se m'anava a fer entrega d'ella.

Propostes dels G.P. Popular, Nacionalista Unió Valenciana-IC i Socialista sobre pacte local

Senyories, els quatre grups parlamentaris presenten a la Taula de les Corts Valencianes la següent esmena transaccional. Esta esmena transaccional refon les propostes de resolució 119 del Grup d'Unió Valenciana, i la proposta numero 21.100 del Grup Socialista. «Primer, les Corts Valencianes insten al Consell a constituir una comissió paritaria entre el Govern valencià i la Federació Valenciana de Municipis i Províncies, per a profunditzar i desenvolupar el pacte local en la nostra comunitat. Segon, esta comissió paritaria haura d'elaborar un text que contemple, entre uns altres assumts, els referents especialment al finançament dels centres locals, les competències a assumir per estos, el fons autonomic de cooperació municipal, la comarcalisació i el desenvolupament de l'article 45.2 de l'Estatut d'Autonomia. Tercer, el Consell donarà compte periodicament a la Comissió de Governació i Administració Local del funcionament de dita comissió i presentarà en el termini d'un any l'informe final de la comissió. Corts Valencianes, 25 de setembre de 1996.» I ve firmada pels quatre síndics dels grups parlamentaris.

Anem llavors a procedir a votar l'esmena transaccional que conflueix en l'esmena 21.109 del Grup Popular, la 21.119 d'Unió Valenciana i la 21.100 del Grup Socialista. Senyories, comença la votació. Per 86 vots a favor, queda aprovada l'esmena transaccional a que hem fet referència.

Passem a continuació a les propostes de resolució presentades pel Grup Parlamentari Socialista respecte de la 21.089 i 21.090. L'il·lustre diputada senyora Moreno te la paraula. *(Remors.)*

Propostes del G.P. Socialista sobre hospitals

La senyora Moreno Ruiz:

Gracias, señor presidente.

Señoras y señores diputados.

Voy a defender estas dos resoluciones agrupadas. Una se refiere a la mejora de los servicios de urgencias, y otra a la puesta en marcha de los programas de tardes en los centros hospitalarios públicos.

Con respecto a la mejora de los servicios de urgencias, existen dos problemáticas, el ciudadano de una gran ciudad que su problema de urgencias lo tiene solucionado, y el ciudadano rural que tiene una problemática totalmente distinta. El gobierno valenciano tiene que abordar y dar solución a la atención urgente en todo el ámbito de la Comunidad y en todos los niveles de urgencias, o bien potenciando el Plan director de urgencias o bien presentando un nuevo plan a esta Cámara en un plazo de tres meses. Los servicios de urgencias están funcionando en este momento por inercia. El Plan director de urgencias está paralizado. Las áreas de salud están adoptando planteamientos y medidas distintas, y además se está produciendo una notable y peligrosa falta o deterioro de la eficacia de los servicios de urgencias; por esto presentamos este tipo de resolución.

Y con respecto a los programas de tardes en centros sanitarios públicos, hospitalarios públicos, con los datos aportados por la Conselleria de Sanidad y Consumo, podemos afirmar que están previstos para el año 1996 objetivos mucho más bajos que se realizaron con respecto a 1995, en intervenciones quirúrgicas programadas dentro de los servicios sanitarios públicos y en primeras visitas dentro de éstos. En el período estival se ha producido una bajada de la actividad asistencial en un 30%, y ha habido inclusive hospitales con diez quirófanos que sólo ha funcionado uno en algunas ocasiones.

Bien, contra todo esto se pone en marcha el plan de choque de los 300 millones para llevar dinero, en este caso derivado a la sanidad privada. Bien. Lo que sí que está demostrado es que ha sido este gobierno incapaz de poner en funcionamiento los hospitales públicos por la tarde, que estaba en su programa. Y además nos dice que los cirujanos, desde luego, no le cuestan dinero, pero sí que le cuesta el resto del personal, en este caso los anestesistas, enfermeros, auxiliares y celadores. Pero tenemos un ejemplo de que estos planes se han podido poner en marcha anteriormente. Es posible ponerlos. *(Remors.)*

Por otra parte, el señor Zaplana nos dice que la eficacia del sistema sanitario público ha sido bueno. Bien. Y que los 300 millones los sacan del ahorro, de la magnífica gestión que hace la conselleria en la racionalización del gasto. Pero sin embargo, somos la única Comunidad que ha perdonado a los farmacéuticos 400 millones de pesetas —perdón— 4.000 millones de pesetas —es que ya los números... Me disculpan. Además creo que son algo más, más o menos—. El problema es que con los 3.000 millones más con los 4.000 podíamos haber hecho muchas cosas en la sanidad pública. Pero, desde luego, no las estamos haciendo.

Por otra parte, los especialistas que están diagnosticando no son los especialistas que están operando esas patologías. Desde luego, en este momento los ciudadanos no tenemos la oportunidad de poder elegir ni el facultativo, el especialista que nos va a operar, ni el hospital que nos va a atender.

Desde luego, lo que sí que quiero dejar claro es que no estamos en contra de la concertación. Lo que sí que queremos primero es revitalizar el sistema sanitario público, que se realicen programas de tarde en consultas externas, en quirófanos, en servicios generales, en unidades de alta tecnología, en radiología, en medicina nuclear; que se utilicen los recursos públicos al cien por cien. Y, después, si es necesario otra cosa, bien, pero antes el cien por cien de los recursos públicos.

Gracias.

(Ocupa la presidencia el vicepresidente primer, senyor José Cholbi Diego.)

El senyor vicepresidente primer:

Muchas gracias, señora Moreno.

Para turno en contra, señor Font de Mora. *(Remors.)*

Señorías, les ruego que guarden el debido silencio. *(Pausa.)* Muchas gracias por su silencio. Puede empezar, señor diputado.

El senyor Font de Mora Turón:

Muchas gracias, señor presidente.

Señoras diputadas, señores diputados.

En el turno en contra de mi grupo respecto a estas propuestas de resolución las analizaremos sucesivamente.

En cuanto a la primera, va numerada con el número 89, es una propuesta de resolución que en principio su texto resulta confuso. Leyéndola se insta al gobierno de la Generalitat Valenciana a que presente en la Cámara un plan, bien continuando el plan...

El senyor vicepresidente primer:

Un momento, señor Font de Mora. Si es tan amable y me lo permite, le ruego que baje un poco el micrófono para que puedan percibir bien sus palabras sus señorías. Muchas gracias. Tiene usted la palabra.

El senyor Font de Mora Turón:

Muchas gracias.

Decía que se instaba a presentar a la Cámara un plan, bien continuando el plan o bien presentando un nuevo plan. Ciertamente, estoy leyendo el texto, y resulta un poquito confuso. Si lo que se pretende es instar a la puesta en marcha o la continuación del vigente plan director de urgencias, lo cierto es que este plan director de urgencias no es nuevo, es decir, está aprobado por acuerdo del Consell de 13 de mayo de 1991. Como saben bien sus señorías, los que tengan conocimiento de este sector, a mediados de 1995, cuando este nuevo Consell tiene ya responsabilidades de gobierno, solamente hasta entonces se había implantado en la provincia de Valencia y concretamente sólo en la ciudad de Valencia, lo que suponía, desde el punto de vista de cobertura de población, un porcentaje de cobertura del 20%.

Desde entonces, y en el marco de este plan, la dirección de gestión de atención primaria ha tomado una serie de medidas que han venido a desarrollar las previsiones del plan, y que yo con mucho gusto informo a sus señorías. Así se ha ampliado la cobertura de ayuda médica urgente al área metropolitana de Valencia con dos unidades y media más; se ha extendido a toda la provincia de Valencia el ámbito de actuación del centro de información y coordinación de urgencias; se ha puesto en marcha el mismo centro de información y coordinación de urgencias en la provincia de Alicante, desde su inicio con una cobertura provincial; y se han resuelto una serie de deficiencias de tipo normativo y organizativo que habían quedado por resolver por el equipo de dirección anterior de esta conselleria.

Por tanto, nos parece a nuestro grupo que sería redundante que se insistiera por parte de la Cámara en que se hiciera algo que, efectivamente, se está haciendo cubriendo las previsiones normativas del plan.

En la segunda parte, la que se refiere a la atención por las tardes en los hospitales de la red sanitaria pública, aunque la representante, la señora Moreno, del Grupo Socialista se ha extendido en otras consideraciones que no hacían referencia directa a la apertura de los hospitales por la tarde, también nos parece a nuestro grupo que mal se puede instar a que se haga lo que efectivamente ya se está haciendo. Porque actualmente existen ocho hospitales que funcionan por la tarde: el hospital La Fe, el hospital Clínico, el hospital Doctor Peset, el hos-

pital de Elche, el hospital de la Malvarrosa, el hospital Arnau de Vilanova, el hospital Gran Vía de Castellón y el hospital de Alicante. Y además esto se ha hecho sin que haya supuesto incremento alguno en el capítulo I.

Y además la conselleria tiene la intención expresa, manifestada aquí y en otras intervenciones del señor conseller, la intención expresa, digo, de ampliar el ámbito de actuación de hospitales de la red sanitaria pública por la tarde a medida que las gestiones que se hagan para ello, las disponibilidades presupuestarias y los acuerdos con el personal, vayan teniendo efecto.

Por tanto, y en consecuencia, como se pide hacer algo que ya se está haciendo, lógicamente la postura es oponernos a estas propuestas de resolución.

Nada más y muchas gracias, señor presidente.

El senyor vicepresident primer:

Muchas gracias, señor diputado.

Vamos a proceder a la votación. Pero observo que la señora Moreno está haciendo un gesto. ¿Pide usted la palabra, señora Moreno? Si es tan amable y quiere pulsar. Tiene usted la palabra, señora Moreno.

La senyora Moreno Ruiz:

Por una cuestión de orden. Yo había pedido al presidente de la Mesa que fuera por separada la votación, pero no me importa que sea conjunta.

El senyor vicepresident primer:

Pues si a usted no le importa, esta presidencia, por descontado, se suma a su petición.

Se procede, señorías, a votar la número 21.089 y 21.090. Señorías, vamos a iniciar la votación. Comienza la votación. Resultado: presentes, 82; a favor, 38; en contra, 43; votos nulos, 1. Muchas gracias.

Propostes del G.P. Esquerra Unida-Elis Verds sobre transport ferroviari i residus sòlids

El senyor vicepresident primer:

(Inoïble.) ...Grup Parlamentari d'Esquerra Unida-Elis Verds, la 21.066, 21.067 i 21.081. (Inoïble.)

El senyor Ribó i Canut:

Les propostes que anem a presentar en nom del meu grup, la primera d'elles es tracta d'una resolució per a potenciar i desenvolupar el transport ferroviari al País Valencià.

Està clar que el tren és un mitjà de transport fonamental, però també està clar que està perdent paulatinament pes relatiu en la seua utilització, tant en el transport de persones com en el de mercaderies, per manca d'inversions suficients.

La proposició 66 diu el següent: «Les Corts Valencianes insten al govern de la Generalitat Valenciana per a què, conjuntament amb el govern de l'estat espanyol, elabore i desenvolupe un pla de promoció, millora i potenciació del transport ferroviari que contemple com a mínim: 1. El manteniment i millora de la línia Xàtiva-Alcoi; 2. El manteniment i millora de la línia València-Cuenca-Madrid; 3. El manteniment i millora de la línia Sagunt-Saragossa-Somport; 4. La finalització ràpida de la línia de velocitat alta València-Barcelona; 5. La connexió ferroviària entre Gandia i Dénia i 6. El soterrament de les vies de tren a l'entrada de les grans ciutats, València, Sagunt, Castelló i Alacant.»

Pràcticament tots els temes han estat debatuts durant el passat període de sessions en aquestes Corts. I al nostre entendre són els temes fonamentals que cal desenvolupar, evidentment amb el govern central, per a què el País Valencià tinga una vertebració adequada des del punt de vista del transport ferroviari.

Volem ressaltar, per acabar amb aquesta resolució, que per a nosaltres pensem que cal potenciar el tren sense grans inversions, com les de l'alta velocitat. Per què pensem açò? Perquè pensem que l'alta velocitat produeix una concentració d'inversions en molt poques o en una sola línia abandonant la resta. No val la pena en aquests moments parlar dels exemples dels quals podríem deixar palés a tot arreu de l'estat.

Pensem, a més a més, que en aquest sentit els grans impactes mediambientals de l'alta velocitat fan que el que calga desenvolupar, com fan molt països amb alta velocitat, com és el cas de França, és precisament les línies de velocitat alta.

La segona proposta que es planteja es refereix a medi ambient. Obeeix a la preocupació del nostre grup al voltant del tema dels residus sòlids, com ahir va deixar clar i palés el nostre síndic Albert Taberner en la seua intervenció. És la proposta 67, que diu així: «Les Corts Valencianes insten al govern de la Generalitat Valenciana per a què en el termini de tres mesos es realitze i inici el desenvolupament d'un pla de residus sòlids que contemple com a mínim: a) Un pla de recollida selectiva de residus sòlids urbans de paper, vidre, plàstic, piles i matèria orgànica en totes les ciutats i pobles majors de tres mil habitants. b) La instal·lació d'un ecoparc o punt verd en cada comarca del nostre país. c) El compromís d'eliminar en un termini màxim de dos anys qualsevol vessament de residus sòlids en abocadors sense un tractament i separació prèvia dels mateixos.»

Jo, només per a justificar-lo, voldria posar una imatge, la imatge que crec que val més que mil paraules: la desfeta ecològica de l'abocador de Bens en La Corunya, que amenaça en contaminar tota la producció pesquera de la zona. Des de l'autoritat que ens dóna haver contribuït a donar eixida al gravíssim problema dels residus sòlids urbans en la comarca de l'Horta i l'àrea metropolitana de València, demanem el recolzament d'aquesta proposta.

En tercer lloc, la tercera proposta és al voltant del tema de l'aigua, relacionada també amb els temes mediambientals. Per a nosaltres, pel Grup d'Esquerra Unida-Elis Verds, no té cap sentit parlar de necessitats d'aigua, parlar de transvasaments interconques, mentre a la vegada s'està llançant al mar, ajudant per cert a la seua eutrofització i a la seua contaminació en general, molts hectòmetres cúbics d'aigües residuals que prèviament han estat o haurien d'haver estat depurades i que es podrien emprar per a reg.

La proposta de resolució, per tant, que plantegem és la següent: «Les Corts Valencianes insten al govern de la Generalitat a presentar un programa d'actuacions per tal de reaprofitar les aigües residuals que reben tractament en el conjunt de les estacions depuradores de la Comunitat Valenciana. Aquest programa contemplarà un calendari d'execució de les obres necessàries i el marc de finançament suficient.»

Moltes gràcies.

El senyor vicepresident primer:

Moltes gràcies, senyor Ribó.

Turno en contra. Señor Maluenda.

El senyor Maluenda Verdú:

Molt Excel·lent President. Senyories.

Vaig a exercir el torn en contra a la proposta de resolució número 21.066 i 21.081 només.

Quant a la 21.066, la proposta que fa Esquerra Unida és molt interessant. Ací ens ha recopilat totes les preocupacions que el Grup Parlamentari d'Esquerra Unida-Els Verds manté quant a la infraestructura del ferrocarril que afecta a la nostra Comunitat, preocupacions que compartim.

Ens hem manifestat en distintes ocasions en els debats en la Cambra, tant en ple com en comissió, favorables a la solució d'estos temes, al llarg dels últims anys, i continuem pensant el mateix. El que ocorre, senyores i senyors diputats, és que Esquerra Unida ignora u oblida en este cas el repartiment de competències que hi ha en l'Estat, quina és la competència de la Generalitat Valenciana i quina és la competència de l'administració de l'Estat, ja que totes les línies ferroviàries que menciona en la proposta 21.066 corresponen a l'empresa estatal Renfe o són obres que l'execució correspon al Ministeri de Foment. Per tant, acceptar esta proposta de resolució, senyories, suposaria que la Generalitat Valenciana hauria d'elaborar un pla sobre el que són competències de l'Estat.

Cal destacar a més que en la pràctica totalitat dels assumptes esmentats, com he dit abans, que és preocupació constant no solament del Grup Parlamentari Popular, sinó del govern que sostenem, ja s'estan realitzant. Així la línia de Xàtiva a Alcoi continua i continuarà. És més, no renunciem a la millora de la infraestructura i que passe a formar part del règim d'explotació de Renfe normal, per tal que es puga també utilitzar per al transport de mercaderies.

I no oblidem també que el tema de la connexió ferroviària entre Gandia i Dénia és una cosa que el Grup Parlamentari Popular ha defensat ací en la trona i ha defensat en comissió, i que estem negociant també amb el ministeri, que és el competent per a la seua solució. A més, s'estan celebrant estos dies precisament reunions per a solucionar el tema Sagunt-Saragossa-Somport. No parlem de la millora de la línia València-Conca-Madrid, que també compartim.

En definitiva, senyoria, la seua proposta, la proposta d'Esquerra Unida-Els Verds és molt interessant, però, repetesc, s'està fent, i a més a més confon, si aprovaren eixa proposta de resolució de la forma que vostè la redacta, entràrem en una ingerència de competències en allò que és l'estructura de l'Estat, i que és l'estat espanyol qui ha de finançar eixe tipus d'obres que no han de ser a càrrec dels nostres pressupostos.

I l'altra a què em referia, la 21.081, que demanen que es faça un programa d'actuacions per aprofitar les aigües residuals. Les seues senyories saben, perquè ho ha dit el conseller d'Obres Públiques en diverses ocasions ací a la Cambra, que la conselleria disposa d'un pla conjuntament amb la Conselleria d'Agricultura i Medi Ambient per a la depuració de les aigües i la posterior reutilització. No es tracta de construir depuradores, conforme es feia abans, i que no s'aprofite eixa aigua una vegada depurada, que en la majoria de casos anava a parar al mar. Eixe pla tan ambiciós que té la Conselleria d'Obres Públiques en col·laboració amb la Conselleria d'Agricultura preveu que en els pròxims dos anys —ja estem dins d'eixe període de temps— es depuren entre el 85 i el 90% de les aigües susceptibles de depuració en la nostra Comunitat i que es reutilitzen.

Per tant, senyoria, el que vostè demana és innecessari perquè s'està fent i, per tant, entenem que està més que justificat que votem en contra, perquè demana una qüestió que no és competència, però sí que ens afecta i ens preocupa, i estem resolent-la, i l'altra que ja està solucionada.

Res més, senyories, i moltes gràcies.

El senyor vicepresident primer:

Moltes gràcies, senyor diputat.
Senyor Ribó.

El senyor Ribó i Canut:

Sí, només per demanar que es voten per separat, per favor, les tres propostes.

El senyor vicepresident primer:

Moltes gràcies, abans de procedir a la votació, per Unió Valenciana han demanat la paraula. Vol prémer, per favor.

Senyor Crespo, per a què demana la paraula?

El senyor Crespo Samper:

Per a parlar en una tanda en contra de la proposta 21.067.

El senyor vicepresident primer:

Per a la proposta de resolució té vostè dos minuts.

El senyor Crespo Samper:

Senyor president.

Senyories.

La proposta 21.067 diu literalment que en el termini de tres mesos es realitze i inicié el desenvolupament d'un pla de residus solts, i a continuació posa un mínim de qüestions que ha de contemplar eixe pla.

Nos oponem ad aço perquè el dia 20 de setembre, el divendres passat, en el *Diari Oficial de la Generalitat Valenciana* ya es trague a concurs public un pla integral de gestió de residus solts. Per tant, no te sentit en estos moments la proposta, que la considerem interessant, però ha aplegat tart.

I també perquè lo que desenvolupa la proposta en un pla d'arregla selectiva, l'instal·lació d'un ecoparc i el compromís d'eliminar en un termini màxim de dos anys, etcetera, es molt discutible. En primer lloc, perquè creem des del nostre grup que l'arregla de tot el fem ha de ser global i no pot ser selectiva, com ací es diu. Global vol dir que s'arregle no separatament, sino tot tipus de residus; una cosa que no s'ha fet mai encara en esta Comunitat. I està en tramit de realitzar un pla que arregle globalment de tot tipus de residus.

I creem que la proposta es sectorial. I estes qüestions també creem que s'ha de resoldre des d'un punt de vista realista i no hipotètic o de voluntarisme. I per aço, i sobretot per la rao donada en primer lloc, nos oposem i el nostre grup votarà en contra.

Res més i moltes gràcies, senyor president.

El senyor vicepresident primer:

Moltes gràcies, senyor diputat.

Senyor Ribó, procedirem a les votacions per separat, no? 21.066. Senyories, s'inicia la votació. Presents, 84. A favor, 40; en contra, 44.

Passem a votar la 21.067. Senyories, s'inicia la votació. Resultat: 81 presents. A favor, 36; en contra, 45.

Votem la 21.081. Senyories, s'inicia la votació. Presents, 79. A favor, 37; i en contra, 42.

Gràcies, senyories.

Grup Parlamentari Nacionalista d'Unió Valenciana, per a defensar la 21.118.

Proposta del G.P. Nacionaliste Unio Valenciana sobre TVV

El senyor Igual Nebot:

Gràcies, senyor president.

En coherència en la legalitat vigent i en l'estat de dret fem esta proposta, que diu lo següent: «Les Corts Valencianes mandaten al govern valencià que efectue quantes accions siguin necessàries per a incrementar i millorar l'us del valen-

cià en la ràdio i la televisió valencianes, aixina com autorisar únicament llibres de text adaptats a la legalitat vigent i a la realitat social i cultural valenciana.»

¿Estem en un estat de dret o estem en un dret d'estat? Ahí està la diferencia. Un estat de dret te unes normes, te unes coses a complir. En un dret d'estat cap tot, des de l'interpretació *torticera* del dret fins tot lo que passa en Chechenia i en uns altres llocs. I no hem d'oblidar els parlamentaris que hem jurat defendre l'estat de dret, es dir, la legalitat vigent, no una altra cosa.

Som valencians. Hem de procurar que l'ensenyança estiga adaptada a la nostra realitat. Una altra cosa podiem tractar-la, podiem parlar de colonialisme, que sempre necessita bovos útils que treballen per a la colònia. Ademes, per un altre costat, quan s'actua en contra de la legalitat vigent, dels texts que s'han jurat, que s'han promes, es pot parlar de prevaricació. Les sentències del Tribunal Superior de Justícia i del Tribunal Suprem son molt clares, cadascu que s'atenga i que opte en conseqüències i d'acort a l'estat de dret que defenga o al dret d'estat. Moltes gràcies.

El senyor vicepresident primer:

Moltes gràcies, senyor diputat.
Torn en contra.

El senyor Huguet i Pascual:

Gràcies, senyor president.
Senyores diputades i senyors diputats.

Mire, senyor Igual, la veritat és que la seua proposta de resolució o la proposta de resolució del seu grup parlamentari té dues vessants. El meu grup parlamentari no haguera tingut cap dificultat en recolzar la primera part, la primera vessant de la seua proposta, aquella que demana un increment i millora en l'ús del valencià en la ràdio i televisió. Però ens ho fiquen vostès molt difícil quan introdueixen un apartat que, com a mínim, dins de la realitat legal que tant vostè trau a relleu seria més que discutible.

Però sobretot és molt més que discutible dins de la visió de la realitat social o cultural que vostè puga tindre. En este país, i en tots els països del món, difícilment hi ha una unitat de la visió social o cultural que hi ha, cadascú pot tindre un aspecte. Per tant, dir que únicament, que únicament es poden autoritzar llibres en funció de la visió social o cultural que u tinga, això ens fa retrotraure com a mínim temps que la censura era sinònim d'actuació puntual i diària.

I miren, miren, ací hem tingut un exemple no fa massa setmanes. Ací, ací se va censurar un llibre en funció de la realitat o en funció de la visió de la realitat social i cultural que tenia un determinat conseller. I el seu propi partit, mesos després, aprova i premia eixe llibre en funció de la visió de la realitat social i cultural que té un jurat. No s'entén, no s'entén.

Jo, lamentablement, perquè li dic, amb molt de gust haguérem recolzat la seua primera proposta, però davant de la complexitat de les dues propostes, jo m'atreviria a dir que són contradictòries, i davant la dificultat que vostè ens fica, perquè creem que és una gran dificultat el tema d'introduir, encara que siga veladament, la censura en llibres, que els llibres, la paraula escrita, només es contradiu amb una altra paraula escrita, mai en una censura. Moltes gràcies.

El senyor vicepresident primer:

Moltes gràcies a vostè, senyor diputat.
Senyories, passem a votar la 21.118. Comença la votació. Presents, 84. A favor, 46; en contra, 37; vots nuls, 1.

La 21.091, 21.092, 21.093, presentades pel Grup Parlamentari Socialista. Senyora Morte, té vostè la paraula. (*Remors.*) Muchas gracias. La 21.109 fue la del pacto local y,

como hubo otra, le correspondía al Grupo Parlamentario Popular. Entonces, creo que es correcto que sea el Grupo Parlamentario Popular el que intervenga a continuación. Le pido disculpas a su señoría por los segundos que le he robado no intencionadamente. Muchas gracias, señoría.

Por el Grupo Popular. (*Remors.*)

Proposta del G.P. Popular sobre ocupació

El senyor Castelló Boronat:

Gracias, señor presidente.

La propuesta de resolución que presenta el Grupo Parlamentario Popular dice: «Las Cortes Valencianas acuerdan respaldar al Consell en su política de concertación social y especialmente su apoyo expreso al acuerdo valenciano por el empleo y la formación, concertado entre el gobierno y los agentes sociales el pasado mes de julio, como instrumento eficaz para propiciar un escenario positivo que contribuya a la generación de empleo en la Comunidad Valenciana.» Y quiero agradecer que el Grupo Nacionalista Unión Valenciana haya incorporado a esta propuesta la última parte, que dice: «...buscando el más amplio consenso en las entidades representativas.»

Bien, señorías. Yo creo que todos convenimos y estamos de acuerdo en que el paro, el desempleo, es el principal problema de esta Comunidad, y que todo lo que hagamos para ir reduciendo progresivamente ese gran drama personal, familiar y social que es, como está haciendo en este momento el gobierno valenciano, es siempre positivo y que debemos estar de acuerdo en ese sentido. Es decir, el objetivo es el mismo, puede que quizá los mecanismos que unos y otros defendamos difieran en cuanto a las prioridades o a ciertos criterios.

Pero, en cualquier caso, aquí en esta propuesta lo que se pide es el respaldo a esa concertación social, que creo que también todos compartimos, y a un acuerdo que firmaron los agentes sociales con el gobierno, precisamente los agentes sociales, en este caso los empresarios y los sindicatos, para dedicar una importante dotación económica—300.000 millones de pesetas—, en aras precisamente de buscar un escenario positivo que contribuyera en los próximos años a reducir el paro en la Comunidad Valenciana y a generar empleo y empleo estable.

Yo me temo que, por las posiciones que se puedan intuir, hay grupos parlamentarios de la Cámara que van a estar en contra de esta propuesta. Creo que por el objetivo que pretenden, por el ambiente que hay en la Cámara, manifestado ayer y hoy, de consenso y de acuerdo, sería bueno que se reflexionara. Y desde luego, como grupo proponente, estoy abierto a propuestas de esos grupos, si están en contra de la propuesta, para intentar llegar a un acuerdo y que el objetivo que pretendemos, que no es ni más ni menos que respaldar esa concertación social, respaldar esas iniciativas en la búsqueda de solucionar el grave problema que es el paro, sea también un acuerdo unánime de toda la Cámara.

Nada más y muchas gracias.

El senyor vicepresident primer:

Muchas gracias, señor diputado.

Señor Zamora. ¿Para qué pide la palabra señor Zamora? (*Remors.*) A esta presidencia—perdón, señor Zamora— le han pasado una transaccional que está firmada por su grupo también. (*Remors.*) Un momento, por favor. Muchas gracias. Señor Taberner.

El senyor Taberner i Ferrer:

Senyor president, per a explicar que és una tradició d'estes Corts allò de la cortesia parlamentària, de no oposar-se a

la tramitació de transaccionals que puguen haver arribat més d'un grup parlamentari de les Corts, però que eixe no oposar-se a la tramitació no implica estar dins del consens de la transaccional. Justament el meu grup no s'ha oposat a la tramitació, però estem, como així ha demanat l'Il·lustre Diputat Senyor Pedro Zamora, estem frontalment en contra d'eixa transaccional. I per això hem demanat el torn en contra, per a exposar els nostres criteris en la trona.

Gràcies, senyor president.

El senyor vicepresident primer:

Gràcies, senyor Taberner.

Un momento. El señor Moreno Carrasco es el que aparece en pantalla.

El senyor Moreno Carrasco:

Gracias, señor presidente.

Era para, en parte, para plantear lo mismo que el representante de Esquerra Unida. Pero además sepa usted que pueden haber varios grupos que piden a la misma vez el turno en contra. Y, por lo tanto, como el Reglamento prevé que es al primero que lo pide, si usted no está atento, puede provocar distorsiones en el debate, como puede haber ocurrido en este momento.

El senyor vicepresident primer:

¿Ha terminado usted, señor Moreno? Más preguntas, señoría. Esta presidencia entiende las razones del señor Albert Taberner, las comparte plenamente y, como era tradición, concede la palabra. Muchas gracias.

El senyor Zamora Suárez:

Gracias, señor presidente.

Para intervenir en contra de esta moción, como se temía el señor Castelló. Lo que ocurre es que el señor Castelló no se lo debía temer, sino que lo que ha hecho ha sido propiciarlo. Y, por consiguiente, primero, presenta una moción en un tema importante y no tiene la deferencia ni siquiera de preguntarnos qué es lo que íbamos a hacer.

Segundo. El señor Zaplana hizo una iniciativa, hizo una propuesta, un envite a esta Cámara sobre este tema, mi grupo lo recogió y el señor Zaplana dio marcha atrás, marcha atrás. El señor Zaplana, que pretendió aquí jugar a no sé qué, cuando nosotros le dijimos que de acuerdo, que dispuestos no a apoyar esta propuesta —mucho más lejos, señor Castelló—, a formar parte del acuerdo naturalmente a todos los niveles. A todos los niveles son todas las comisiones de seguimiento. A todos los niveles es formar parte de la discusión que en este momento hay para la aplicación de ese acuerdo y su proyección presupuestaria, no para el 97, para el 96, que todavía no está hecha, señor Castelló. Y usted quiere que aquí le demos un aval no ya a este acuerdo, sino a la política de concertación social. Por ejemplo, la Universidad de Elche, el mapa escolar... —no sé qué— todas esas cosas. ¡Por favor! Que llevamos aquí mucho tiempo y sabemos de qué estamos hablando. El Grupo de Esquerra Unida-Els Verds hace meses hizo una declaración apoyando y de acuerdo con el acuerdo estrictamente que se había hecho, y además ofreciéndonos a garantizar y a plantear y a exigir el cumplimiento en las Cortes.

Yo, señor Castelló, lamento, aunque no sé si justificada o legítima —o como se diga—, que no esté el señor Zaplana en este momento. No deberían haber presentado una propuesta de este tipo, cuando el señor Zaplana se desautorizó a él mismo y no aceptó que los grupos de la Cámara participásemos en este tema. Es evidente, que se vea el *Diario de Sesiones*, cómo echó marcha atrás.

Por consiguiente, nosotros vamos a seguir exigiendo el cumplimiento de ese acuerdo. Que además decíamos en la

intervención de nuestro portavoz, el señor Taberner, el esfuerzo que habían hecho los sindicatos para llegar a ese acuerdo y que íbamos nosotros a intentar que se cumpliera —insisto— en su proyección presupuestaria para el año 96, además de para el 97. Es decir, que todavía ustedes no han hecho nada en desarrollar ese acuerdo; solamente han intentado utilizarlo en los medios de comunicación, como era de prever y es legítimo, utilizarlo el señor Zaplana aquí en su intervención. Pero yo en este momento tengo mis dudas de si ese acuerdo lo han firmado para cumplirlo o para utilizarlo en los medios de comunicación. Pues sepan que nosotros no firmamos avals en blanco y que vamos a exigir su cumplimiento.

Gracias.

El senyor vicepresident primer:

Muchas gracias.

Señor Castelló, ¿quiere pulsar?

El senyor Castelló Boronat:

Sí, señor presidente. Por una cuestión de orden.

Señor Zamora, normalmente es el grupo que quiere transaccionar el que se dirige al grupo proponente. Por dejar las cosas claras. Yo no tengo porqué dirigirme a nadie, y si alguien quiere proponer alguna modificación sobre la moción que se presenta, debe de ser ese grupo. Y usted no ha tenido voluntad ninguna de que llegáramos a un acuerdo en este asunto.

Muchas gracias.

El senyor vicepresident primer:

Muchas gracias.

Señor Zamora.

El senyor Zamora Suárez:

Por una cuestión de orden, señor presidente.

El senyor vicepresident primer:

Tiene usted la palabra para que la cuestión de orden sea muy breve.

El senyor Zamora Suárez:

Muy breve, sí. Para decirle al señor Castelló que si él tenía interés en tener nuestro voto, máxime después de que el señor Zaplana no había aceptado nuestra propuesta, lógicamente debería haber intervenido. Por consiguiente, usted no se temía, usted ha propiciado que no haya este acuerdo.

El senyor vicepresident primer:

Muchas gracias por la cuestión de orden.

Senyories, anem a procedir a la votació. S'inicia la votació. Presents, 82. A favor, 44; en contra, 38.

Passem, senyories, a la 21.091, la 092 i 093, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula la senyora Morte.

**Propostes del G.P. Socialista
sobre LOGSE, Universitats i FPA**

La senyora Morte i Julián:

Gràcies, senyor president.

Per a defensar conjuntament i demane el vot per separat de les tres propostes de resolució.

Senyories...

El senyor vicepresident primer:

Un moment. Senyories. Ha demanat vosté el vot separat i així es farà. Moltes gràcies.

La senyora Morte i Julián:

Moltes gràcies.

Des que la Llei de reforma universitària va entrar en vigor i es feren efectives les transferències en matèria d'educació, el govern valencià i les institucions autonòmiques assumiren competències sobre l'ordenament universitari, sota la decisió del Consell d'Universitats pel que fa a la creació de nous títols, nous centres i noves universitats. Aquesta nova competència ens dona als valencians i a les valencianes una capacitat de decisió més gran, alhora que ens permet que les decisions transcendents puguin ser conegudes i discutides pels col·lectius universitaris: claustrs, consells socials, estudiants, sindicats, etcètera, etcètera. Esperit que va guiar, sens dubte, la creació del Consell Interuniversitari Valencià com a òrgan de debat, negociació i consens a la nostra Comunitat.

Amb independència dels òrgans consultius o de decisió, sembla un mínim de cortesia política per part del govern de la Generalitat quan s'han de desenvolupar projectes tan importants com el que ara ens ocupen mantenir informats, i tenir en compte el criteri i l'opinió de la comunitat universitària, així com la dels representants del poble valencià aquí reunits a les Corts Valencianes. Aquest fou, i ho recordaran les seues senyories, el model seguit per l'anterior govern de la Generalitat Valenciana en la creació de la Universitat Jaume I de Castelló, creada per unanimitat d'aquestes Corts, com així consta en el *Diari de Sessions* corresponent. És per això que el sorprenent anunci per part de l'executiu valencià de la creació d'una nova universitat a Elx, i d'un canvi radical en el projecte ja consensuat durant l'anterior legislatura respecte a la universitat de Xest, sense comptar amb l'opinió dels responsables de les universitats públiques valencianes, sense tenir en compte el criteri de la comissió acadèmica del Consell d'Universitats, sense fer públics els arguments polítics, econòmics, socials o qualsevol d'altres que la justifiquen, sembla, almenys, que una fosca ombra d'obscurantisme cobrisca aquest projecte.

Vull deixar ben clar en aquest moment que el Grup Parlamentari Socialista no està en contra, ni molt menys, de la creació de la Universitat d'Elx. Tot al contrari. El que sí critiquem, estem en contra dels modes, les formes poc dialogants en què el projecte s'ha portat a terme. Com tampoc estem d'acord en l'oblit, el pas per a millors dies, sofrit pel projecte de creació de la Universitat de Xest. No, senyories, no estem d'acord amb aquests modes. Volem des del Grup Parlamentari Socialista el desenvolupament social, econòmic i cultural de les comarques del sud i centrals de la nostra Comunitat, equilibrant d'aquesta manera l'oferta universitària, alhora que ajudem a la desmassificació de les actuals universitats públiques valencianes. És per això que amb la presentació d'aquesta proposta de resolució volem, des del Grup Parlamentari Socialista, recuperar el clima de consens, diàleg i negociació absent fins ara en aquests projectes tan importants.

El consens, senyories, es demostra dialogant i no amb aplaudiments. I és per això que arreplegant les paraules del president de la Generalitat d'iniciar el nou consens bàsic per demanar projectes tan importants, nosaltres volem i demanem que siga recolzada aquesta proposta, que en els seus termes parla de buscar el màxim grau de consens, i com la tenen les seues senyories no vaig a llegir-la.

La segona proposta de resolució parla del projecte de llei de crèdit extraordinari per al desenvolupament de la Logse a la nostra comunitat. Amb aquesta proposta, des del Grup Parlamentari Socialista, el que volem és donar suport a allò que el Grup Parlamentari Popular, quan estava en l'oposició, continuava demanant, continuava reiteradament demanant. Ells volien un crèdit de llei extraordinari i nosaltres no està-

vem d'acord, i féiem constar el Pla plurianual de finançament mitjançant els pressupostos. En estos moments, com era la seua voluntat política anteriorment, volem recolzar-los i ajudar-los que mitjançant l'aprovació d'aquesta proposta de resolució puguin portar endavant allò que demanaven en anys anteriors.

Finalment, la tercera proposta de resolució parla del compliment, ni més ni menys, que d'allò que vàrem aprovar les Corts Valencianes per unanimitat el dia 21 de març, que era el desplegament de la Llei 1/95, de formació de les persones adultes. Perquè la proposta de resolució parlava que en un termini no superior a sis mesos el govern valencià presentaria davant aquesta Cambra el desplegament de la llei. Els sis mesos varen passar, es van complir el passat dia 21 de setembre. Evidentment cap membre dels consellers que conformen la comissió interdepartamental ha estat present en aquesta Cambra per a explicar-nos, i és un incompliment total si no ha vingut cap membre a explicar-ho. Demanem senzillament, i per això les votacions per separat, que puguin les seues senyories cobrir les mancances del govern valencià, i amb aquesta aprovació donar més temps per a l'explicació de la mateixa.

Gràcies.

El senyor vicepresident primer:

Moltes gràcies, senyora diputada.

Pel Grup Popular, la senyora Ascensión Figueres.

(Remors.)

La senyora Figueres Górriz:

Moltes gràcies, senyor president.

Senyores i senyors diputats.

Crec que molts de vostés estaran d'acord amb mi que alguns plantejaments se'ls pot qualificar de cíncics pel que fa a altres posicions que s'han... No només pel que fa a altres posicions que s'han mantingut ací, sinó per la manera de plantejar-los cara a un grup oponent. Però no vull entrar en este tema. Començaré primer per parlar del finançament, la proposta de resolució que demana que es tramite amb caràcter d'urgència un projecte de llei de crèdit extraordinari per al finançament de la Logse. Atés que en matèria de finançament estem en un moment...

El senyor vicepresident primer:

Un momento, señora diputada. Me hacen, ilustres diputados, señales de que no perciben bien su voz. ¿Si es tan amable? (Remors.) Usted tiene la altura que debe de tener, pero son los micrófonos. Muchas gracias. (Remors.)

La senyora Figueres Górriz:

Respecte al finançament i atés, deia, que ens trobem en un moment una mica transitori en estes qüestions, no anem a aprovar esta proposta de resolució, sinó que considerem que per la cessió del 30% de l'IRPF i el nou escenari de finançament de les comunitats autònomes, i en funció de les dotacions pressupostàries, serà la conselleria qui elaborarà un pla de finançament per a la Logse que serà presentat a estes Corts en el seu moment oportú.

Quant a la formació permanent d'adults i considerant que la proposta de resolució que presenta el Partit Socialista és idèntica i literal a la que ha presentat el Grup Parlamentari Esquerra Unida-Els Verds, doncs no entraré en ella. I quant a les universitats, senyoria, eixe consens que vosté demana, eixe consens es demostrarà precisament en la tramitació del projecte de llei. El Grup Parlamentari Popular considerem des de la legalitat que són les Corts Valencianes les que deuen vetlar per l'interés general, i les que tenen la legitimitat en

primer grau i no determinats sectors socials per molt qualificats que estos siguen. Quant a la Universitat de Xest, estem a favor de la Universitat de Xest, volem que responga al que demana la societat valenciana. Jo he tingut ocasió ja de defensar en esta trona la construcció de la Universitat de Xest, i reitere hui que açò es farà al llarg d'esta legislatura.

Senyoria, el seu grup, quan ha sigut suport del govern, quan ha estat el seu partit governant, en dotze anys han creat una universitat i ara ens estan demanant que nosaltres en un any en creem dues. Crec que volen anar una miqueta a pressa. El compromís que jo puc anunciar ací és que es crearà la Universitat de Xest, però es farà no amb eixa urgència que vostés demanen, sinó al llarg d'esta legislatura.

Moltes gràcies.

El senyor vicepresident primer:

Moltes gràcies, senyora diputada.

Per tant, senyories, anem a procedir a la votació per separat de la 21.091, primera votació. Senyories, s'inicia la votació. Presents, 84; a favor, 40; en contra, 40, i abstencions, 4; vots nuls, 0. (*Remors.*) D'acord amb l'article 83 del Reglament de les Corts Valencianes anem a repetir la votació.

Senyories, s'inicia la votació. Presents, 81; a favor, 37; en contra, 40, i abstencions, 4.

Passem a la número... (*Remors.*) Sí, vol polsar? (*Remors.*) Sí. Polse. Ahora.

La senyora Gómez-Marco Pérez:

Dos cosas, señor presidente. Que se repita la votación, y la otra que por favor usted avise a votar cuando se pueda votar, porque estamos teniendo disfunciones porque usted avisa cuando en la pantalla aún no se puede votar.

Gracias.

El senyor vicepresident primer:

Muchas gracias, señora diputada.

No hay ningún inconveniente. Yo he preguntado antes a los servicios técnicos y había una anomalía, me han advertido, y entonces yo intento subsanar las causas técnicas pues con cierta prontitud. Muchas gracias. Por lo tanto, se repite la votación.

Senyories, anem a iniciar la votació. S'inicia la votació. Presents, 85; a favor, 40; en contra, 41; abstencions, 4. Passem per tant a la 21.092. Senyories s'inicia la votació. Presents, 85; a favor, 40; en contra, 41; abstencions, 4.

I a continuació la 21.093. Senyories, s'inicia la votació. Presents, 85; a favor, 40; en contra, 41; abstencions, 4.

Passem, senyories, al Grup Parlamentari d'Esquerra Unida-Els Verds, la 21.068 i 21.085.

L'il·lustre senyor diputat Botella té la paraula.

El senyor Botella i Vicent:

Gràcies, senyor president.

Senyories. (*Remors. Pausa.*)

El senyor vicepresident primer:

Un moment, senyor Botella, per a què esta presidència l'empare amb el seu dret perquè pugua expressar-se amb tota llibertat. Moltes gràcies, senyories, i ocupen els seus llocs.

Senyor Botella.

El senyor Botella i Vicent:

Moltes gràcies, senyor president, per l'empare.

Senyories, ahir, en el debat de política general, el portaveu del meu grup, il·lustre diputat Albert Taberner, feia una oferta al president de la Generalitat de cara a contribuir amb propos-

tes que feren possible que la política social al País Valencià avançara i que realment temes, com la sanitat i altres, pogueren tindre una cobertura cada vegada més ampla al conjunt dels ciutadans i ciutadanes.

No podia ser d'altra manera tampoc, tenint en compte que som un grup seriós i responsable i que, a més amés, hem estat donant mostres quotidianament, al llarg i ample de les diferents legislatures en les que hem estat presents. I, per tant, en la línia de la discussió que es plantejava ahir, fem les dues propostes de resolució que vaig a defensar en aquestos moments.

En primer lloc dir, i recordar a les seues senyories, que hi ha una qüestió que considerem de suma importància ressaltar-la, perquè des de l'any 1983 en estes Corts ve discutint-se sobre la necessitat de construcció d'un hospital a la comarca de la Ribera, des de l'any 1983. Però, a més a més, tots els grups hem estat per recolzar, votar favorablement, resolucions que anaven a construir eixe hospital. Avui, a finals de 1996, és a dir, tretze anys després, ni tan sols s'ha començat a posar els ciments d'aquell hospital.

I abans jo sentia a algun dels portaveus del Grup Popular dir que li preocupaven molt els temes i els problemes de ciutadans i ciutadanes del País Valencià. S'ha de dir que nosaltres, a part de preocupar-nos, el que fem és plasmar-lo en allò concret, en una resolució, que a més a més vol comprometre a este govern perquè també eixa preocupació es plasme en allò concret. I que a més a més demanem partides pressupostàries, perquè eixa preocupació que tenen els senyors i senyores del Grup Popular es porte a efecte. I realment compartim tots la preocupació, juntament amb els ciutadans i ciutadanes d'aquella comarca.

Per tant, demanem que en estos pressupostos de l'any que ve, com primerament ja la conselleria de Sanitat ha realitzat un pla director que ha costat mil i escaig de milions de pessetes, del que es tracta és que a partir d'ara es porte a la pràctica la construcció de dit hospital.

I per tant, inclús, estem en línia del que el senyor conseller va plantejar en la comissió de Sanitat i Consum. Va dir: «durant l'any 1997 es començaran les obres d'este hospital i a principis o finals de 1998 –tampoc anem a posar una data concreta– eixe hospital estarà en funcionament.»

Nosaltres el que demanem amb esta proposta de resolució no és ni més ni menys que allò que el senyor conseller es va comprometre en la comissió de Sanitat. Per tant, demanem compromisos pressupostaris.

Parlem també de l'hospital de la Plana Baixa, perquè entenem que s'ha d'acabar de completar tota la xarxa hospitalària al País Valencià. I un dels temes que també s'ha discutit en estes Corts ha estat l'hospital de la Plana Baixa.

Entenem que és important que hi haja eixe compromís, no parlem d'execució ja en 1997, parlem d'un compromís ja en 1997, perquè es fixe que va a realitzar-se o va a construir-se un hospital en aquella comarca.

I per últim, també seguint les directrius del senyor conseller, el senyor conseller, la conselleria de Sanitat i Consum, ha fet totes unes tasques de propaganda als mitjans de comunicació dient: «estalvien els ciutadans i ciutadanes medicaments, perquè açò ens representarà tants centres de salut, tants hospitals.»

Mire, nosaltres el que li diem és que el Consell de la Generalitat es comprometra al llarg de la present legislatura, és a dir, en els tres anys que queden, per a completar la xarxa d'assistència primària que done cobertura al cent per cent dels ciutadans; és a dir, els centres de salut que el senyor conseller es gasta diners en propaganda en la televisió anunciant que vol fer-los, nosaltres el que li diem és que en volta d'eixos diners en la televisió se'ls gaste construint els centres de salut.

El senyor vicepresident primer:

Senyor Botella, vaja acabant.

El senyor Botella i Vicent:

Acabe ja, senyor president.

Diem també que volem que els centres d'especialitzada en cada capçalera de comarca es porten a efecte. I per allò vostés tenen la proposta de resolució i per tant no vaig a allargar-me.

I, per últim, la segon proposta que és la de les llistes d'espera. Molt breument dir que no vaig a entrar en l'eficàcia o no d'eixe pla de xoc de les llistes d'espera, ja parlarem en el seu moment, perquè hi ha sol·licitud de compareixença al conseller perquè ens ho explique amb detall i donar-li la nostra opinió. Però el que sí diem és que per a l'any 1997 hi haja una negociació amb els sindicats representatius, no a una part, no a una part dels sindicats representatius sinó amb tots els sindicats representatius de la sanitat pública amb la mesa sectorial on es negocie un pla de reducció de llistes d'espera en la xarxa pública, utilitzant els mitjans tant humans com materials de la xarxa pública.

Entenem que açò va en línia també del que defenia el Molt Honorable President de la Generalitat dient que està per potenciar la sanitat pública. I per tant potenciar-la significa utilitzar-la i utilitzar-la de cara a donar bon servei al conjunt de ciutadans i ciutadanes.

Per tant, esperem que el sentit comú s'apodere de vostés i ho voten favorablement.

Moltes gràcies.

El senyor vicepresident primer:

Moltes gràcies, il·lustre senyor diputat.

El senyor Font de Mora.

El senyor Font de Mora Turón:

Con la venia, señor presidente.

Señora diputadas. Señores diputados.

Estas dos propuestas de resolución, cuya posición de mi grupo voy a fijar ahora, entendemos que son proposiciones en sí mismo importantes pero matizables. Vamos a ver si a lo largo de esta breve intervención yo les puedo trasladar el sentir de mi grupo respecto a las mismas.

Se ha referido el portavoz d'Esquerra Unida-Els Verds en principio a la construcción de diversos hospitales en nuestra Comunidad. Y ha señalado un hecho básico para nosotros. Y es el hecho de que efectivamente el hospital de la Ribera, al que primero se ha hecho mención, desde 1983 se viene hablando de él. Por tanto, habrá que considerar en la gestación de ese hospital dos períodos bien distintos: uno que vaya desde 1983 hasta el cambio de gobierno, y el segundo el que comienza a partir de cuando el gobierno del Partido Popular, sustentado por el Grupo Popular, tiene ya efectivamente una responsabilidad.

En ese período le puedo decir que la conselleria ha realizado y tiene ya realizado el correspondiente plan funcional. Y le puedo decir también que la conselleria ha contratado ya el proyecto de obra. Parece lógico, pues, que una vez que la conselleria conozca la realización definitiva, la concreción del proyecto de obra y las implicaciones presupuestarias que ello va a tener, sea en ese momento cuando se pauten desde la conselleria responsable el correspondiente trámite para su construcción definitiva.

De todos modos, cierto es y verdad que el señor conseller y el señor presidente de la Generalitat han comprometido su palabra para la construcción de ese hospital. Existe un margen, a lo largo de la presente legislatura. Y nosotros consideramos que la conselleria ha de tener, dentro de ese margen, libertad de pautar sus compromisos presupuestarios.

Le anuncio, por tanto, que la postura de mi grupo en este aspecto concreto será negativa. Como también lo será en lo que se refiere a la urgencia con que ustedes plantean el hospital de la Plana Baixa. Por una razón muy sencilla. Un portavoz de su grupo, en una intervención anterior, decía que no se comprometiera su postura ante los próximos presupuestos. Sin embargo, ustedes reiteran aquí compromisos presupuestarios e intentan ligar, digamos, a mi grupo en apoyo de compromisos presupuestarios. Creo que el trámite parlamentario de los presupuestos es otro, creo que es en otro momento procesal donde se deben expresar las necesidades presupuestarias que su grupo estime conveniente. Y le recuerdo el compromiso, que estas Cortes han trasladado a la conselleria, de estudiar la creación de este hospital de la Plana Baixa en la presente legislatura. Recordándole también que el sentido del voto respecto a esta petición de su grupo fue negativa. Es decir, la proposición no de ley que instaba al Consell al estudio de la creación en la presente legislatura de un hospital en la Plana Baixa, Esquerra Unida-Els Verds la votó en contra. Quizá porque era una iniciativa que mi grupo presentaba. Pero eso ya es una cuestión en la que no cabe entrar.

Otro aspecto que tratan estas propuestas de resolución es el completar la red de asistencia primaria al cien por cien, desiderata que todos compartiremos. Creo que hay otras iniciativas que su grupo ha presentado, y ya se discutirán en su momento, pidiendo que incluso haya, según me ha parecido leer, un médico en cada uno de todos los pueblos para completar... En su momento tendrá lugar este tipo de debate.

Pero creemos que de la misma manera que después se pueden exigir responsabilidades, también habrá que dar libertad al Consell para que, en el marco de sus posibilidades presupuestarias, llegue a ese deseo terminal o final de efectivamente cubrir el cien por cien de las necesidades. Pero, como dice el refrán, toda cosa a su tiempo, porque no es posible tenerlo todo en todo momento.

Yo comprendo que desde un grupo que ejerce legítimamente la oposición se quiera imprimir un acicate al gobierno. Pero apelo al sentido común, de la misma manera que usted ha apelado al nuestro, para que entienda que desde el máximo respeto a su postura no es posible hacerlo todo, todo a la vez, y además todo rápidamente.

En cuanto a la segunda parte de su intervención o a la segunda propuesta de resolución, mejor dicho, que es lo que se refiere a las listas de espera. Para el Consell, para su presidente, para el conseller, se ha manifestado ayer a lo largo del debate el alto grado de satisfacción por los resultados de esta iniciativa del plan de choque para luchar contra las listas de espera.

El Grupo Popular, como no puede ser menos, porque es verdad que este plan ha tenido un éxito notable, subraya este éxito. Se extraña de que, aunque el éxito hubiera sido menor, no se han recibido ningún tipo de apoyos o de felicitaciones o de congratulaciones, porque al menos se ha tomado de una vez por todas el firme propósito y la firme iniciativa de luchar contra esta lacra auténtica de la sanidad de nuestra comunidad; y yo no he oído aquí nada más que críticas, cuando hasta ahora parecía aceptarse de una manera pasiva que las listas de espera fueran creciendo.

El gobierno del presidente Zaplana ha demostrado hasta la saciedad su sensibilidad social en el tema de las listas de espera. Se ha implementado un plan de choque que ha tenido, como repito, un éxito notable, y tiempo tendremos de discutir de la cuantía de este éxito, y no parece razonable, volviendo a apelar al sentido común, que una cosa que funciona bien se modifique.

Por tanto, lamentablemente, y agradeciendo y reconociendo su esfuerzo a la hora de intentar promover iniciativas, nos

parece que estas no tienen la posibilidad de ser apoyadas por mi grupo.

Nada más, señor presidente. Muchas gracias.

El señor vicepresidente primer:

Muchas gracias, señor diputado.
Senyories, anem a procedir a la votació.

El señor Villalba Chirivella:

Moltes gracies, senyor president.

El señor vicepresidente primer:

Senyor Villalba, per a què demana la paraula, per favor?

El señor Villalba Chirivella:

Per a solicitar la votacio separada de les dos propostes.

El señor vicepresidente primer:

Moltes gràcies, senyor Héctor Villalba.

Procedim, senyories, a la votació de la 21.068. S'inicia la votació. Presents, 85; a favor, 39; en contra, 41; abstencions, 4; vots nuls, 1.

Continuem amb la votació de la 21.085. S'inicia la votació, senyories. Presents, 85; a favor, 40; en contra, 45.

Passem a la 21.117, del Grup Parlamentari Nacionalista Unió Valenciana. Pel Grup Nacionalista Unió Valenciana, el senyor Filiberto Crespo.

Proposta del G.P. Nacionaliste Unio Valenciana sobre Pla hidrològic

El señor Crespo Samper:

Moltes gracies, senyor president.

Presentem esta proposta de resolucio del Grup Nacionaliste Unio Valenciana que fa referencia al Pla hidrologic nacional, i es una proposta per a que estes Corts Valencianes mandaten al Govern Valencià a fi que efectue quantes accions crega necessaries per a que en el determini maxim de dos anys el govern de l'estat haja garantisat l'abastiment de l'aigua a la Comunitat Valenciana.

Senzillament, ya s'ha dit aci que sense aigua no hi ha futur. El problema es greu en esta Comunitat. Yo diria que es la Comunitat que mes deficit hidric te de totes les comunitats espanyoles, i en el tema del Pla hidrologic, les noticies que tenim, sense ser roïnes, tampoc son bones. Pareix que hi ha un cert cansanci en esta qüestio, pareix que ya comencen a eixir certes teories ecologiques dient que les conques no son transvassables, i com darrere de cada producte tecnic pot haver sempre un producte politic, igual que darrere de cada producte politic enseguida es revestix d'un projecte tecnic o d'una qüestio tecnica, estem preocupats per esta qüestio.

Yo comprenc que no es cosa directa del Govern Valencià, comprenc que no anem a fer responsable a ningú d'aci de lo que s'ha de decidir en ningun atre lloc, pero les responsabilitats son totals en el sentit de la preocupacio, no en el sentit de la culpabilitat. I el Govern Valencià, del que formem part, necessita estar en l'ull molt obert de que passa i quin criteri es te en el govern de Madrit respecte al Pla hidrologic nacional, per lo dit anteriorment que no repete.

Hui vinc yo aci buscant el vot de tota la Cambra, porque de l'aigua no fem politica, l'aigua no es patrimoni de ningun grup, es necessitat de tot el poble i tot el poble està representat aci, de manera que evidentment tots els que estan aci d'alguna

forma poden recolzar esta proposta o una atra pareguda, o una atra pareguda.

Res mes i moltes gracies.

El señor vicepresidente primer:

Moltes gràcies, senyor diputat.
Pel Grup Parlamentari Socialista.

El señor Rodríguez Pérez:

Gracias, señor presidente.

Señoras y señores diputados, para turno en contra.

El Grupo Socialista va a votar en contra por dos razones fundamentalmente. La primera de ellas es porque tenemos presentada una propuesta de resolución, que debatiremos más adelante, que lleva registro de entrada 21.103, en la cual se recoge la postura de Grupo Socialista de mantener el pacto del agua de esta Comunidad y exigir al gobierno de la nación que en este periodo de sesiones se apruebe el Plan hidrológico nacional.

¿En qué estamos en contra de esta propuesta? Pues estamos en contra de que una vez más se diga una cosa cuando se está en la oposición, y cuando se tienen responsabilidades de gobierno se cambie el criterio respecto al Plan hidrológico nacional. Miren, señorías, el Plan hidrológico nacional no hay motivos justificados para que se pretenda, como se hace en esta propuesta de resolución, de que se atrase hasta dos años para presentarse en las Cortes. El Plan hidrológico nacional, tal y como lo dejó el anterior gobierno de la nación, están todos los documentos básicos, incluso está dictaminado por el Consejo Nacional del Agua en julio del 95, y por lo tanto, tiene toda la documentación necesaria para ser aprobado, y no entendemos cómo un grupo que se llama nacionalista en esta Cámara viene a plantear una propuesta de resolución que lo que viene es a hacer el juego al planteamiento que tiene actualmente el gobierno del Partido Popular en Madrid. Ayer la ministra Tocino, ministra de Medio Ambiente, en su comparecencia en las Cortes Generales ya nos ha anunciado el retraso para finales del 98 del Plan hidrológico nacional. Si aprobáramos esta propuesta que plantea Unión Valenciana estaríamos entrando en el juego de que en esta legislatura no se apruebe el Plan hidrológico nacional, porque se nos remite a finales del 98, que con un gobierno en minoría puede ser prácticamente la muerte en esta legislatura del Plan hidrológico nacional y que no se presente.

Nosotros creemos que esto no es de recibo, y no sólo lo creemos nosotros sino el propio Grupo de Unión Valenciana, que aquí en las Cortes Valencianas plantea una cuestión y ayer en Madrid el portavoz del Grupo de Unión Valenciana, el señor don José María Chiquillo, planteaba, y dice palabras textuales, que «el Levante no puede soportar un nuevo retraso del Plan hidrológico nacional», porque la ministra anunció que iba a tardar dos años, como ustedes plantean. Por lo tanto, ustedes en Madrid, donde no tienen competencias de gobierno, son nacionalistas y cuando vienen aquí a la Comunidad, donde tienen posibilidades de influir, porque si todos los grupos de la Cámara nos pusiéramos de acuerdo podríamos sacar adelante esta propuesta de resolución, ustedes plantean una propuesta de resolución que nos remite a dos años más para presentar el Plan hidrológico nacional.

Por lo tanto, la postura de Grupo Socialista es no entrar en este juego y mantener que el Plan hidrológico nacional es ya la hora de que se presente en las Cortes Generales para su aprobación, y por lo tanto, como veremos en la propuesta de resolución que hemos planteado, nosotros lo que exigimos es que el Plan hidrológico nacional se presente durante este periodo de sesiones y no se demore nada.

Nada más y muchas gracias.

El senyor vicepresident primer:

Muchas gracias, señor diputado.

Anem a votar la 21.117. Senyories, iniciem la votació. Resultat: a favor, 45; en contra, 30 i abstencions, 6.

Passem a la 21.110, del Grup Parlamentari Popular. Senyor Font de Mora.

Proposta del G.P. Popular sobre la Unió Europea

El senyor Font de Mora Turón:

Señor presidente.

Señoras diputadas, señores diputados.

Esta propuesta de resolución que el Grupo Popular plantea ante la Cámara es una propuesta de resolución cuya finalidad es contribuir a generar apoyos desde la Comunidad Valenciana al proyecto de la Unión Europea.

A lo largo del presente debate sobre el estado de la autonomía se ha puesto de manifiesto, creo que por la generalidad de los grupos que aquí se encuentran políticamente representados, la vocación europea de nuestra Comunidad. Es obvio que los valencianos han tenido tradicionalmente, históricamente, una proyección hacia lo europeo que puede verse culminada al final de este proceso de Unión Europea. Por tanto, entendemos, o entiende mi grupo, que los valencianos debemos también contribuir eficazmente a este gran esfuerzo nacional que significa cumplir las estipulaciones del Tratado de Maastricht.

Cumplir las estipulaciones del Tratado de Maastricht, no se oculta a sus señorías, conlleva una serie de dificultades, dificultades que a lo largo de estos meses futuros van a venir siendo puestas de manifiesto, lo han sido ya, en lo que se refiere a una serie de restricciones que hagan que nos acomodem presuntamente a los criterios de Maastricht. Es verdad que no se puede hacer de estos temas unos temas de confrontación política permanente porque se dañaría así esa voluntad de consenso que entiendo debe existir a la hora de converger en Maastricht.

Por tanto, mi grupo ha presentado esta propuesta de resolución que es bastante modesta en su contenido, porque dice que «las Cortes Valencianas instan al Consell para que en el primer semestre de 1997 realice una campaña divulgativa, informativa y publicitaria informando a los valencianos de lo que significa la Unión Europea». Entendemos desde el Partido Popular que este texto es lo suficientemente amplio y al mismo tiempo concreto como para que pueda ser apoyado desde todos los ámbitos, porque evidentemente, si se va a pedir a la ciudadanía un esfuerzo, como vulgarmente decimos, apretarse el cinturón, no deja de ser cierto que habrá que darle, habrá que vulgarizar, que habrá que divulgar los elementos que apoyan, los elementos que contribuyen a hacer más comprensible el por qué ha de hacerse este esfuerzo a nivel individual; y a nivel colectivo, evidentemente. Por tanto, esta primera parte va dirigida hacia esta campaña de divulgación y promoción de lo europeo. Hacerle ver a la gente que el sacrificio es un sacrificio finalista, que si algo duele, duele para luego mejorar. Y en definitiva, espero, espera mi grupo, que todas sus señorías estén de acuerdo en que esto es interesante.

Y en segundo lugar dice la propuesta que «igualmente se organizarán jornadas políticas de carácter institucional dirigidas principalmente a los ayuntamientos, cualquiera que sea el signo de los mismos, para aunar esfuerzos en la batalla del control del gasto». Todos sabemos que por los ayuntamientos o vía ayuntamiento se generan una serie de gastos que, evi-

dentemente, influyen en el resultado económico global. Por tanto, nos parece que, respetando la autonomía municipal, como no puede ser menos, sería bueno que desde el Consell, a instancias de esta Cámara, se diese también información a los ayuntamientos para que intentasen moderar el gasto con vistas a conseguir este resultado final.

Me parece que este es un texto que es asumible, y en todo caso, sus señorías dirán lo que les parezca, los portavoces dirán lo que les parezca, pero entendemos que puede ser una aportación interesante, quizá de una trascendencia limitada pero en todo caso interesante, para contribuir al esfuerzo común que todos los ciudadanos y ciudadanas de esta Comunidad debemos hacer a la hora de buscar ese futuro europeo que se plantea como un horizonte del que legítimamente cabe esperar mejoras y en ningún caso empeoramiento.

Nada más, muchas gracias, señor presidente.

El senyor vicepresident primer:

Muchas gracias, señor diputado.

Pel Grup Esquerra Unida-Els Verds.

El senyor Taberner i Ferrer:

Moltes gràcies, senyor president.

Senyories.

Jo crec que a estes altures a ningú no se li escapa la importància que per a tota la ciutadania europea i especialment per als valencians i valencians, té eixe procés de construcció europea, el procés de construcció de la Unió Europea. Però el que se'ns proposa per part del Partit Popular en esta proposta de resolució, per part del Grup Parlamentari Esquerra Unida-Els Verds no mereix sinó el nostre posicionament en contra, perquè entenem que és una proposta enormement confusa. Una primera confusió ve determinada a l'hora de confondre termes que no s'haurien de confondre: el que és la unió política europea amb el que és una manera determinada d'entendre eixa construcció política europea. No és el mateix la Unió Europea que Maastricht. Maastricht és un acord per a construir Europa d'una manera determinada.

En la proposta, que nosaltres qualifiquem de confusa, es parla de fer una campanya divulgativa, informativa, precisament ficant-se la vena abans de produir-se la ferida. Es deia per part del portaveu que l'ha defensada «per tal d'explicar a la ciutadania que cal fer sacrificis perquè és important, però que cal fer molts sacrificis». Evidentment que el procés de construcció de la Unió Europea ha de comportar sacrificis, però precisament perquè s'ha de tirar endavant eixe procés de construcció europea, cal assumir la responsabilitat i els sacrificis que pertoca, haurem de convindre també que eixos sacrificis no poden ser precisament a consta d'aquells sectors, d'aquella part de la ciutadania que pot tindre més dificultats. Construir Europa a consta del que siga és la millor manera no d'avançar cap a eixa unió política europea, sinó donar passos cap enrera.

En la segona part de la proposta es fa una crida a organitzar eixes jornades polítiques de caràcter institucional dirigida als ajuntaments per unir esforços en la batalla del control de les despeses públiques. Jo crec que és important que totes les administracions, i en administracions que funcionen correctament, que els pressupostos s'executen, però de cap manera, des del nostre Grup Parlamentari Esquerra Unida-Els Verds, voldríem aportar amb un vot afirmatiu eixa idea que són els ajuntaments els que bàsicament estan produint o estan fora d'allò que seria un plantejament adequat d'un control racional de la despesa. El dèficit públic o el gros del dèficit públic no s'està produint en eixe àmbit local, en eixe àmbit de l'administració local, que moltes vegades és l'administració

que d'una manera més sensible ha de respondre a les creixents necessitats del nostre poble, sinó que possiblement siguen altres instàncies administratives on estiga situada eixa dificultat de controlar la despesa pública.

Nosaltres, pel contrari —i tindrem oportunitat en el seu moment de votar-la, si així ho estimen—, hem plantejat, perquè li donem una gran importància a eixa necessitat de construir la Unió Europea, hem presentat també una proposta de resolució en el sentit de defensar per part de l'administració valenciana, de la Generalitat Valenciana, en aquelles instàncies on tinga veu i on puga influir, que eixe procés de construcció europea es faça sobre unes bases determinades de cohesió política, de cohesió social, tendents sobre tot a la generació d'ocupació estable en l'àmbit de la Unió Europa, i en especial d'aquells països on més ho necessiten. Creem que és ací, des de la cohesió social, on serà possible la Unió Europea, on serà possible tirar endavant eixe projecte polític, que és un repte per a tots nosaltres.

Moltes gràcies, senyor president.

El senyor vicepresident primer:

Moltes gràcies, senyor diputat.

Senyories, anem a començar la votació. Iniciem la votació. El resultat és: presents, 85; a favor, 45; en contra, 40. (Remors.)

Senyories, en suspendre el Ple ara, hem de recordar que a continuació es reunirà la Comissió de Política Social i Ocupació en la sala de comissions A.

Senyories, el Ple continuarà a les quatre d'esta vesprada. Moltes gràcies, senyories.

(Se suspén la sessió a les 13 hores i 50 minuts.)

(Es reprén la sessió a les 16 hores i 7 minuts.)

El senyor vicepresident primer:

Senyories, reanudem la sessió.

Propostes de resolució 21.094 i 21.095 del Grup Parlamentari Socialista.

Señora Alonso, creo que iba a intervenir ¿no? Pues tiene usted la palabra.

Proposta del G.P. Socialista sobre agresions a les dones i temps laboral

La senyora Alonso Belza:

Gracias, señor presidente.

Señoras diputadas y señores diputados.

La primera proposición que voy a defender, en nombre de mi grupo, es instar al Consell para la creación de un fiscal especial que atienda las agresiones y los malos tratos que se producen como víctimas mayoritariamente las mujeres.

Indudablemente, ustedes convendrán conmigo, señoras diputadas y señores diputados, que la violencia contra las mujeres no es un tema individual, es un tema social. Y por ello es necesario darle una respuesta social y una respuesta institucional. Esa respuesta institucional no puede entenderse sólo con algunos instrumentos que se han puesto en marcha una vez consolidada la democracia. Es verdad, y hay que reconocer, que en el avance de las políticas de igualdad de oportunidades para mujeres se han establecido instrumentos. Y tengo que recordar a sus señorías que el primer institut que se creó, después del Instituto Nacional, fue l'*Institut Valencià de la Dona*, creado en 1988 en esta Comunidad por el gobierno socialista.

Pero, indudablemente, hay que avanzar en las políticas de igualdad de oportunidades. No nos podemos quedar paradas. Esta sociedad tiene que ser sensible a esa situación que tristemente se repite cotidianamente, y además en el ámbito familiar, y por eso es necesario demandar la colaboración interinstitucional de los poderes públicos.

Y uno de los poderes que tiene una responsabilidad real y efectiva en el tema, no solamente de canalizar y sancionar los delitos contra las mujeres efectuados mediante agresiones sexuales o malos tratos, es en el ámbito jurisdiccional. Por eso entendemos necesaria la creación de esta figura en el ámbito del Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana.

Los malos tratos, señorías, se dan también en las sociedades modernas tristemente. Y a nosotras y a nosotros, los chicos y las chicas, los diputados y diputadas del Grupo Parlamentario Socialista, no nos hubiera gustado plantear esta iniciativa, pero es necesaria. Y hay que atender a la demanda social, y además una demanda que está ahí, y que es real y que es efectiva, y que hemos trasladado de forma muy clara y muy decidida las demandas de muchos colectivos de mujeres, y también el colectivo de abogadas y de juristas no solamente del ámbito de la Comunidad Valenciana, sino también del ámbito estatal y de las asociaciones internacionales de mujeres juristas.

No se puede en este momento, señorías, hacer solamente política de maquillaje y hacer demagogia con el tema de malos tratos. El otro día escuchábamos al señor presidente, el señor Zaplana, hablar del Centro de 24 horas. Bueno, está bien crear instrumentos, pero hay que llenarlos de contenido. No se puede hacer políticas de bluf y de maquillaje, sobre todo en un tema tan grave como es el tema de agresiones y de malos tratos contra mujeres.

Reclamo su atención, señorías, en el sentido de que en un informe reciente que ha dado cuenta el fiscal general del Estado, las mujeres han canalizado más de 20.000 denuncias por agresiones y malos tratos, y de ellas más de 7.200 eran contra la libertad sexual de las mujeres.

Es verdad, como les he dicho en un principio de mi intervención, que se ha avanzado, pero lo que no se puede hacer es no estar activas. Y llamo la atención, no solamente de las diputadas de esta Cámara, sino también de los hombres que nos acompañan. Porque el tema de canalizar y de vertebrar una sociedad también es demandar la calidad de vida y la dignidad de las mujeres. Y esto lo dice muy clara y taxativamente el artículo 9 de nuestra Constitución, que también está recogido en nuestro Estatuto de Autonomía. Los poderes públicos deben establecer las condiciones para que los hombres y las mujeres de esta Comunidad ejerzan la libertad y la igualdad. Y en esa medida es nuestra propuesta. Y además les tengo que decir una cosa: no me vengan luego contestando el ilustre o la ilustre diputada que venga aquí a decirme que no a esta proposición ¿que a ver por qué no lo habíamos hecho en estos doce años de gobierno?, porque es una cantinela ya que está muy agotada, está muy agotada. (Remors.)

Pero es que además les tengo que decir, pero es que además les tengo que decir que, además de oír esa cantinela, las políticas de igualdad de oportunidades siempre tienen que ser activas, se debe de aplicar el principio de acción positiva; y, en virtud de ese principio de acción positiva, es por lo que articulamos esta propuesta de resolución.

En esa medida les tengo que apuntar también que yo hablé en su día con el fiscal jefe del Tribunal Superior de Justicia, señor Beltrán, en el año 95 —y él no puede negar esto, indudablemente—, para proponerle la creación de esta fiscalía, y me dijo, textualmente «que esperara unos meses, que era necesario ahondar».

El senyor vicepresident primer:

Señora diputada, vaya terminando.

La senyora Alonso Belza:

Con lo cual es una propuesta que cubre el principio de equilibrio de la sociedad y de cohesión.

Señor presidente, ¿me queda para la otra propuesta tiempo?

El senyor vicepresident primer:

No, tenía los cinco minutos, que es lo acordado, y esta presidencia ha estimado tenía que tener unos segundos más. Por lo tanto, vaya terminando ya.

La senyora Alonso Belza:

De acuerdo.

Esto en lo que se refiere a una de las proposiciones, señoras diputadas y señores diputados. La verdad es que siempre nos falta tiempo a las mujeres para defender nuestros intereses.

Pero dicho sea esto, con el debido respeto, señor presidente, voy a hacer una mera mención y una breve mención a la segunda propuesta de resolución. Y es apoyar la iniciativa o la resolución parlamentaria y europea, que ha sido apoyada masivamente, e incluso con el grupo democristiano, a iniciativa de un compañero socialista europeo, Michel Rocard, en el sentido de avanzar en los estudio y en el análisis del debate de la reducción y adaptación del tiempo laboral, del tiempo del empleo.

En definitiva, es cambiar de cultura, cambiar la cultura del tiempo del ocio, cambiar la cultura del trabajo, y también dar la oportunidad a la creación de empleo. Es importante también, señorías, hablar del tiempo de la mujer. En ese tiempo de la mujer que las estructuras tienen que adaptarse los horarios comerciales, los horarios educacionales para que las mujeres puedan promocionarse y puedan tener un espacio que les corresponde en esta sociedad. Indudablemente ese debate debe realizarse con las organizaciones sindicales, con las entidades cívicas que apoyen esta iniciativa y también con las organizaciones juveniles y con las organizaciones de mujeres. Y en esa medida abrir un debate, que además no debe ser un debate sólo de gente técnica. Es decir, debemos hablar de economía social, no de economía técnica. Y, en definitiva, esta propuesta abre un debate amplio, un debate, en definitiva, que no se habla del paro, sino que se habla de la creación de empleo, de la creación necesaria en esta sociedad y podía ser, señorías, una experiencia piloto interesante a nuestra Comunidad.

Nosotros, los socialistas, las mujeres y los hombres socialistas, ya estamos llevando a cabo debates sobre el reparto de empleo, el debate sobre la reducción de tiempo de trabajo y, en definitiva, es abrir un debate sin posiciones cerradas ni particulares, un gran debate que haya mayor cohesión en la sociedad, que haya posibilidades de crear más recursos de trabajo para hombres y mujeres y, en definitiva, hablar de la sociedad de bienestar. Muchas gracias.

El senyor vicepresident primer:

Muchas gracias, señora diputada.

El tiempo que se había acordado era de cinco minutos, pero, como saben muy bien las señorías, el tiempo también se puede repartir en las distintas intervenciones. Dada la petición de la diputada, dada la petición del portavoz del Grupo Parlamentario Socialista, esta presidencia ha creído conveniente que el tiempo haya sido de 8 minutos 13 segundos, los cuales se acoplarán para el turno de réplica del grupo que vaya a intervenir a continuación el mismo tiempo, y se le va a restar, después en otras de las intervenciones que tenga el Grupo Socialista.

Por lo tanto, he atendido sus peticiones y se ha contemplado en todo momento el reglamento.

Muchas gracias, y tiene el Grupo Parlamentario Popular la palabra.

El senyor Giner Giner:

Senyor president. (Remors.)

El senyor vicepresident primer:

Señorías. Señorías, por favor.

Muchas gracias.

El senyor Giner Giner:

Gràcies, senyor president.

Senyories.

Senyora Alonso.

Intervinc en nom del Grup Popular, en peu d'igualtat amb qualsevol dona, perquè exactament ho podem fer igual; les nostres dones i els nostres homes en el nostre grup creem que sí que realment som iguals (*alguns aplaudiments en un sector de la Cambra.*) per això intervinc jo.

Intervinc, senyora Alonso, senyora Alonso, intervinc, no per a recordar-li que vostès han estat dotze anys en el poder, ni molt menys, que eixe no és el cas; vostè en eixos dotze anys ha ostentat alguna responsabilitat en estos temes, sinó per argumentar-li per quin motiu, quines són les raons per les quals el nostre grup s'oposa a l'aprovació de la proposta de resolució que ha presentat el seu grup i que vostè ha defensat en nom del seu grup.

El primer que m'agradaria dir-li —jo no sé si vostè ho coneixerà— és que quan hi ha una proposta de resolució el que aproven estes Corts és el contingut de la proposta de resolució, el contingut, no l'exposició de motius. I ho dic pel següent, perquè nosaltres compartim al cent per cent el contingut literal de l'exposició de motius de la seua proposta de resolució, el compartim al cent per cent; no així el text concret de la seua proposta de resolució per allò que li explicaré a continuació.

Ho compartim al cent per cent perquè som coneixedors que en la plataforma d'acció que s'aprovà en el si de la Conferència Mundial de la Dona, en Pequín, en 1995, ja es ficà de manifest, com vostè molt bé sap, la necessitat d'actuar en la prevenció i en l'eradicació de la violència en el marc dels sistemes jurídics i educatius, així com també es ficà de manifest la necessitat de posar en marxa accions d'assistència i de recolzament a les dones que puguen ser víctimes de violència, tant física com psicològica; i per això u dels acords més destacats fou precisament el que s'adoptà en el si d'eixa conferència, que instava als governs perquè proporcionaren els mecanismes d'ajuda a les dones maltractades.

Doncs bé, en eixe sentit, li agrada a vostè més o menys, li torne a repetir el mateix que digué el president de la Generalitat en estes Corts; en gener d'este any, en gener de 1996 la Conselleria de Treball i Afers Socials obrí el Centre de la Dona 24 hores; que ha de saber vostè que és un centre pioner en proporcionar tots els mecanismes d'ajuda que requereixen les dones que són víctimes de maltractaments, agressions sexuals o persecucions sexuals des de les diferents perspectives professionals i amb un enfocament fonamentalment integrador.

Però a més, per un altre costat, senyora Alonso, en breu, li comuniquem que en breu es procedirà a la firma d'un concert estratègic sobre agressions sexuals, on participen la junta de jutges, la clínica Mediforense, la Direcció General de Justícia, la Direcció General del Servei Valencià de Salut, la fiscalia del Tribunal Superior de Justícia, la delegació del govern, moltes altres institucions i, per suposat, que també la Direcció General de la Dona.

I en eixe sentit m'agradaria afegir-li que, igualment, en l'esborrany del segon pla d'igualtat d'oportunitats del govern valencià, es recullen també mesures específiques d'acció en este mateix sentit, integrant les actuacions de les distintes direccions generals que resulten competents en esta matèria.

Ara bé, li he dit al principi de la meua intervenció que una cosa és l'exposició de motius que vostès han presentat en la proposta i una altra cosa és la proposta. El que és cert, senyora diputada, que la creació d'una fiscalia especial excedeix, com vosté no tindrà més remei que reconèixer, les competències atribuïdes a la Generalitat Valenciana.

Però, per una altra part, també m'agradaria recalcar-li dos aspectes que són fonamentals. El primer, que la violència en el si de la família no sols afecta a les dones, sinó també als menors, (*remors*) per als quals ja existeix... —clar—, però per als quals vosté hauria de saber que ja existeix una fiscalia en el Tribunal Tutelar de Menors, cosa que pareix que no es contemple o que no es tinga en compte en la seua proposta.

I, en segon lloc, senyora diputada, la violència contra les dones no s'exerceix sols únicament en l'àmbit familiar, no es limita sols als maltractaments en el si de la família, sinó que a més hi ha agressions sexuals, hi ha persecucions sexuals que no tindrien una acollida idònia en el text de la seua proposta, que li recorde que textualment diu «que vostés demanen una fiscalia especial per agressions familiars dedicada exclusivament a la investigació i seguiment d'estos maltractaments i agressions en el si de la família».

D'ací que resulte contradictòria la seua proposta, poc afortunada en la seua redacció i que nosaltres ens veem obligats a no acceptar-li esta proposta de resolució. Jo ja no sabia si és que al final vosté s'havia oblidat o anava a retirar la proposta sobre reducció i adaptació de la jornada laboral. Al final ha dit molt poquet. Jo simplement li vull dir en eixe sentit que la potencial adaptació de la jornada laboral ha de ser una cosa que o voluntàriament acorden empresaris i treballadors o una cosa que decidisca qui té les competències en legislació laboral, que és el govern central, com vosté i el seu grup hauria de saber.

L'administració autonòmica no té competències en legislació laboral necessàries per a adoptar les decisions que es proposen en esta proposta de resolució. En tot cas, l'administració autonòmica sols pot animar als agents socials que adopten els acords pertinents. I, en este sentit, vull dir-li, per acabar, que la Comunitat Valenciana ha sigut pionera. I cal recordar que en el primer esborrany de l'acord valencià per al foment de l'ocupació i de la formació, que va presentar el govern valencià a tots els interlocutors socials més representatius, se'ls instava a reflexionar sobre potencials adaptacions de la jornada laboral. I, en eixe sentit, eixa recomanació va desaparèixer del text perquè precisament les organitzacions sindicals i empresarials van estimar que haurien de ser elles les que podien acordar o no estos aspectes i que no era convenient que l'administració intervinguera en estos temes.

I dir-li també, senyora Alonso, que després de anys vostés ara obrin, segons les seues mateixes paraules, un debat en el si del seu partit. Després de tants anys que han estat vostés governant, ara obrin un debat, precisament per a què? Per a parlar del repartiment de la poqueta ocupació que vostés són responsables que haja quedat. Vostés són els únics responsables que hui s'haja de parlar del repartiment de la poqueta ocupació existent. Nosaltres som partidaris de crear, de portar a terme polítiques, de les quals també som pioners en el govern valencià, polítiques encaminades a la generació d'ocupació, sense que això vulga dir que també estem oberts a la reflexió en el aspecte que planteja la seua proposta de resolució, però que també considerem que no és acceptable.

Gràcies, senyor president.

El senyor vicepresident primer:

Moltes gràcies, senyor diputat. (*Remors i rialles.*) (*Aplaudiments des d'un sector de la Cambra.*)

Senyories...

La senyora Alonso Belza:

Señor presidente, solicito la votación por separado, por favor. Muchas gracias.

El senyor vicepresident primer:

Muchas gracias.

Senyories, anem a procedir a la votació de la 21.094 en primer lloc. S'inicia la votació. Presents, 85. A favor, 39; en contra, 44; vots nuls, 2. Per tant, queda rebutjada.

Passem a la votació de la 21.095. Señoría, vaya con tranquilidad no sufra un accidente. (*Rialles.*) (*Remors.*) Ocupados los escaños, vamos a proceder a la votación. Se inicia la votación. Presents, 86. A favor, 40; en contra, 45, vots nuls, 1. Per tant, queda rebutjada, senyoria.

Entrem en les propostes de resolució 21.078 i 21.077, formulades pel Grup Parlamentari Esquerra Unida-Els Verds. El senyor Albert Taberner.

Propostes del G.P. Esquerra Unida-Els Verds sobre la Unió Europea i les estructures agràries

El senyor Taberner i Ferrer:

Moltes gràcies, senyor president.

Senyories, vaig a presentar-los dues propostes de resolució, que no és que tinguen molt a vore, però que, en tot cas, segurs estem que són d'una importància per a una part, una de elles, per a una part de la societat valenciana, i l'altra, sense dubte, d'un major calat per a tots els valencians i valencianes.

La primera d'elles fa referència a la necessitat que —ja ho dèiem este matí— a l'hora de construir, anar construint la Unió Europea, es faça sobre unes bases determinades que la facen possible. La Generalitat Valenciana no és que té una representació directa en l'entramat institucional que conformen les actuals institucions europees, però sí que hi ha instàncies de caràcter estatal i de caràcter europeu on la Generalitat Valenciana té una certa presència.

Doncs bé, el que proposem en la proposta de resolució és que sempre que se tinga oportunitat des de la Generalitat Valenciana d'influir, d'expressar la nostra opinió al respecte de la construcció europea, que ho fem tenint ben present que Europa, que s'ha de construir des de la unió econòmica, des de la unió monetària, Europa sobre tot ha de ser una unió política. I la unió política únicament serà possible si, a més a més de la unió econòmica i monetària, som capaços d'imprimir-li un fort contingut de cohesió social, un fort contingut de cohesió social que possibilita superar el primer problema que els europeus i europees en el seu conjunt tenim en este moment. I és que prop de 20 milions de persones que vivim en este continent, en els països i en els estats que conformen l'actual Unió Europea, estan desocupats.

I per això demanem, volem que estes Corts expressen i que així li ho facen com a manament al Consell de la Generalitat, perquè allà on puga influir amb la seua opinió defen-se eixa idea d'una Europa cohesionada en el social com a garantia de l'Europa unida també en el polític. Jo ho resumiré dient-los una frase que crec que correspon absolutament en el que és i en el que va a passar. Europa serà únicament des de la cohesió social o no serà. I per això invite a totes les seues

senyories que se sumen i que voten positivament esta proposta de resolució.

Hi ha una altra proposta de resolució que fa referència a la necessitat de presentar un pla d'actuació per a la modernització de les estructures agràries, ramaderes i pesqueres de la Comunitat Valenciana, perquè entenem que eixe sector, que és cert que en l'actualitat representa només enllà del 5% del producte interior brut que genera la nostra Comunitat, però, per contra, en la cultura valenciana, en les tradicions valencianes, en allò que és eixa realitat geogràfica del nostre territori, l'agricultura representa molt més que el que és el producte, els números gelats del producte interior brut. I creem que la política de la Generalitat ha de ser una política tendent a ajudar a consolidar eixe sector econòmic, eixe sector cultural, eixe sector rural valencià perquè puga tindre un futur. I el futur únicament serà possible si som capaços d'articular aquelles polítiques que ajuden a modernitzar-lo, que ajuden, en definitiva, a afrontar el futur des de la seguretat i des de la confiança.

La política agrària de la Comunitat Valenciana creem que es mereix que estiga recollida en un pla de modernització, que eixe pla de modernització estiga acordat i estiga discutit i dialogat i consensuat amb els agents socials agraris, amb les organitzacions professionals agràries, i amb el món del cooperativisme agrari. I per això demane a les seues senyories que donen també suport a esta proposta de resolució.

Gràcies, senyor president.

El senyor vicepresident primer:

Moltes gràcies, senyor diputat.

Grup Unió Valenciana. Senyor Igual. (*S'interromp la gravació.*) Senyor Igual, té la paraula.

El senyor Igual Nebot:

Moltes gràcies, senyor president.

Realisar un pla d'actuacions no implica mai la millora de res. Ya el PSOE es va passar molts anys fent plans i plans i plasmant un gran pla en teoric alimentari valencià, el PAV, que tant en la boca es gasta i que en la realitat no s'ha plasmat en res, perquè senzillament naixia mort, no tenia dotació presupostària. Els grans plans han de naixer..., en un principi consumixen moltes energies, temps i il·lusió, i han naixer en els corresponents diners. Si no naixen en els corresponents diners, no representen res. Si que son propis d'uns altres sistemes de planificació totalisada, que lo únic que fan a vegades es pegar voltes i entretindre, i quan ha transcorregut el temps, normalment per desgracia ya no servixen, perquè l'evolució hui de certes coses van davant d'eixa realitat.

Des de la conselleria ya s'estan fent les actuacions de millora de les infraestructures en funció de les necessitats de cada comarca i de la situació de cada moment, com ha segut ara la sequia i els grans problemes que ella ha arrastrat: la deficiència d'aigües i tot allo. Però tingam present que dins de la nostra Comunitat la diversitat es tan gran que un pla general donaria sensació de coses un poc a vegades problemàtiques. Estem fent plans d'obres per a tota la Comunitat. Això supón tindre present i estar preparat per a, en el coneiximent de tota la Comunitat, fer la modernisació de les estructures i de les actuacions en cada punt, les que es consideren mes adequades i d'acort a les necessitats i als mijos que se disposen en cada moment.

Les actuacions legislatives ya es varen anunciar. I, per una altra part, tenim que remarcar que totes les decisions mes importants fins este moment preses o adoptades per la Conselleria d'Agricultura i Mig Ambient han segut consensuades en les organitzacions agràries i, per supòst, en el sector cooperatiu. Es dir, les actuacions que estem fent estan prenent-se

moment a moment en ells i decidint-se en cada moment lo que es mes interessant. Per això no podem votar un pla d'este tipus, perquè nos lligaria a vegades en coses que despres d'ací uns anys no se podrien realisar. Quan s'haurien consumit les energies necessaries per a fer-lo, nos trobariem que ya estaria desfasat. Hui l'evolució va a lo millor mes rapida que a vegades els plans. Llavors, s'ha d'actuar en promptitut, en rapidea i en plans puntuals i en dotació economica. Si no hi ha dotació economica, no hi ha plans.

Moltes gràcies.

El senyor vicepresident primer:

Moltes gràcies, senyor Igual.

Señor Castellano, ¿para qué quiere la palabra?

El senyor Castellano Gómez:

Sí, senyor president. Per a demanar que es voten separatament les dues propostes.

El senyor vicepresident primer:

Moltes gràcies. Es votará per separat.

Senyories, votem la 21.078. S'inicia la votació. Presents, 82; a favor, 81; vots nuls, 1.

Passem a la 21.077. Senyories, s'inicia la votació. Presents, 82; a favor, 38; en contra, 44. Moltes gràcies, senyories. (*Remors.*)

Del Grup Nacionalista Unió Valenciana, per a defendre la proposició 21.120. (*Pausa.*) Senyor Filiberto Crespo, té vosté la paraula.

Proposta del G.P. Nacionaliste Unio Valenciana-IC sobre inundacions

El senyor Crespo Samper:

Moltes gràcies, senyor president.

Senyories, la condició geogràfica de la nostra Comunitat, l'experiència i els desastres que una volta i una altra volta la naturalesa carrega a les nostres esquenes, fan pensar que cal treballar en un sentit de previsió de lo que passa i de lo que passarà, perquè hi ha condicions geogràfiques i condicions meteorològiques que en la mà de l'home son irreversibles. I per tant, les persones i els governs d'eixes persones lo que han de pensar es que la naturalesa està aquí, te un comportament exactament el previst per les condicions físiques del lloc. I es inútil pensar que el que la desgracia que passa hui ya no ha de tornar a passar mes. Això nomes es un acte d'ingenuïtat i un acte molt de l'home de considerar que lo roïn es cosa dels altres i no mai falta de previsió d'ell.

I aquí està per lo que presentem una qüestió que crec que es el moment de fer un treball. I he de dir que en el paper que s'ha repartit hi ha un error, perquè diu «Llei de previsió» i demane a la presidència que faça la llectura que es un «Pla de previsió», tal com el Grup d'Unió Valenciana ho va pensar. I si no hi ha cap d'oposició a est error mecanogràfic, parlaré continuament del «Pla de previsió» i no de «Llei de previsió».

El senyor vicepresident primer:

Molt bé, senyor diputat. Atenent a la petició que formula l'il·lustre diputat, hi ha alguna oposició? No. Moltes gràcies. Continue vosté.

El senyor Crespo Samper:

Moltes gràcies, senyor president.

Moltes gràcies, senyories, per la seua benevolència. Per tant, presente aci que les Corts mandaten al govern valencià que procedisca a redactar i a presentar a estes Corts un Pla de previsió d'avingudes i de zones inundables. ¿Per que? Per les raons ya dites. I perque crec que fariem dos llabors molt importants, dos treballs molt importants. En primer lloc, donar una planificació d'allo que te el perill, les zones inundables i les avingudes que les produïxen, i també una advertència a tots els municipis i a tota persona que viu en esta Comunitat, que certs fets que es fan en alegria i es permeten per inconsciència... Tots hem vist construccions en llocs a on mes pronte o mes tart havia de vindre l'aigua. Com diu una dita en valencià o en castella, es igual, diu que «els rius porten l'escriptura baix del braç». I els rius, si es fan amples, si es fan fondos no es per casualitat, sino perque la persistència de les avingudes dona uns margens, i dona una area propia d'eixe riu que s'ha fet a lo llarg de l'història geològica i meteorològica de la zona, i es per alguna cosa, no per un caprig.

Per tant, per no fer-ho mes llarg, en la proposta està ben clar que volem en un sentit de progres, i en un sentit d'advertència, i en un sentit de la previsió, per a que no tornem a pensar que lo que ha passat fa uns dies en certa zona no ha de tornar, que es faça un Pla de previsió d'avingudes i de zones inundables que puga, d'alguna manera, que esta Comunitat treballes avant i cara la previsió i cara a l'advertiment a totes les persones, que lo que ha segut pot tornar a ser. Pero sempre que hi haja un pla, segur, per roïn que siga el pla i per difícil que siga fer-ho, sera menys.

Res mes i moltes gràcies.

El senyor vicepresident primer:

Moltes gràcies, senyor diputat.

Anem a procedir a la votació de la 21.120. Senyories, comencem la votació. Presents, 82, i a favor, 82. Moltes gràcies.

La 21.096, 21.097, 21.098 del Grup Parlamentari Socialista. Senyor Ayet, té la paraula.

Propostes del G.P. Socialista sobre els plans RIVA i RACHA i de l'habitatge

El senyor Ayet Fortuño:

Senyor president.

Senyores i senyors diputats.

Vaig a fer defensa conjunta de les tres propostes de resolució. Els plans de renovació urbana, aquells convenis que aconseguisquen mobilitzar recursos dels ajuntaments, dels particulars i de la Generalitat, i que permeten una actuació completa en l'entorn d'una determinada zona, han estat absolutament paralitzats, excepte allò que estava en curs, des que vostés han arribat al govern. I a més, vostés, cada vegada que han reivindicat la potenciació d'estos mecanismes de modernització de les ciutats ens han remés al segon Pla de la vivenda. I és evident que el segon Pla de la vivenda té mecanismes, però són... tenen pocs recursos, són molt burocràtics i són absolutament selectius. En conseqüència, per això demanem una línia de finançament distinta al segon Pla de la vivenda per a la renovació urbana. En tot cas, jo parlaria d'alguna opinió de vostés, recordaria alguna opinió de vostés respecte al Plan Racha d'Alacant, perquè seria aplicable a qualsevol dels plans o al Plan Riva de València.

El director general d'Arquitectura i Vivenda, el gerent del Plan Racha, ha admés en maig de 1996, després de paralitzar el pla, que des que governa el PP s'han reconsiderat les uni-

tats d'actuació. En realitat no s'han reconsiderat s'han suprimit. I la supressió comprén a tot el casc antic. Segons Gaspar Mayor, el gerent, deia, estes unitats d'actuació s'han suprimit perquè és un disbarat, deia, «expropiar manzanas enteras, realojar a los vecinos y luego vender y alquilar las nuevas viviendas». És tota una filosofia del que és una actuació amb poc d'esperit de rehabilitació i de crear un hàbitat urbà que invite a la convivència i a la recuperació dels nostres cascs antics, més encara si tenen valor patrimonial.

El que vostés proposeu suposa passar la gestió a la iniciativa privada, renunciar a la reordenació racional del casc antic i, en definitiva, la revisió que estos dies plantegen vorem exactament com es plasma, i per això demanem un Pla d'actuació i un Pla de finançament clar abans d'un mes per al Plan Racha, per al Plan Riva, i demanem que es posen mecanismes en marxa per a poder potenciar els PRU.

Però on vostés realment demostren la seua sensibilitat en el tema de l'hàbitat i de la vivenda és en tota la seua intervenció en el Pla de la vivenda. El Pla de la vivenda, el primer Pla de la vivenda va donar pas, efectivament, que els ciutadans valencians, 70.000 ciutadans valencians tingueren accés a una vivenda digna i adequada. I el primer pla es va convertir en un mecanisme capaç de fer realitat eixe dret constitucional. El primer pla va arribar a un 130% de compliment. El primer pla va permetre que el 44% de les vivendes situades en l'àmbit del mercat foren, estaven sota la cobertura del pla de la vivenda. Això va portar una baixada de preu important i a una estabilitat en els preus. Tanmateix, vostés, ben prompte van començar a sembrar dubtes en el sector, un sector que requereix planificació a mig termini, estabilitat i seguretat; vostés van posar en dubte la possible finalització del primer pla, el tancament del primer pla.

Però de pas que deien que nosaltres havíem posat en perill, des del govern socialista, el tancament del primer pla, vostés van deixar el registre obert, van deixar el registre obert fins el 15 d'octubre de 1995. I eixes vivendes sol·licitades no les comptabilitzen. I vostés van negociar amb el govern de Madrid els 30.000 milions de pessetes, 29.000 i escaig, i ho van presentar com un èxit seu pel grau de compromís amb el Pla de la vivenda. I tanmateix ens imputaven als socialistes que ens havíem excedit en l'obertura del registre a més del que pla donava de si...

El senyor vicepresident primer:

Senyor Ayet, vaja acabant.

El senyor Ayet Fortuño:

Acabe de seguida, sí. Eixa obertura de registre va permetre en els quatre anys 90.000 milions de pessetes de desviaments d'altres comunitats que no han complit —normalment del PP— a la Comunitat Valenciana. I el pla en definitiva és un pla restrictiu i és un pla que està esgotat segons el seu propi conseller, és un pla que basa tot el seu interès, tota la seua força en primer els interessos. I en dos mesos el propi conseller ha hagut de reconèixer que no permet l'accés a la vivenda de les rendes més baixes.

El senyor vicepresident primer:

Senyor Ayet, per favor. Acabe...

El senyor Ayet Fortuño:

Acabe de seguida. En conseqüència demanem que es modifique el decret del Pla de la vivenda adequant el dit pla a subvencions i ajudes que de veritat permeten l'accés a la vivenda de les rendes més baixes. Però que es faça abans d'un mes perquè en cas contrari estarem, com el propi conseller ha

reconegut, incomplint els objectius d'un dret constitucional, d'un dret que els valencians fins a la data havien tingut accés, perquè els mecanismes que s'havien posat en marxa en el primer pla...

El senyor vicepresident primer:

Moltes gràcies, senyor Ayet.

El senyor Ayet Fortuño:

...havien sigut adequats.

El senyor vicepresident primer:

Gràcies.

Senyor Maluenda.

El senyor Maluenda Verdú:

Molt excel·lent president.

Senyories.

El Grup Parlamentari Socialista ens agrupa aquí tres resolucions, i jo utilitze el torn en contra i m'explique. Quant a la 21.096, que és la que es refereix al Plan Riva i al Plan Racha, jo, en primer lloc li diria al senyor Ayet que deixe de referir-se al senyor Gaspar, que no és un polític, és un funcionari, que li van nomenar gerent els socialistes i no té una responsabilitat política, i per tant, les decisions les pren la Cambra i cal respectar les opinions dels funcionaris.

Mire vosté, senyor Ayet. El Consell té la intenció d'impulsar i complir els objectius marcats en els convenis que es van firmar amb els ajuntaments de València i d'Alacant, però precisament perquè això puga ser cal revisar els mecanismes previstos en els convenis. Transcorreguts quatre anys, quatre anys des d'aleshores, tres d'ells davall el mandat socialista en el Consell, des que es van firmar el nivell d'execució és enormement baix, és molt baix, cosa que demostra que els mecanismes de gestió—grans unitats d'intervenció exclusivament pública, procediment d'expropiació, etcètera—no eren els adequats. Falta poc temps per terminar la vigència d'aixos convenis, i el grau d'acompliment aconseguit amb anterioritat faria impossible aconseguir, va a fer impossible aconseguir els objectius plantejats i no acomplits en els anys anteriors. A més, durant els anys transcorreguts han canviat les circumstàncies en moltes zones en què es preveia la intervenció pública: s'han rehabilitat edificis, s'han construït noves vivendes, etcètera, per la qual cosa és necessari procedir a un reajustament. Per a fer efectius els fins per als quals es van dissenyar el Pla Riva i el Pla Racha, la Coput està procedint en estos moments a revisar els convenis i s'estan replantejant les actuacions proposades i els mecanismes de gestió de tal manera que resulta més convenient per a aconseguir-ho i per a efectuar propostes concretes als ajuntaments, recentment a Alacant ja s'ha fet, incloent compromisos financers de manera que s'assignaran els recursos necessaris per al seu compliment. Per tant, és innecessària eixa proposta.

Quant als programes de renovació urbana, als PRU, mire vosté, això és un fracàs evident del govern socialista. Els PRU han sigut un enorme fracàs dels socialistes. Els programes de renovació urbana als quals al·ludix la seua proposta de resolució són una figura corresponent al Pla de la vivenda 92-95, desenvolupada en la Comunitat Valenciana pel Decret 55/1992, concretament del 30 de març, sobre ajudes directes per a finançar actuacions protegibles en matèria de vivenda, i que posteriorment es va modificar pel Decret 23/94, del 8 de febrer, sobre actuacions protegibles en matèria de rehabilitació. Per ordre del conseller d'Obres Públiques, Urbanisme i Transports, del 10 d'octubre del 95, es va disposar que no s'atorgassen més declaracions de programes de renovació urbana en congruència amb allò que disposava l'Ordre del 26

de setembre de 95, del Ministeri d'Obres Públiques, Transports i Medi Ambient—el ministeri socialista, senyor Ayet—sobre el tancament del Pla de la vivenda del 92 al 95, perquè es van sobrepassar en excés les previsions de sol·licitud de declaracions de programes de renovació urbana. Conseqüentment amb tot açò exposat, cal afirmar que els programes de renovació urbana són en estos moments una figura jurídica inexistente en la Comunitat Valenciana. La proposta del Grup Parlamentari Socialista és realment un atac al Decret 113/96, del 5 de juny, del Govern Valencià sobre actuacions protegibles en matèria de vivenda en allò relatiu a la rehabilitació, cosa que s'explicita en exigir per als PRU una línia de finançament distinta i complementària a la prevista en el segon Pla de la vivenda per ser molt selectiva i insuficient.

Cal ressenyar que esta afirmació és totalment absurda, això que vosté ha fet. El Decret 113/96 no establix línia financera alguna, ja que no assigna recursos sinó que establix en els àmbits d'actuacions protegibles i determina les ajudes de la Generalitat en cada un dels casos. Ara, com àmbits assimilables als antics PRU, el citat decret crea les àrees de rehabilitació en conjunts històrics artístics declarats i les àrees de rehabilitació en zones degradades en la seua doble modalitat de vores urbanes i centres urbans. Les àrees de rehabilitació en conjunts històrics artístics declarats es pot afirmar que corresponen a una categoria específica d'actuacions, als corresponents a conjunts històrics artístics declarats segons la Llei del patrimoni històric espanyol amb pla de protecció especial aprovat. Aquí estaríem davant una quantitat taxada de possibles declaracions.

I dic, senyor Ayet, que ha sigut un autèntic fracàs el tema dels PRU socialistes. Mire vosté, als programes de renovació urbana del 89 al 95 hi han PRU declarats pel govern socialista, 159; a Alacant, 89; a València, 48 i a Castelló, 22. I no s'ha donat ninguna subvenció, no s'ha fet res. 71 d'estos plans, que es van declarar en el 95, no han sigut executats. El pressupost de les actuacions en PRU són 27.332 milions. Subvencions estimades d'estos 27.332 milions a càrrec de la Generalitat són 8.705 milions, i les subvencions realment resoltes per l'anterior govern, pel socialista, van ser de 2.186 milions de pessetes, o siga, el 25%.

Quant al segon Pla de la vivenda, vosté sap que esta proposta respon al fet que el pla anterior preveia subvencions de fins el 35% per a l'adquisició de la VPO de règim especial en determinats supòsits, entre les ajudes del ministeri i les de la Generalitat. —Acabe, senyor president— I en el pla actual té una subvenció del ministeri del 10%, però no tenen subvenció complementària de la Generalitat. Açò obeeix que en el pla anterior es produïa, de fet, situacions discriminatòries en contra de les famílies que tenien ingressos més baixos. No podien adquirir la VPO de règim especial per no haver promocions disponibles, i havien d'adquirir...

El senyor vicepresident primer:

Vaja acabant, senyor Maluenda.

El senyor Maluenda Verdú:

Acabe, senyor president.

...havien d'adquirir la VPO de règim especial. Havien de pagar un preu sensiblement inferior, i damunt, tenien ajudes molt més altes. En el disseny del segon pla, la Generalitat ha intentat eliminar esta discriminació no justificada per diferències de renda, de manera que les ajudes siguen més igualitàries i puguén...

El senyor vicepresident primer:

Senyor Maluenda.

El senyor Maluenda Verdú:

Acabe, senyor president.

El senyor vicepresident primer:

Acabe, ja senyor Maluenda.

El senyor Maluenda Verdú:

Acabe, senyor president. Per tant, senyor president...

El senyor vicepresident primer:

Moltes gràcies, senyor Maluenda. *(Remors.)*

El senyor Maluenda Verdú:

...ens oposem a les seues... *(Remors.)*

El senyor vicepresident primer:

Moltes gràcies.

El senyor Maluenda Verdú:

Moltes gràcies, senyor president. *(Remors.)*

El senyor vicepresident primer:

Senyories, anem a procedir a la votació de les propostes de resolució, la 21.096, 21.097 i 21.098. Senyor Ayet, ha demanat vosté la paraula?

El senyor Ayet Fortuño:

Senyor president. Demanem votació per separat de cada una de les propostes. *(S'interromp la gravació.)*

El senyor vicepresident primer:

La 21.096. Senyories, s'inicia la votació. Presents, 85; a favor, 41; en contra, 44.

La 21.097. Senyories, iniciem la votació. Presents, 85; a favor, 41; en contra, 44.

I la tercera, la 21.098. Senyories, iniciem la votació. A favor, 41; en contra, 44; presents, 85. *(S'interromp la gravació.)*

Pel Grup Parlamentari Esquerra Unida-Els Verds, senyor Albert, si li pareix. Estic referint-me, pel Grup Parlamentari Esquerra Unida-Els Verds, la 21.070 ja aprovada per una transaccional, la 21.074 ja hi ha una transaccional a esta i a la 21.106, del Grup Socialista, i després, la 21.075 a debatre. Com ha hagut aquí un canvi d'impressions entre uns portaveus i a més a la presidència li ho acaben de donar així, jo demane si és la conformitat dels distints grups. Sí? Té la paraula. *(S'interromp la gravació.)*

Proposta del G.P. Esquerra Unida-Els Verds sobre l'autopista A-7

El senyor Mollà i Martínez:

Gràcies, senyor president.

Crec que el que correspon és que es diga que la 21.070 ja estava retirada, que la 21.074 la retirem en este moment perquè està transaccionada amb la 21.106, que serà defensada posteriorment, i per tant, queda per defensar la 21.075, que és el que va a fer este diputat en este moment.

El senyor vicepresident primer:

Moltes gràcies per la seua aclaració tan perfecta.

El senyor Mollà i Martínez:

Gràcies.

Bé, la proposta de resolució que proposem, que esdevé naturalment dels plantejaments que es van fer ahir per part del síndic del grup parlamentari, Albert Taberner, en la seua intervenció, té a vore amb una qüestió que nosaltres considerem important, que és eixa via que alguns diuen que vertebra, que travessa en qualsevol cas de dalt a baix o de baix a dalt el País Valencià, que és l'autopista A-7, i que jo vull recordar a totes les senyores diputades i senyors diputats, i molt especialment m'agradaria recordar en algunes ocasions al president de la Generalitat —que no està present, no li ho puc recordar—, al conseller d'Obres Públiques, Urbanisme i Transport molt especialment —encara que no estiga present, supose que algú li ho podrà fer arribar— que hi ha una resolució d'aquestes Corts aprovada per aquestes Corts en el sentit de fer les gestions i reclamar l'alliberament del peatge de l'autopista. I jo dic que li ho vull recordar perquè les manifestacions públiques que hem fet, que hem vist fer, després que les Corts hagen aprovat eixa resolució, han sigut precisament manifestacions públiques desautoritzant la voluntat de les Corts i manifestant públicament que allò que es pensava gestionar no era la resolució de les Corts sinó eren altres coses, que poden ser molt legítimes però que no són la resolució de les Corts. I per això per a nosaltres esta proposta de resolució, que diu una cosa tan innòcua en principi com és que «el Consell, en el termini d'un mes, presente davant la Comissió d'Obres Públiques, un informe sobre les gestions fetes per a aconseguir l'alliberament de peatge —les fetes per a aconseguir l'alliberament del peatge, no les fetes per a altres coses, les fetes per a aconseguir l'alliberament del peatge— de l'autopista A-7, així com les que es preveuen fer —per a aconseguir l'alliberament del peatge— per a aconseguir este objectiu», com diu eixa resolució.

Com dic, eixe text el que pretén fer és clarament davant d'eixes manifestacions el recordatori de la voluntat política d'estes Corts que pel que s'ha de treballar és per a aconseguir l'alliberament del peatge, cosa a més, que els senyors del grup parlamentari majoritari que li dóna suport al govern han estat defensant en ajuntaments, en mancomunitats, en determinades institucions, i que sembla que en aquest moment no és la voluntat del govern.

Per tant, nosaltres el que demanem és eixe compromís concret de què es vinga a informar sobre eixe objectiu i, políticament, el reclamar que l'objectiu és eixe i no cap altre.

Gràcies.

El senyor vicepresident primer:

Moltes gràcies.

Senyor Botella.

El senyor Botella Crespo:

Gracias, señor presidente.

Señor portavoz de Izquierda Unida, lo primero que quiero dejar claro ante esta Cámara es que el presidente de la comunidad y presidente de nuestro partido creo que ha comunicado a todos los portavoces de todos los grupos parlamentarios dónde se encuentra en el momento actual. Y es inaugurando, precisamente, esa vía que es Valencia-Zaragoza-Somport, que de alguna manera creo que es importante, y cumpliendo con sus obligaciones de nuestra comunidad, que así creemos que lo hace bien. De cualquier manera, el gobierno, como usted muy bien sabe, porque ya lleva mucho oficio parlamentario, es solidario y aquí están los representantes que le representan perfectamente.

Dicho esto, quiero decirle que con referencia al tema yo creo que hay que saber qué es lo que dice su propuesta de resolución y me voy a centrar en ella. Dice: «Las Cortes Valencianas instan al Consell a que en el término de un mes pre-

sente en la comisió de Obras Públicas, Urbanismo y Transporte un informe, un informe, sobre las gestiones hechas para conseguir el libramiento del peaje en la autopista A-7.»

Muy bien. Con referencia a esto que usted plantea, no a la demagogia que con esto se puede hacer, quiero decirle que las Cortes Valencianas aprobaron una resolución, que es la 60/IV, por la que se instaba al gobierno de la Generalidad para exija al gobierno del estado la total gratuidad de la autopista A-7.

Bien. En fecha 22 de mayo, 22 de mayo de 1996, el consejero de Obras Públicas, Urbanismo y Transportes dio traslado de la resolución de estas Cortes soberanas al ministerio de Fomento.

Entonces, al final nos encontramos con que algo que usted —y le decía lo de oficio parlamentario porque todo el mundo se lo reconocemos— está haciendo en una propuesta de resolución un poco el artículo 7 de nuestro funcionamiento interno, la petición de documentación. Petición de documentación que, fíjese usted, antes de empezar a hablar incluso estábamos dudando en que, como era el tema tan sencillo, haber dicho que sí. Pero, claro, no pensábamos que pudiera un parlamentario de su experiencia venir aquí un poco a recordar aquello de la revista satírica, no sé si se acuerda usted, de *La Codorniz*. Pues en *La Codorniz* había una cosa que salía muchas veces. Y era un hombre muy bien puesto, con cara muy interesante, así, cara de inteligente, con oficio de señor. Y le decía al camarero cuando el camarero le preguntaba «¿Qué quiere usted?» y decía «Un nada con seltz». Pues eso es lo que ha venido usted a hacer aquí: un nada con seltz. En realidad ¿qué pide que no tenga?

En definitiva, nosotros, como nos creíamos que era eso y no la demagogia que ha intentado usted hacer, pensábamos en otra actitud. Pero después de escucharle, permítame que a la nada con seltz le digamos que no.

Muchas gracias.

El senyor vicepresident primer:

Muchas gracias, señor Botella.

El senyor Mollà i Martínez:

Moltes gràcies.

Sols dir-li al senyor diputat que a més a més de *La Codorniz* este diputat també es recorda de *El Hermano Lobo*.

El senyor vicepresident primer:

Un moment, un moment senyor Mollà. Sense entrar, perquè esta presidència pot entrar en el tema de les seues paraules, l'únic que li pregue és que li demane a la presidència l'ús de la paraula. Però, en fi, ja que ha fet ús de la paraula... Simplement és amb tota l'estima del món. Moltes gràcies.

Votem, per tant, la 21.075. Senyories, s'inicia la votació. A favor, 44; en contra, 39; nuls 2; presents, 85.

Passem a la 21.115 del Grup Parlamentari Nacionalista Unió Valenciana.

Proposta del G.P. Nacionaliste Unio Valenciana sobre comerç

El senyor Artagoitia Calabuig:

Señor presidente, antes de iniciar nuestra intervención, anunciar una enmienda *in voce* al texto de la propuesta que aquí se presenta. De forma que se sustituya concretamente la frase que dice «abans de finalisar la present legislatura», per «en el determini d'un any». Con lo cual la propuesta quedaría redactada de la siguiente forma:

«Les Corts Valencianes mandaten al govern valencià que efectue quantes accions siguen necessaries per a que en el determini d'un any es procedisca a l'elaboracio urgent del Mapa comercial (pla director territorial del comerç) de la Comunitat Valenciana, que establixca d'una forma definitiva l'emplaçament de les grans superfícies comercials en aquells llocs en els que manco mal es puga fer al comerç tradicional, base de l'estabilitat social valenciana.»

Esta propuesta que lo que busca es d'una forma aclarir la situació de les grans superfícies comercials, que per la política que s'ha seguit en els anys anteriors ha provocat una obertura de grans centres comercials, que ha creat un greu problema al chicotet comerç valencià.

Es tracta que a lo llarg d'estos anys hem vist com s'han tancat molts chicotets comerços de tot tipus, de llinia blanca, de calçat, de textil, d'alimentació, de esports, etcetera. Tots eixos comerços chicotets que estan arplegats dins d'estes grans arees creant un greu problema al chicotet comerç, que es el que està creant o crea treball en la nostra Comunitat.

Per tant, nosatres estem convençuts de la necessitat de reorganisar tot este sector, defendre este chicotet comerç, que es lo que busquem, per a generar ocupacio. Tambe creem que hem de tindre en conte la defensa del consumidor, que busca tambe a voltes els millors preus, pero d'una forma ordenada en equilibri de tots estos interessos que estan en joc.

Per tant, esta es la proposta que es porta per a donar solució d'una volta per a sempre a este problema, de forma que les menys possibles, per no dir quasi totes, no es torne a obrir mes arees d'este tipus o a lo manco nomes en aquells llocs que realment no causen problema al chicotet comerç.

Res mes i moltes gracies.

El senyor vicepresident primer:

Moltes gràcies, senyor diputat.

Per Esquerra Unida-Els Verds, senyor Colomer, té vostè la paraula.

El senyor Colomer i Sánchez:

Moltes gràcies, senyor president.

Senyories.

Faig ús de la paraula en nom del meu grup per a manifestar la nostra postura en contra, perquè de la literalitat de la proposta de resolució del Grup Unió Valenciana diem que no fuig o no s'escapa d'eixa certa ambigüitat calculada, que sempre es manifesta quan es parla dels hipermercats i de la pugna amb el xicotet i mitjà comerç. Entenem que no ajuda, que no contribueix a tranquil·litzar l'opinió i l'estat d'ànim del xicotet comerç valencià que es troba, com jo crec que compartim tots els grups de la Cambra, amb una situació de desmotivació i amb una crisi greu, econòmica i d'identitat.

Nosaltres entenem que és ben poc el que es diu, malgrat el canvi que es fa amb l'esmena verbal que ha fet el portaveu d'Unió Valenciana, de què en lloc que es presente el mapa abans que acabe la legislatura que es presente en el termini d'un any. Crec que d'alguna manera deixa les coses prou bé per a les grans superfícies, perquè es pot fer perfectament a tenor de la literalitat de la seua proposta la lectura positiva quan es diu que l'emplaçament d'una forma definitiva s'estableisca —i llig literalment— «l'emplaçament de les grans superfícies comercials en aquells llocs en els que menys mal es puga fer al xicotet comerç».

Entenem que és una feble aportació que fa aquesta proposta. I per tant anem a votar en contra. Posteriorment es presentarà i es posarà a la consideració de tota la cambra una altra proposta feta pel meu grup, que entenem contribueix millor a serenar i a aportar més seguretat al xicotet comerç valencià.

Moltes gracies.

El senyor vicepresident primer:

Moltes gràcies, senyor Colomer.

Senyor Fermin Artagoitia, per a què demana la paraula?

El senyor Artagoitia Calabuig:

Per a una breu replica, senyor president.

El senyor vicepresident primer:

Vol repetir-lo, per favor?

El senyor Artagoitia Calabuig:

Es va acordar en la junta de portaveus.

El senyor vicepresident primer:

Sí, sí. Però és que li deia si volia...

El senyor Artagoitia Calabuig:

Una breu replica.

El senyor vicepresident primer:

Molt bé. Dos minuts.

El senyor Artagoitia Calabuig:

Molt breu. (*Remors.*) O una breu puntualisacio, com veste vullga, senyor president. (*Remors.*) Pero en la junta de portaveus, a criteri de la presidencia quedarem. (*Remors.*) Molt breu. El temps tambe conta. (*Remors.*)

El senyor vicepresident primer:

Senyories. Senyor Artagoitia, un moment per favor. Señor Moreno, ha pedido usted la palabra.

El senyor Moreno Carrasco:

Señor presidente, las normas son las que hay recogidas en la resolución que regula este debate. Si abrimos como un debate normal iremos a réplica y a fijación de postura y a explicación de voto en cada una de las propuesta. Nosotros no tenemos ningún inconveniente en terminar pasado mañana, no tenemos ningún inconveniente. Cuando más se debata, mucho mejor.

El senyor vicepresident primer:

Senyor Artagoitia.

El senyor Artagoitia Calabuig:

Vaya por delante que acataré lo que diga la presidencia. Pero creo que, dentro del tiempo de sesenta minutos fijado para las intervenciones de cada grupo, en la junta de portavoces, y yo estaba presente y así lo entendí, teníamos derecho a breve réplica si se pedía, dentro del tiempo de sesenta minutos. Luego no puede ser un turno de un debate normal. No obstante, lo que decida la presidencia lo acataré.

El senyor vicepresident primer:

Muchas gracias, señor Artagoitia por la confianza que ha depositado en la presidencia. Y, dado que durante todo el día se ha seguido una norma de que no lo hubiese, creo que en este momento si es tan generoso y amable debemos de adaptarnos a lo que ha sido el transcurrir diario. Muchas gracias por su atención.

Senyories, anem a procedir a votar la 21.115. S'inicia la votació. Presents, 85; a favor, 73; en contra, 10; vots nuls, 2. Gràcies, senyories.

Passem a la 21.099, del Grup Parlamentari Socialista.

Té la paraula la senyora Ródenas.

Proposta del G.P. Socialista sobre inversió pública**La senyora Ródenas Villena:**

Gracias, señor presidente.

Señorías.

El motivo de esta propuesta radica en la ruptura que se ha producido desde los presupuestos de 1996 en la línea respecto a las inversiones públicas de la Generalitat Valenciana. Y es una preocupación importante, ya que supone la ruptura de la línea de provisión de bienes y servicios públicos; por lo tanto, del estado de bienestar, este estado de bienestar que es la terminología convencional de las democracias occidentales desde la II Guerra Mundial y que el señor Zaplana ha tenido a bien cambiar. Y es también un elemento fundamental desde el punto de vista, como todos ustedes saben, de la formación bruta de capital fijo y, por lo tanto, respecto a los efectos inducidos al conjunto del sector privado de la economía valenciana.

Y nos preocupa sobre todo porque ha sido un acto volitivo, es decir, ha sido una opción. Y ha sido una opción porque las inversiones en términos reales han caído este año en un 6,5%, mientras que el conjunto del presupuesto ha crecido en términos reales en un 3%. En ese sentido no hay un cambio de opción en virtud de un cambio de gobierno y de una nueva ideología; hay exclusivamente un desmantelamiento de inversiones, lo cual supone que no existe proyecto político. ¿Cuál es el proyecto político del discurso del estado de la Comunidad para esta Comunidad cuando no existe variación respecto a las orientaciones?

Este hueco inversor nos preocupa tanto más cuanto oímos un discurso que se concreta en dos cuestiones fundamentalmente. Se concreta en histórico y esplendoroso. Es decir, la retórica grandilocuente a que nos tiene acostumbrados el señor Zaplana. El hueco inversor, la caída en un 6,5% en términos reales de la inversión, frente a un crecimiento del 3% del conjunto del presupuesto es, sin duda, para el señor Zaplana, histórico y esplendoroso.

Nos preocupa, lógicamente, un déficit de 64.000 millones con que se ha liquidado el presupuesto del 95, que, en aras a esa transparencia, a esa claridad y esa no opacidad de que hace alarde el señor Zaplana, no hemos podido tener conocimiento de cuál ha sido, porque no nos ha sido entregado todavía; pero que sí que tiene que tener una traducción en reducción de inversiones.

Es también preocupante el descenso de los ingresos frente a los gastos. Hay un desfase presupuestario en la documentación que el señor Olivas tuvo a bien enviarnos, correspondiente a finales de julio de este mismo año. Y digo tuvo a bien porque, desde noviembre del año pasado, el gobierno del señor Zaplana, tan dialogante, tan transparente, está incumpliendo el presupuesto; no tenemos documentación de los meses anteriores; por lo tanto, están incumpliendo el presupuesto.

Pues bien, en esa documentación que tuvieron a bien enviarnos consta un desfase presupuestario de 18.599 millones. Es decir, ustedes en estos momentos han gastado 18.599 millones más que los que tenían previstos gastar al inicio del año.

Igualmente es una preocupación para este grupo que el ahorro previsto en el presupuesto se haya desviado nada menos que en 16.777 millones menos. Ese ahorro que en ese alarde también del señor Zaplana en su discurso decía que «gracias al ahorro» Pero ¿cómo es posible que cuando un grupo parlamentario, cuando un gobierno de la Generalitat Valenciana mande una documentación oficial al resto de los grupos políticos, que todos los grupos políticos conocen, que saben que hay una disminución de ahorro de nada menos que 16.777 millones con respecto a lo previsto, el señor Zaplana venga aquí en el mes que esta-

mos, es decir, a nada del envío de la documentación, y nos diga que gracias al ahorro se va a producir mayor inversión? ¿Cómo es posible con una documentación oficial enviada por su gobierno?

La propuesta, en definitiva, lo que trata...

El senyor vicepresident primer:

Señora Ródenas.

La senyora Ródenas Villena:

Estoy acabando. Muchísimas gracias, acabo enseguida.

Lo que trata la propuesta en definitiva es de evitar la descapitalización, la descapitalización de la economía valenciana, y lógicamente sus efectos sobre el bienestar social y sobre el sector productivo.

El senyor vicepresident primer:

Gràcias.

Señor Costa. Tiene la palabra, señor Costa.

El senyor Costa Climent:

Gracias, señor presidente.

Bueno, señora Ródenas, yo me voy a ceñir a la propuesta de resolución, que es la de recuperar en términos reales como mínimo la tasa media de crecimiento en la inversión pública y no a todo lo que ha dicho, como siempre, porque cuando hace usted una intervención habla de todo menos de lo que pide.

Y la verdad es que, leyendo la propuesta de resolución y escuchándola a usted, mi grupo se sorprende; no se sorprende porque la vayamos a rechazar, eso no les quepa la menor duda. Nos sorprende porque lo que proponen ustedes saben perfectamente que es prácticamente imposible. Ustedes están aquí con esta propuesta de resolución, están haciendo una política, y lo digo con todo el respeto del mundo, de ciencia ficción. Ustedes proponen algo que prácticamente es inviable.

Porque ustedes saben, ustedes saben, señora Ródenas, que dos de los elementos fundamentales para financiar las inversiones públicas son: por un lado, la capacidad de endeudamiento que tiene la comunidad autónoma; y, por otro lado, los ingresos europeos y los fondos europeos. Y ustedes saben que, como consecuencia de las condiciones de Maastricht, el nivel de endeudamiento que nos permite, que se nos permite, cada año ha ido disminuyendo. Y los datos son que el endeudamiento neto permitido para la Comunidad Valenciana en el año 1993 fue de 64.000 millones de pesetas. Para el año 1994 de 34.307 millones de pesetas. Para el 1995 de 29.810 millones de pesetas. Para el año 1996 de 21.330 millones de pesetas. Más de un 65% menos del año 1993.

Y, además, saben también que los fondos europeos que estamos recibiendo cada año, cada año disminuyen significativamente, y este año han disminuido significativamente. Y éste es un factor importante también para la financiación de las inversiones públicas. Pero, a pesar de esto, que no les quepa la menor duda, que no les quepa la menor duda que nosotros vamos a mantener un alto nivel de inversiones públicas, lo vamos a mantener, vamos a seguir manteniendo ese nivel de inversiones públicas para mantener el crecimiento de la Comunidad, para potenciar los sectores productivos; y, como ejemplo de eso, le tengo que decir que en el capítulo VI de este año, en el capítulo VI, de inversiones reales, que nosotros hemos aplicado este año, es mayor que cualquiera que ustedes han aplicado en todos los ejercicios, menos en el año 1995, el cual redujeron ustedes en un 27% y que por casualidad, y digo sólo por casualidad, era año de elecciones, y así les ha ido. Muchas gracias.

El senyor president:

Gracias, señor Costa.

Senyories, procedim a votar. Iniciem la votació. Presents, 77. A favor, 35; en contra, 40; vots nuls, 2.

Moltes gràcies, senyories:

La 21.072 i 21.086, del Grup Parlamentari Esquerra Unida-Els Verds.

Tiene la palabra. Señora Cana, cuando quiera.

Propostes del G.P. Esquerra Unida-Els Verds sobre infància i 0,7

La senyora Cana Moñita:

Muchas gracias, señor presidente.

Señorías, la primera propuesta de resolución que presentamos esta tarde a esta Cámara es la 21.072, que se presenta para su toma en consideración, obedece fundamentalmente a la anómala situación producida por la existencia de una ley, la Ley 7/94, Ley de la infancia de la Generalitat Valenciana, que a pesar del tiempo transcurrido desde su aprobación, exactamente un año y nueve meses, no ha sido todavía desarrollada reglamentariamente.

Y bueno es, señorías, que una ley vigente, emanada del mandato de estas Cortes, se desarrolle. Y bueno es, porque lo que en ningún momento puede hacerse es caer en el juego antidemocrático de no aceptar y cumplir las leyes que de estas Cortes emanen porque no interese o porque no guste. Porque esto lo único que pone es en evidencia el talante del partido que se encuentra en el gobierno, que no ha tenido en ningún momento la intención de desarrollar esta ley ni de crear los cauces adecuados para su participación.

Sobre todo, señorías, cuando nos encontramos, desgraciadamente, que los menores son noticia diaria en los medios de comunicación por su indefensión, abandono y maltrato. Y, en este sentido, para evitar la confusión y la descoordinación de los recursos en este momento existentes, es necesario que de una vez por todas el gobierno del Partido Popular se comprometa a desarrollar la Ley de la infancia en los términos que contempla esta propuesta de resolución que presentamos, y que es la que todos ustedes tienen a su disposición.

La segunda propuesta de resolución es una propuesta de resolución que, desgraciadamente, nos vemos obligados a repetir año, tras año, tras año. Ustedes recordarán, señorías, y no hace falta que..., posiblemente se lo vuelva a decir, que hace más de veinte años la ONU hizo una recomendación a todos los países desarrollados, recomendación en el sentido de que destinasen el 0,7% de su producto interior bruto a programas de cooperación internacional para el desarrollo, programas que tratasen de paliar la situación en la que se encuentran más de 3.000 millones de personas, o sea, el 75% de la población mundial. Mucho se ha dicho y mucho se ha argumentado al respecto; sin embargo, esta reivindicación, desgraciadamente histórica, persiste y es la que se trata en el día de hoy de poner término.

Sabemos, señorías, y no me gustaría que fuese un argumento que se emplease, que también en nuestra Comunidad existen muchas necesidades y que la precariedad y la exclusión social van en aumento. Pero éste es un argumento que no puede seguir siendo empleado en el día de la fecha, porque también todos sabemos que lo uno no es excluyente de lo otro y que existen diferentes partidas presupuestarias para combatir y paliar las necesidades que la desigualdad produce.

Bueno es, señorías, y en esto sí que me gustaría hacer una especial incidencia, reivindicar nuestra cultura. Pero bueno también es recordar que todo modelo cultural, que no es universalizable y solidario y no completa las necesidades de las personas

que el sistema genera, es una cultura que contempla un déficit de humanidad.

Nada más, señorías. Muchas gracias.

El senyor vicepresident primer:

Muchas gracias.

Señora Herrero.

La senyora García Herrero:

Gracias, señor presidente.

Señoras y señores diputados.

Respecto de la propuesta de resolución del Grupo de Izquierda Unida-Los Verdes, 21.086, respecto a esa propuesta del 0,7, el Grupo Popular no la comparte tal y como se formula en esta propuesta de resolución, ya que el tema del 0,7 es un problema conceptual. Debemos referirnos siempre a los ingresos propios, ya que si nos referimos a la totalidad del presupuesto se da una acumulación en cascada.

Así, tenemos que el 0,7 del presupuesto total del estado; el 0,7 del presupuesto total de las comunidades autónomas, de las que el 30% de su financiación está en los presupuestos del estado; el 0,7 de presupuestos generales de diputaciones; el 0,7 de presupuestos totales de ayuntamientos, etcétera. Por ello, señoría, vamos a votar en contra esta propuesta de resolución.

Respecto de la propuesta de resolución 21.072, presentada igualmente por ustedes, esta propuesta contiene en sí misma dos a su vez: una que es el compromiso de elaborar el reglamento de la Ley de infancia en dos meses, y la otra que es elaborar y presentar el plan integral de atención a la infancia en tres meses.

En primer lugar, le diré, señora Cana, que ambas propuestas parten de un origen común, que son las disposiciones transitorias primera y segunda de la Ley de la infancia, que, como usted muy bien sabe, están publicadas el 16 de diciembre de 1994 y que dice: «Transitoria primera. Inmediatamente desde la publicación de esta ley, el gobierno valenciano aprobará el reglamento general de aplicación de la misma.» Y la transitoria segunda, que dice: «Inmediatamente desde la publicación de esta ley, el gobierno valenciano aprobará el plan integral de atención a la infancia regulado en el título primero de la misma.» Como puede verse, ambas peticiones deberían haber sido llevadas a cabo por el anterior gobierno, que, como he dicho y usted sabe, está publicada en diciembre del año 1994.

En cuanto a la propuesta de elaborar el reglamento... ¡No, yo cara, no! Quizá otros. Como puede verse (*rient-se*), nosotros vamos a... En cuanto al punto primero, señora Cana —y no me haga usted más gestos—... en cuanto a elaborar el reglamento le diré que manifestamos la oposición en este punto, ya que la intención del gobierno que respalda mi grupo es la de modificar la actual ley de la infancia, por numerosos motivos, entre ellos, como usted muy bien ha dicho, es que al no publicarse inmediatamente, al no desarrollarse inmediatamente, tal y como decía en esas disposiciones transitorias esta ley, resulta que nos encontramos que ahora mismo se ha modificado... hay una aprobación reciente de la Ley orgánica 1/96, de 15 de enero, de protección jurídica del menor, de modificación parcial del Código civil y de la Ley de enjuiciamiento civil, que introduce nuevas figuras jurídicas no previstas en nuestra ley y que deben obligatoriamente incorporarse a la nueva norma jurídica.

En segundo lugar, está en estudio avanzado el anteproyecto de la ley penal juvenil que obligará también a cambios sustanciales.

En tercer lugar, considerar absolutamente necesaria la modificación de algunos artículos de dicha ley y la inclusión de otros nuevos para que recojan temas no contemplados en la actual ley y que son de vital importancia, como son la regulación de las entidades colaboradoras de adopción internacional, la introduc-

ción de recursos sociosanitarios para menores de enfermedad mental, la cobertura de la responsabilidad civil de las familias acogedoras, la introducción de nuevas figuras de protección... y así un largo etcétera.

No obstante lo dicho, consideramos más interesante que la elaboración de un reglamento desarrollar puntualmente la ley mediante decretos o reglamentos específicos para cada una de las materias más significativas que precisan de una ordenación, ya que de esta forma se responde de una manera más rápida y ágil que a través de un único reglamento, que no sería sino la copia del articulado de la ley. En este sentido, se ha empezado ya a elaborar y a aprobar por el pleno del Consell decretos que suponen una reglamentación de la actual ley y que el gobierno no ha considerado oportuno retrasarlos hasta la reforma legislativa de esta norma.

Resumiendo, señora Cana, primero debe modificarse la ley. Segundo. Independientemente de ello, no somos partidarios de un único reglamento, sino de varios, para la agilidad que esto supone en una ley tan importante como esta.

En cuanto al plan integral de atención a la infancia, le repito igualmente que se debería haber hecho inmediatamente a la publicación de la ley. Y, en segundo lugar, pensamos que es un tema de tanta envergadura para los menores de nuestra Comunidad y para la sociedad entera que...

El senyor vicepresident primer:

Vaya terminado, señora Herrero.

La senyora García Herrero:

Gracias, señor presidente.

... es necesaria esta modificación de la ley.

No obstante, este es uno de los objetivos prioritarios del programa autonómico de protección de menores elaborados por la dirección general de servicios sociales, que ya tiene diseñada la memoria económica para los presupuestos de los ejercicios 97, 98 y 99.

Por lo tanto, existe ya un plan de atención a la infancia referido a los aspectos de prevención, protección y educación. Este plan y su memoria económica...

El senyor vicepresident primer:

Muchas gracias, señora Herrero.

La senyora García Herrero:

...tienen un borrador... Perdón, señor presidente. Un segundo.

El senyor vicepresident primer:

Un segundo, no, tres segundos.

La senyora García Herrero:

...la aportación del resto de las consellerías...

El senyor vicepresident primer:

Muchas gracias.

La senyora García Herrero:

...tanto en actuaciones....

El senyor vicepresident primer:

Gracias.

La senyora García Herrero:

Gracias, señor presidente. (*Remors*)

El senyor vicepresident primer:

Senyora Marcos.

La senyora Marcos i Martí:

Gràcies, senyor president.

Per una qüestió d'ordre. En primer lloc, manifestar que la Constitució arreplega la llibertat d'expressió i que això inclou el codi gestual. I, en segon lloc, recordar-li a la senyora diputada que el Grup Parlamentari «Izquierda Unida-Los Verdes» no existeix en aquesta Cambra, i que jo espere que la senyora diputada sàpiga que aquest grup parlamentari es diu Esquerra Unida-Els Verds, que és com està registrat en les Corts Valencianes i en els processos electorals. Gràcies. (*Remors.*)

El senyor vicepresident primer:

Moltes gràcies, senyora Marcos, del Grup Esquerra Unida-Els Verds. Moltes gràcies. (*Remors.*) Diga, senyora García Herrero.

La senyora García Herrero:

Bueno. No sé si es cuestión de orden o alusiones personales de la señora Marcos. Yo me amparo en el Estatuto de Autonomía a manifestarme en esta Cámara con mi lengua, que es la castellana, igual que... (*Remors.*) Señora Marcos, el Estatuto de Autonomía me da pleno derecho a manifestarme en esta Cámara, y la traducción literal del nombre de su grupo es Izquierda Unida-Los Verdes. (*Remors.*)

El senyor vicepresident primer:

Muchas gracias, señora García Herrero. (*Remors.*) Un momento. Senyora Marcos, un moment. Per ordre de petició de paraula. La senyora Cana tiene la palabra. ¿La pide para usted o con...

La senyora Cana Moñita:

Sí, señor presidente.

El senyor vicepresident primer:

... con la indicación que me hace -un momento- con la indicación que me hace se refiere a su compañera? Decídase y le amparo. A su compañera.

La senyora Cana Moñita:

No. Yo simplemente quería pedir la votación por separado, señor presidente.

El senyor vicepresident primer:

Un momento. (*Remors i rialles.*) Por lo que observa esta presidencia son dos cuestiones total y radicalmente distintas. Una votación por separado, que así se hará. Y ahora tiene usted, senyora Marcos... Té vosté, senyora Marcos, la paraula. I per a què la té? Per a què la demana?

La senyora Marcos i Martí:

Per una qüestió d'ordre, senyor president. Jo voldria explicar a la Cambra...

El senyor vicepresident primer:

Perdó. Espere la seua senyoria. Espere que siga una estricta qüestió d'ordre. Senyora Marcos.

La senyora Marcos i Martí:

Jo pense que és una estricta qüestió d'ordre...

El senyor vicepresident primer:

Moltes gràcies.

La senyora Marcos i Martí:

...recordar-li a tots els diputats i diputades d'aquesta Cambra que una cosa és el dret a expressar-se en la llengua que vulguen,

i una altra cosa és reconèixer la legalitat que reconeix als grups parlamentaris tindre el nom que tenen i no un altre. És el mateix que els topònims, no es tradueixen. Això sols ho va fer el franquisme. I, per tant, (*remors*) jo entenc que tenim tot el dret a exigir que al nostre grup se li done el nom que figura per voluntat expressa d'aquest grup parlamentari. Reconeixem tot el dret que tenen les persones a utilitzar la llengua que vulguen.

El senyor vicepresident primer:

Moltes gràcies, senyora Marcos, d'Esquerra Unida-Els Verds. Moltes gràcies.

Anem, per tant, a procedir a la votació de la 21.072, en primer lloc. S'inicia la votació. Presents, 83. A favor, 39; en contra, 43, vots nuls, 1.

Passem a la 21.086. Senyories, anem a iniciar la votació. Presents, 82. A favor, 39; en contra, 43.

La 21.113, del Grup Parlamentari Nacionalista Unió Valenciana. Senyor Filiberto Crespo.

Proposta del G.P. Nacionaliste Unio Valenciana-IC sobre la Llei d'ordenació del territori

El senyor Crespo Samper:

Señor presidente. Señorías.

Traemos una propuesta de resolución que se refiere a la ley de ordenación del territorio, y brevemente voy a hacer la exposición que mi grupo parlamentario tiene al respecto de la vigente ley de ordenación del territorio.

Es una ley muy anterior al anterior gobierno, es una ley hecha en un momento en que se creía en la posibilidad de planificar el territorio. Es una ley en donde aún coleaba una sistemática de un planeamiento cerrado, en donde se creía que se podía incidir en el territorio -no de nuestra Comunidad sino de cualquiera-, con planeamientos cerrados y con un criterio de ordenación, lo cual en principio ya en aquellos momentos chocó con el criterio de nuestro grupo político que, acogiendo a criterios urbanísticos y criterios de planeamiento más avanzados, no evidentemente foráneos -hay que decirlo bien claro-, creía que la ordenación del territorio se tenía que hacer por medio de directrices. Pero no tuvimos ningún éxito, a pesar de que en aquel momento presentamos una enmienda a la totalidad a aquella ley con un texto alternativo y auguramos que una ley del territorio con un planeamiento cerrado no podría realizarse. Por una sencilla razón: porque se aprobaría un texto de ley, pero que jamás se podría de una forma coherente máxima.

A pesar de las promesas de anteriores consellers de esta materia y a pesar de un esfuerzo económico que se hizo en la Conselleria de Obras Públicas, el hecho es que hoy actualmente la ley de ordenación del territorio no ha podido presentar en esta Cámara ni un solo plan de los prometidos -me refiero al anterior gobierno-. Y el actual se encuentra con una ley de ordenación del territorio que posiblemente no le ha prestado mucha atención, pero que ha sido cercenada en muchísimos artículos, ha sido eliminada, ha sido podada, y evidentemente es ineficaz.

La ley de ordenación del territorio tiene una importancia terrible a nuestro juicio, porque ordena todo aquello que no es precisamente un desarrollo urbanístico. Es eso que queda entre dos cosas que se tienen que actuar por otros procedimientos, porque si bien la ley de ordenación del territorio puede indicar que aquí se cree un núcleo urbano, no llega a la concreción de la normativa del núcleo, sino simplemente a la aceptación de un cierto tipo de núcleo en esa planificación que preveía aquella ley.

Hemos tenido y seguimos teniendo terribles dudas de si la aplicación actual de la ley del territorio sólo se hace de una forma parcial y como excusa. Puede hacerse un plan de carreteras, un plan de centros comerciales, un plan de ferrocarriles... pueden hacerse muchos planes. Pero en realidad no se hace ningún plan, porque lo único que se utiliza es la potestad que da la ley para hacer planes para no ordenar nada y servirse para que ese plan tenga una legalidad. Luego la ley, que pretendía ordenarlo todo, lo único que hace es dar excusa para que se desordene todo. Y buena prueba hemos tenido hace unos meses de cierto proyecto que tendremos que debatir en su día.

Por esto, y para que si algún grupo político piensa que aquí estamos proponiendo una ley de ordenación del territorio en cierto sentido político, tengo que decir de forma clara que mi grupo no va por ese camino, sino lo que quiere es, en primer lugar, el gobierno, si lo acepta, que empiece a presentar a estas Cortes un anteproyecto de ley de nueva ordenación del territorio que contemple realmente las cuestiones, no como hipotéticamente se quería hacer entonces con un trabajo de imposible cumplimiento porque faltan medios, sino una ley de ordenación del territorio de la Comunidad Valenciana que empiece a resolver todas las carencias que hay de la gran planificación. Y digo planificación, porque no me importa siempre que entendamos por planes no cuestiones cerradas, sino directrices en donde se pueda jugar, según las circunstancias que son absolutamente variantes, la concreción de ciertos temas o cuestiones.

El territorio, señorías —y con esto acabo— no es algo indiferente, no es en un urbanismo caduco, una especie de materia prima sobre la cual se sirve para hacer el pan que a uno le gusta, sino el territorio ya tiene por sí unas características, tiene unas condiciones y tiene un... ecosistemas, etcétera, etcétera, que tienen que contemplarse en esa ley, para que luego cualquier plan director o cualquier instrumento de trabajo sobre el territorio tenga en primer lugar y en cuenta la calidad y situación y forma de ese territorio. Porque si no, lo único que va a ocurrir es que, con la actual ley, estaremos actuando, haciendo en teoría un traje, pero lo único que hacemos son retales, el traje no saldrá nunca.

Señorías, pido el voto a esta propuesta de resolución con la intención puesta aquí, no de falta de concreción que ha explicado, sino con la intención clarísima de que esta Cámara, a través de una propuesta del gobierno o la que fuere, vuelva a estudiar un tema que es urgente. El urbanismo, la planificación, señorías, es algo o se hace bien o esa planificación al final...

El señor vicepresidente primer:

Vaya terminando, señor Crespo.

El señor Crespo Samper:

Termino, señor presidente.

...es la que luego nuestros hijos, nuestros nietos, nos echarán en cara, no por falta de voluntad, que la voluntad se tiene la que se puede tener, pero lo terrible es que nos echen en cara algo mucho peor, la falta de inteligencia.

Nada más y muchas gracias.

El señor vicepresidente primer:

Muchas gracias, señor Crespo.

Señor Ayet, tiene la palabra.

El señor Ayet Fortuño:

Senyor president.

Senyores i senyors diputats.

El govern socialista d'anys passats fins el 1995, o els distints governs, van crear, conscients de la competència explosiva en matèria d'ordenació del territori d'urbanisme, un esquema global i coherent d'urbanisme. Acceptem junt amb vosté que és una

lleí, és una llei que es va haver de fer *ex novo* a la Comunitat Valenciana. I és una llei, per tant, de què jo pense que no s'ha analitzat suficientment les virtualitats, les possibilitats que té. Jo intentaré ara reflexionar com eixa llei no se li ha tret tota la potencialitat.

En tot cas, sí que entenem i coincidim amb vosté que tot és millorable. Esta llei nosaltres l'hem corregida, com ara li explicaré, i l'hem corregida com vosté sap en la RAU, en aspectes que tenia de cert dogmatisme. Però pensem que encara té virtualitat, i ens alegrem que no la plantegen relacionada amb la Llei del sòl no urbanitzable, perquè en eixe cas estaríem entrant per uns terrenys de desregulació que estic segur que no és la seua idea. En tot cas, esta llei que ja dic que es va crear *ex novo*, perquè no tenia precedents en la legislació estatal, va ser un esforç per intentar marcar unes línies d'ordenació. I esta llei, en base a ella, s'ha desenrotllat un sistema d'informació territorial totalment automatitzat que constitueix una base de dades de totes les variables urbanístiques i territorials a la Comunitat; que la conselleria d'Obres Públiques està fent bon ús, i que és un instrument important per a tots els treballs que estan desenrotllant-se d'estudis urbanístics a la Comunitat Valenciana.

Però també en base a esta llei s'ha desenrotllat l'anàlisi Arco Mediterráneo Español, eje europeo de desarrollo, com una contextualització estatal i europea del Pla d'acció territorial, i que va servir per crear el grup AME entre les cinc comunitats autònomes riberenques, i que es va formalitzar a València en abril de 1994. Que fou ratificat pel Congrés i Senat, i que ha possibilitat que les direccions generals d'urbanisme d'ordenació del territori de les cinc comunitats autònomes estiguen treballant juntes en la seua a València. Esta idea, el govern valencià actual li està traient molt de rendiment, és una idea força que és important i que parteix de la Llei d'ordenació del territori.

Es va realitzar, com vostés coneixen, l'avanç del Pla d'acció territorial de desenrotllament urbanístic, el PDU, que va ser entregat en el mes d'abril de 1995 a tots els grups parlamentaris, i que segurament el govern i el grup que el sustenta el va deixar arraconat. Però eixe PDU, eixe Pla de desenrotllament urbanístic té potencialitats en el sentit que vosté indicava, senyor Crespo. I estic segur que va a utilitzar-se i que s'està utilitzant per constituir i redactar els documents de modificació-refundició, encara que no es reconega la seua paternitat. És un document important que cal estudiar.

Quant a propostes que sí que han donat rendiment a la nostra Comunitat, encara que siguen plans d'acció territorial de caràcter sectorial, està el Pla de sanejament o el Pla de carreteres. Que no han sigut retalls. Que han sigut actuacions sectorials que han permés un avanç en dues matèries tan importants, una lligada a les comunicacions i l'altra lligada a l'aigua i a l'aprofitament de l'aigua, i que no està rematada encara i que tots els grups hem estat d'acord en un pacte respecte a estos temes.

Per un altre costat, nosaltres mateixos hem sigut humils en este tema. Nosaltres mateixos, a la llum de l'experiència generada sobretot de l'any 1990 al 1994, durant la redacció del PDU i la seua coordinació amb la legislació urbanística, es va aprofitar la Llei reguladora de l'activitat urbanística —cal vore la disposició final segona de la RAU— per suprimir de la Llei d'ordenació del territori les rigideses, les disfuncionalitats, que s'havien observat en ella, com són aquelles disposicions que afectaven a la programació rígida, als terminis prefixats en la llei per a la redacció de plans territorials i a la jerarquia en cascada de les normes.

En conseqüència, estarem atents a la proposta que arriba, perquè si està en línia a estos objectius...

El señor vicepresidente primer:

Senyor Ayet, vaja acabant.

El senyor Ayet Fortuño:

...ens pareixerà una actualització i la recolzarem; cas contrari, defensarem estes bases.

Gràcies.

El senyor vicepresident primer:

Moltes gràcies, senyor Ayet.

Senyories, anem a procedir a la votació de la 21.113. Comencem la votació. Presents, 84; a favor, 44; en contra, 38; vots nuls, 2.

Senyories, suspenem la sessió durant deu minuts; repetisc, deu minuts.

(Se suspén la sessió a les 18 hores.)

(Es reprén la sessió la les 18 hores i 20 minuts.)

El senyor vicepresident primer:

Senyories, reprenem la sessió.

La 21.101 suposa la retirada de la 21.087, del Grup Parlamentari Esquerra Unida-Els Verds. Per tant, pel Grup Socialista té la paraula el senyor Garcés. *(Remors.)*

Proposta del G.P. Socialista sobre inundacions i OCM

El senyor Garcés i Ramón:

Gràcies, senyor president.

Senyores diputades, senyors diputats.

Per a presentar dues proposicions, dues propostes de resolució que afecten a l'economia agrària valenciana i a les persones de distints llocs del País Valencià.

La primera fa referència a les tempestes que durant els mesos de juliol, agost i setembre d'enguany s'han succeït al llarg d'una sèrie de comarques i termes municipals de tot el nostre país. És una proposta de resolució on queda subsumida una proposta semblant, presentada pel Grup d'Esquerra Unida referida a les comarques de la Safor i la Ribera Baixa. Com tots saben esta sèrie d'inclemències han ocasionat una pèrdua en infraestructures rurals i urbanes, en collites i en arbrat, en danys als habitatges, als vehicles, fins i tot a les persones, per un valor de més de milers de milions de pessetes.

Donades estes circumstàncies, hem cregut oportú que este debat corresponia acabar-lo amb una proposta de resolució que permetera instar al govern de la Generalitat que produïra una valoració acurada i de tots els danys i que prenguera les mesures necessàries per a fer possible, que tant el govern d'Espanya com les instàncies comunitàries europees isqueren en ajuda dels sectors econòmics i les persones afectades per aquestes inclemències d'estos últims mesos. Sabent que el parlament europeu ja ha pres una resolució en eixe sentit molt recentment, el 18 de setembre, per tant hi ha una cobertura a eixe nivell que permet la insistència per part del govern de la Generalitat i del govern d'Espanya, i esperem que el conjunt dels grups parlamentaris se sumen a aquesta proposta de resolució, de tal manera que les economies d'aquests sectors agraris, d'aquests municipis i d'aquestes comarques puguem vore's ajudades pels auxilis públics, i al mateix temps que es prenguen les mesures per a fer possible els estudis, les obres, les construccions necessàries per a cap al futur previndre i evitar situacions com aquesta en la mesura possible.

La segona proposta de resolució fa referència a la recentment aprovada reforma de l'organització comuna del mercat de fruites i hortalisses, que com les seues senyories saben va produir la situació curiosa següent. El govern de la Generalitat i el govern

d'Espanya que havien, durant mesos i anys, proclamat la seua voluntat d'evitar que s'aprovara una reforma que fóra d'alguna manera negativa per als interessos agraris valencians, bo, doncs, ens trobem en la situació curiosa que aquesta reforma finalment ha sigut aprovada en uns termes que ha produït la protesta unànime de totes les organitzacions professionals agràries.

Es tem que aquesta reforma de l'organització comuna del mercat de fruites i hortalisses tinga efectes negatius cap al futur, en la mesura que no preveu les garanties suficients per a evitar que en situació de necessitat, el sector de fruites i hortalisses, que com vostés saben és el més important en volum econòmic d'exportació de l'agricultura valenciana, puga respondre.

Es tem els efectes dels fons operatius, amb un finançament públic del 50%, o els efectes de la introducció del cofinançament dels fons operatius destinats a la retirada en les OCM de productes mediterranis, a diferència del que es va fer amb els productes continentals; o que els efectes de la limitació del volum de producció susceptible de retirada; o que l'efecte de la no inclusió de la majoria dels productes dins de les llistes de produccions amb dret d'indemnització; o els efectes de la dràstica reducció dels preus de retirada, puguem significar de manera negativa una reducció de la renda dels agricultors valencians.

Per això és que proposem que el govern de la Generalitat estime aquest impacte econòmic i inste al govern d'Espanya a complementar amb recursos econòmics la renda dels agricultors i que recolze amb recursos propis... *(Remors.)*

El senyor vicepresident primer:

Senyories, silenci.

Continue vosté, senyor Garcés, continue.

El senyor Garcés i Ramón:

Gràcies, senyor president.

...recolze amb recursos propis el manteniment de la renda dels agricultors valencians de fruites i hortalisses.

I finalment que s'entenga que, a través d'aquestes mesures, podem fer possible que aquesta reforma de la OCM de fruites i hortalisses tinga una virtualitat positiva i no negativa, tal i com està en estos moments.

Moltes gràcies.

El senyor vicepresident primer:

Moltes gràcies, senyor Garcés.

Pel Grup Nacionalista d'Unió Valenciana, senyor Igual.

El senyor Igual Nebot:

Nos estranya l'interés que hui demostra el PSOE en l'actualitat per totes les coses agrícoles, quan tots sabem les actuacions que ha tingut durant tots estos anys i tot lo que ha desfet i ha destruït. Es va vore en els presuposts intentant llevar totes les inversions i totes les actuacions, inclús els centres d'investigació. Les actuacions que han hagut durant tots estos anys han segut molt clares. I si parlem de negociació li ho podríem preguntar al senyor Atienza.

Respecte al punt primer hem de dir-li que ya s'ha fet i a on no està acabat es perquè les dificultats d'accés per les pluges, tots sabem que molts d'estos terrenys son lo que diem terrenys de dos sols, terrenys aiguamoll molts d'ells, que es difícil entrar. I mentres no es puga entrar la maquinària i no es puga entrar allí a fer-se les actuacions no es pot entrar senzillament.

En el segon punt. Ya estan concedides les ajudes per Europa. I normalment ha segut la primera actuació del nostre eurodiputat el qui les ha portat a terme. Crec que no poden estar parlant de moltes coses quan ells, en molts anys en Europa, no han consegut res i en la primera actuació nostra s'ha consegut.

En el punt tres. S'estan estudiant estes ajudes precisament econòmiques i les ajudes tècniques també. Ya moltes d'elles ya

s'han donat. I l'agricultura ya està enviant allí maquinaria per a que s'actue en el moment en que s'ha pogut actuar. Tingam present que sempre les inundacions deixen fanc, deixen els terrenys no en condicions i no es pot actuar moltes vegades immediatament, perquè a vegades el mal que es fa es mes gran que el que s'intenta solucionar.

I en quant al punt quatre. Ya s'estan fent i s'han aprovat des de que arribaren al govern. Pero per desgracia estava tot per fer, com en unes atres moltes coses, en l'agricultura, que hi havia molts papers, moltes coses, pero de forment ni un gra, com diuen els llauradors.

Respecte a la 21.102 tot lo que demanaven s'està analisant. I al mateix temps s'està preparant i sollicitant ajudes complementaries al ministeri en la seccio sectorial del ministeri d'Agricultura, que el proxim dia 30 tindra lloc en Murcia. L'OCM va estar mal negociada, com ades hem dit, pel PSOE, pel senyor Atienza. La nostra consellera va ser la primera que es va opondre, ya fa mes d'un any, a esta OCM i la *chapuza* i al gran problema que representava per a l'agricultura valenciana. S'han conseguit millors que es reconeixen per tot el sector. No s'ha conseguit tot lo que voliem, pero a lo millor hauriem de preguntar-li al senyor Atienza que ha fet i que ha deixat.

Respecte a lo del pla d'inundacions crec que no hem de parlar, porque s'han aprovat per tots les actuacions. I s'ha de fer de forma coherent. Perque, com sempre hem dit i hem defes, en la nostra Comunitat les inundacions no son coses que venen de la nit al mati, encara que si que venen de la nit al mati pel fet. Pero sistematicament es repetixen i s'ocorren.

Per això s'han de fer uns plans d'actuacions contra estes inundacions. Actuar-se en obres faraoniques i *chapuceres*, que s'estan fent o que s'han aprovat i que volen fer-se dins dels llits dels rius, que lo unic que produixen o poden produir son taponaments, i que moltes d'eixes obres s'hauran de revisar i mirar abans que nos vinga un desastre, com estan venint molts, com ya ha ocorregut reiteradament en la A-7, que es va denunciar pels llauradors des de l'any 1972 que s'estava fent. I sistematicament, quan hi ha eixes pluges tan fortes en algunes zones, nos estan produint lo que es dia des d'un principi, igual que en uns atres rius i actuacions s'està dient. I no ocorre lo que està ocorrent enguany...

El senyor vicepresident primer:

Vaja acabant, per favor.

El senyor Igual Nebot:

Moltes gracies. Acabe en seguida.

...tres o quatre actuacions que ha hagut enguany no ho son per caprig. Quan s'actua en el riu, el riu al final torna a portar-se lo que es d'ell.

Moltes gracies.

El senyor vicepresident primer:

Moltes gràcies, senyor diputat.

Senyories, anem a votar. Comença la votació. Presents, 84; a favor, 39; en contra, 44; abstencions, 1.

Passem a la 21.069, 21.073 i 21.079, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida-Els Verds.

Señor Zamora.

**Propostes del G.P. Esquerra Unida-Els Verds
sobre ocupació, serveis socials i acord de finançament**

El senyor Zamora Suárez:

Gracias, señor presidente.

Señoras y señores diputados.

Voy a defender tres propuestas de resolución. Y la verdad es que en ellas, en las tres, hay que hacer buena la opinión de los grupos de lo que han sido algunos puntos importantes del debate de estos días.

En primer lugar, decía el presidente de la Generalitat que el paro era el primer problema, el más grave problema de esta Comunidad. Yo creo que si efectivamente todos los grupos estamos de acuerdo con ello, pues hay que intentar hacerlo bueno con acuerdos de esta Cámara que orienten la actuación del Consell.

En este sentido, en este sentido, planteamos una propuesta de resolución con tres puntos. El primer punto dice que en todos los planes de promoción económica y de fomento del empleo se dé prioridad al empleo estable. Quiere decirse, para que si se vota se tenga en cuenta después, que lo que pretende este grupo es que el Consell condicione su política económica, su política de apoyo a determinadas empresas, sectores, personas, a la creación de empleo estable, prioritariamente. Y eso es, lo que se ha dicho en palabras generales, traducirlo a lo concreto.

La segunda cuestión, como está claro que no es posible solucionar inmediatamente el problema del empleo, algo se puede hacer para avanzar en el reparto del empleo, algo se puede hacer. Y el segundo punto es que el Consell de la Generalitat tome las medidas pertinentes para la supresión de las horas extraordinarias en la administración pública, en las empresas y organismos dependientes de la administración pública y en la prestación de servicios públicos, con independencia del modo en que se presten los servicios.

Estoy convencido que si esta medida empezase a llevarse adelante con la ejecución del presupuesto de 1997 crearíamos condiciones indudables para crear bastantes puestos de trabajo. Que ahí es donde habría que ver la voluntad.

Y la tercera es que el Consell de la Generalitat —esa es general— favorezca el acuerdo entre empresarios y trabajadores para avanzar en el reparto del empleo. Pero las otras dos medidas son medidas concretas que ya pueden tener efecto.

La segunda resolución también está bastante relacionada con la preocupación de todos los grupos de la Cámara por el tema del gasto social. Decía el señor presidente de la Generalitat algo que no era verdad, que no había disminuido el gasto social. Pero en todo caso, en todo caso la propuesta de este grupo, si de verdad hay un compromiso, es que estas Cortes le digan al Consell que en los próximos presupuestos haya un porcentaje no inferior al 6% para los programas de gasto social. Este es otro de los temas que, digamos, estamos en la hora de la verdad.

El gasto social, el programa de servicios sociales, es un programa casi marginado dentro de los presupuestos. El año pasado bajó un 2% respecto del anterior, según las cifras y los porcentajes que elaboró la conselleria. No llega al 3% del presupuesto lo que se hizo. Nosotros planteamos un porcentaje no inferior al 6%. Y no habrá posibilidad, no habrá posibilidad de mejorar la situación si no hay este compromiso de incrementar el gasto social. Y entonces este es el momento. Todo lo demás, pues pueden ser declaraciones que no van a ningún sitio. Por consiguiente, espero que esta propuesta también podrá ser apoyada por todos los grupos de la Cámara.

Y la tercera propuesta es una propuesta bastante más sencilla, que supongo que también va a aprobarse. Y es que el Consell, en el plazo de quince días, presente en la comisión de Economía una proyección de lo que significa el nuevo sistema de financiación para la Comunidad Valenciana y también de la posición relativa en que quedamos. Porque aquí han salido muchas proyecciones; por ahí en los medios de comunicación, ninguna es fiable. El señor conseller de Economía nos decía que no eran fiables ninguna. Nosotros nos fiamos de sus cifras, pero

queremos que las exponga en la comisión de Economía. Y que las exponga lo antes posible para que podamos todos utilizarlas adecuadamente en el debate de presupuestos.

Gracias.

El senyor vicepresident primer:

Muchas gracias, señor Zamora.
Señor Costa.

El senyor Costa Climent:

Gracias, señor presidente.

La propuesta de resolución número 21.069, que tiene tres puntos, en el primero, señor Zamora, hay que decir que en el borrador, en el anteproyecto de presupuestos para 1997, la conselleria de Trabajo y Asuntos Sociales ha hecho girar su programa de fomento de empleo en un eje principal. Es la realización de planes integrales de fomento de empleo para aquellas personas o para aquellos colectivos más desfavorecidos y en determinadas zonas de la Comunidad Valenciana.

Estos planes tienen como objeto el favorecer una serie de medidas que potencien la formación y la inserción laboral de determinados colectivos, que son los jóvenes menores de 30 años, sin ningún tipo de experiencia en el mercado laboral; los parados de larga duración mayores de 40 años; y las mujeres, en especial aquellas que llevan separadas del mercado laboral diez años o más, o aquellas que integran familias monoparentales, que son las viudas, las separadas o las solteras con hijos, al margen de los discapacitados y las etnias o razas, especialmente haciendo especial hincapié en el pueblo gitano y otros colectivos desfavorecidos. Por lo tanto, el primer punto de su propuesta de resolución no recoge nada nuevo, sino que es un tema que ya ha recogido la propia conselleria en los próximos presupuestos, y aunque usted suponga que se va a aceptar la vamos a rechazar.

En cuanto a la potencial adaptación de la jornada laboral, ahí hay que decir dos cosas en principio. En primer lugar, que esa adaptación se puede realizar de dos formas: una, como acuerdo voluntario entre empresarios y trabajadores, y otra, por quien tiene la potestad legislativa en la materia laboral, que no es otro que el gobierno central. Por lo tanto, en ese aspecto, la administración autonómica no puede tomar ninguna medida de carácter legislativo, de carácter legislativo, que pueda influir. Ahora, la administración autonómica lo que puede hacer es animar a los agentes sociales a que tomen medidas respecto a la jornada laboral, y a ese respecto hay que recordar que ya está el primer borrador del acuerdo valenciano por empleo y formación, que recoge aproximadamente una inversión de 290.000 millones en cinco años y que espera conseguir aproximadamente la creación de 70.000 puestos de trabajo, y en ese borrador presentado por el Gobierno Valenciano ya se instaba a reflexionar sobre las potenciales adaptaciones de la jornada laboral. Ahora, esto no quiere decir que nosotros apostemos por esa vía de creación de trabajo, porque sería pensar que no se va a crear más empleo en la Comunidad Valenciana y que, por lo tanto, vamos a tener que repartir el actual, sino que nosotros apostamos por la creación de empleo estable, y lo que usted pide no es más ni menos que lo que hace que la constante actuación del Gobierno Valenciano en ese aspecto.

En cuanto a la número 21.003, la del 6%, mire, en el ejercicio 96 se destinaron en los presupuestos 32.034 millones de pesetas para servicios sociales, lo que supone aproximadamente un 3,5% del presupuesto total. Si destináramos el 6% serían 55.000 millones de pesetas. Para el ejercicio 97, la conselleria ha presupuestado aproximadamente 36.000 millones de pesetas. Está lejos del 6%. Ahora, yo le dejo esta reflexión: ojalá pudiéramos, el presupuesto del Gobierno Valenciano pudiera dar para tanto, pero Servicios Sociales es un departamento más dentro del pre-

supuesto, y hay otros que también son de carácter social, como Educación y Sanidad, y por desgracia, si le das a uno tienes que quitarle a otro. Por lo tanto, la rechazamos.

Y en el tema de financiación autonómica, yo comprendo su preocupación, y es más, la compartimos y el Gobierno Valenciano la comparte, la comparte tanto que el señor conseller, a petición propia, el pasado 16 de septiembre ya solicitó su comparecencia para explicar el nuevo sistema de financiación en la Comisión de Economía, con lo cual también la rechazamos.

Gracias.

El senyor vicepresident primer:

Gracias, señor Costa.

Senyories, anem a procedir a la votació. Comença la votació. Presents, 83; a favor, 38; en contra, 45.

Passem, senyories, a la 21.114, del Grup Parlamentari Nacionalista Unió Valenciana. El senyor Filiberto Crespo.

Proposta del G.P. Nacionaliste Unio Valenciana sobre TAV Madrid-València

El senyor Crespo Samper:

Muchas gracias, señor presidente.
Señorías.

Traemos una propuesta de resolución relativa a ferrocarriles y relativa a ferrocarriles de trenes de alta velocidad, o sea, de la velocidad máxima que se puede alcanzar con el llamado ancho europeo, muy mal dicho porque el ancho no es europeo sino absolutamente internacional; yo creo que el nuestro, el genérico nuestro, debería llamarse «hispano-ruso», para quedar así bien claro que el otro es el vulgar. Pero en fin, seguimos nosotros diciendo que la excepción es lo que es común, que es una actitud típica española, es típica española. Entonces, la excepción es que España utilice unos anchos de ferrocarril, por razones, evidentemente, históricas y que no es momento ahora de criticar decisiones de carácter estratégico que se hicieron en su día, y claro, evidentemente, la técnica donde se han desarrollado verdaderamente los ferrocarriles, no sólo en Europa sino en América, por supuesto, aconseja emplear anchos distintos, porque está adaptada toda una tecnología a ese ancho, lo cual no puede decirse que no se pueda emplear de cierta manera en la otra.

Entonces, venimos a proponer que el Gobierno Valenciano efectúe cuantas gestiones considere necesarias delante del gobierno del Estado para que se haga un estudio —el gobierno, evidentemente, del Estado— por parte del ministerio correspondiente, supongo que por la sección de transportes del Ministerio de Obras Públicas, quienes son los que trazan las vías de ferrocarril, un estudio de viabilidad de un tren de alta velocidad, ancho internacional, Valencia-Madrid por Cuenca. La concreción de esta propuesta viene dada por muchos motivos. Primero, por motivos técnicos y luego por motivos políticos. Por motivos técnicos, es claro. La distancia, que no hay que confundir ni creo que nadie lo confunda con el recorrido, de Madrid a Valencia son exactamente 300 kilómetros, y pasa a cuatro kilómetros, una insignificancia, por la vertical de Cuenca, hablando en términos aéreos. Por lo tanto, es un puerto, el puerto de Valencia, el puerto que queda más próximo de la capital de España. Por otro lado, hay motivos técnicos. El error histórico y la pasividad de la burguesía valenciana hizo quedarse en los momentos en que el marqués de Salamanca, compañías belgas y compañías inglesas, que dejó a Valencia fuera del contexto de ferrocarriles. El ferrocarril se hizo Madrid-Alicante, se hizo a Barcelona-Tarragona, luego se pro-

longó a Madrid, y la burguesía valenciana no hizo absolutamente nada. Sólo el marqués de Campo, para exportar sus vinos de Utiel y Requena, ya que el vinoducto que le proponían los ingleses no le satisfizo, montó un ferrocarril Utiel-Requena-Valencia con efectos puramente comerciales. Y luego, claro, hubo la dependencia, esa dependencia de volver a trazar por el camino de carros, el Camino Real de Madrid, siguiendo ese mismo camino, el ferrocarril Valencia-Játiva-Albacete-Alcázar de San Juan-Madrid.

¿Podemos caer otra vez en este error? ¿Podemos quedar, la sociedad valenciana, pasiva, pasiva, y volverse a repetir otro error histórico ciento sesenta y tantos años después, o ciento setenta años después? Pues sus señorías tienen la palabra. Este diputado no viene aquí a hacer una razón tecnológica-política, sino a hacer de la técnica el camino de la solución política. El ferrocarril Valencia-Madrid por Cuenca, de alta tecnología, presenta evidentes dificultades de trazado y económicas, pero presenta evidentes soluciones de rentabilidad. Pensar que un ferrocarril con una distancia de 300 kilómetros, que en recorrido, aumentando un 15%, que es aumentar cada diez kilómetros kilómetro y medio por las dificultades de su trazado, que ya es, es plantarse en Madrid en 345 kilómetros, lo que representa en un tren de alta velocidad plantarse en Madrid entre hora y media y hora y tres cuartos, hora y tres cuartos. Sin embargo, otro trazado aumentaría en 150 kilómetros el recorrido, y aumentaría en 150 kilómetros; y cuando se recorre más se para más, se para más, se para más en el sentido físico de pararse, no de separar. Se para. Lo que quiere decir que tendríamos, evidentemente, un recorrido inaceptable.

El tren de alta velocidad no es un tren para ir más deprisa. El tren de alta velocidad es un tren que compite con la aviación, y cuando el tren de alta velocidad no compite con el avión, es tiempo y valor económico perdido. Tenemos el ejemplo, -y acabo señor presidente...

El senyor vicepresident primer:

Señor Crespo, vaya acabando.

El senyor Crespo Samper:

...de que la línea aérea Madrid-Sevilla está prácticamente en crisis en cuanto a viajeros porque el tren de alta velocidad Madrid-Sevilla está constantemente ocupado, ha sido un éxito de público, y ha quitado la única posibilidad de ir rápidamente a Sevilla, que era por medio de aviación. ¿Vamos a renunciar...?

El senyor vicepresident primer:

Termine, por favor, señor Crespo.

El senyor Crespo Samper:

¿...gran parte de la provincia de Valencia y todo Castellón a ello porque se imponga un trazado absurdo continuista de otras épocas?

Nada más y muchas gracias, señor presidente.

El senyor vicepresident primer:

Muchas gracias, señor diputado.
Señor Maluenda.

El senyor Maluenda Verdú:

Molt excel·lent president.
Senyories. (Remors.)

El senyor vicepresident primer:

Un momento, señor Maluenda. (Pausa.) Muchas gracias, señorías.

El senyor Maluenda Verdú:

Gracias, señor presidente. Muchas gracias.

El senyor vicepresident primer:

Señor Maluenda, puede iniciar usted.

El senyor Maluenda Verdú:

Senyores i senyors diputats.

Utilitze el torn en contra en esta proposta d'Unió Valenciana a pesar de l'enorme simpatia i estima que me mereix l'il·lustre diputat que ha defensat la proposta de resolució i el seu grup parlamentari. I utilitze el torn en contra a pesar de compartir la preocupació que el senyor Crespo ha manifestat ací. Escoltar el senyor Crespo en la trona sempre a este diputat li causa satisfacció per tan bé com prepara les qüestions i perquè les acompanya sempre d'unes anècdotes que són reals, com la que acaba de contar del problema que va generar el marqués de Salamanca amb les seues actuacions partidistes en el tema del ferrocarril. Jo, senyoria, sóc d'una població del Vinalopó, de Monòver, on sofrim encara les conseqüències d'eixa actuació discriminatòria del marqués de Salamanca, que per no haver-lo recolzat en la campanya al Congrés dels Diputats ens va llevar l'estació del ferrocarril de Monòver en la línia de Madrid-Alacant al terme d'Elda. Ja veu vosté! I estem suportant-ho.

Dia, senyor Crespo, que la seua proposta, que és compartida perquè sol·licita l'estudi de viabilitat per part de l'Estat d'una línia d'alta velocitat entre València i Madrid per Conca, és assumible per nosaltres per quant que es compartix eixe interès que vostès demostren perquè s'establisca una línia d'este tipus entre la Comunitat Valenciana i Madrid. No obstant, senyor Crespo, i ressaltant que som partidaris de l'alta velocitat, a la qual no renunciem, ho hem dit a través de les tres legislatures que hem sigut oposició en estes Corts i ho hem defensat i continuem mantenint el mateix criteri, però allò que ocorre en este moment, sense, repetisc, abdicar d'eixa reivindicació en la qual continuem mantenint-nos, és de destacar que la seua proposta de resolució suposa limitar a una sola solució dels diversos corredors que són factibles per a estudiar eixa línia que unisca per alta velocitat Madrid, la capital de l'estat espanyol, amb la Comunitat Valenciana. L'ús d'un corredor situat més al sud, per la província d'Albacete, entenem que podria permetre una més fàcil connexió amb Alacant i amb Múrcia, i no perjudicaria a València.

Però no és esta la qüestió, no és esta la qüestió. És que, a més del que vostè està dient, entenem que en eixe estudi de viabilitat s'ha de contemplar la possible línia -que ja està estudiant-se a Madrid per Conca, i eixes altres possibilitats per Albacete, que podrien beneficiar al sud de la nostra comunitat.

Nosaltres hem intentat fer una esmena transaccional que no ha sigut possible, que no ha sigut possible. Però vull deixar constància que, encara que ens oposem a la seua iniciativa, el Consell de la Generalitat continuarà reivindicant davant Madrid que existisca eixa línia d'alta velocitat que unisca la capital de l'estat espanyol amb la nostra Comunitat i que els tècnics, no els polítics, en este cas, decidisquen quin és el traçat més beneficiós pel desenrotllament de l'economia valenciana, on tanta influència tenen les línies de comunicació en la nostra Comunitat.

Per tant, senyor Crespo, repetisc, en l'estima i la deferència que vostè i el seu grup em mereixen, votarem en contra d'esta proposta de resolució.

Res més i moltes gràcies.

El senyor vicepresident primer:

Moltes gràcies, senyor Maluenda.

Senyories, procedim a votar la 21.114. S'inicia la votació. Presents: 86. A favor, 35; en contra, 51. (Remors.)
Senyories. Senyories, silenci, per favor,

Passem a les següents propostes. La 21.103, del Grupo Parlamentario Socialista. Tiene la palabra el señor Rodríguez. (*Inoïble.*)

Un momento, si es tan amable y puede bajar el micrófono un poco. Muchas gracias.

Y ahora le devuelvo el tiempo que le corresponde. Tiene usted la palabra.

Proposta del G.P. Socialista sobre Pla hidrològic

El señor Rodríguez Pérez:

Gracias, señor presidente.

Señoras y señores diputados.

Como hemos dicho ya esta mañana en una propuesta de resolución del Grupo Unión Valenciana, el Grupo Socialista presentaba o ha presentado a estas Cortes una propuesta de resolución, que pretendemos que sea aprobada por esta Cámara, en la cual viene a recoger una de las problemáticas más importantes que tiene esta Comunidad junto con el desempleo, una problemática que limita el crecimiento y el futuro de esta Comunidad, como es la escasez de recursos hídricos.

Tengamos en cuenta que sectores tan importantes para la economía valenciana, como son el turismo y la agricultura, tienen una limitación importante en su futuro por el problema agua. En estos momentos se evalúa un déficit hídrico en la Comunidad Valenciana de 427 hectómetros cúbicos año. Por lo tanto, estamos hablando de un problema importante y que condiciona, como decía antes, el futuro de esta Comunidad.

Es así porque yo creo que esta Cámara siempre ha sido sensible, y así lo hacemos en la exposición de motivos, a aprobar por unanimidad posturas y propuestas que vayan en el sentido de demandar a otras cuencas o a otras zonas el agua que aquí nos hace falta. Por lo tanto, es básico para el futuro de esta Comunidad la aprobación del Plan hidrológico nacional. Eso se ha manifestado en resoluciones de estas Cortes, de 17 de febrero del año 94, de 29 de marzo del año 95, por citar algunas resoluciones plenarias. También se aprobó por unanimidad exigir este Plan hidrológico en el pacto del agua que tuvo lugar, por acuerdo de estas Cortes también, por unanimidad, de 14 de diciembre del 93. Por lo tanto, siempre ha habido un consenso en solicitar que el Plan hidrológico cuanto antes se ponga en marcha.

Pero es más, el programa electoral del gobierno del Partido Popular, que apoya al actual gobierno, planteaba como un elemento básico de su política el Plan hidrológico nacional inmediatamente. Así lo hizo patente el presidente de la Generalitat en su discurso de investidura, en el cual planteó como una cuestión básica de su política el reivindicar el Plan hidrológico nacional.

Pero ¡oh, sorpresa! Cambia el gobierno central en Madrid y entra un nuevo gobierno, el del Partido Popular a nivel de Madrid, el del señor Aznar, y vemos cómo se ha producido —y ayer se pudo comprobar por la comparecencia de la ministra de Medio Ambiente y de Agua, la señora Tocino— en la cual nos manifiestan que el Plan hidrológico nacional va a tardar dos años en presentarse, lo que significa, si sus señorías hacen un cálculo, que en esta legislatura no se va a aprobar el Plan hidrológico nacional. Porque si el Plan hidrológico nacional se presenta a finales del año 1998, en un horizonte previsible, previsible, de elecciones para el año 99, difícilmente vamos a perder la oportunidad histórica de aprobar el Plan hidrológico nacional.

Por eso, el presidente de la Generalitat, el señor Zaplana, en su discurso del otro día no mencionó para nada el tema del Plan

hidrológico nacional. No lo mencionó, y ahí me remito al *Diario de sesiones*. Y fue el Grupo Socialista y otros de la Cámara quienes sugirieron que en el debate se incluyera.

Yo sé que se me puede decir por parte del grupo que apoya al gobierno que el Plan hidrológico nacional ¿por qué no se ha presentado en doce años? Yo quiero recordarle a sus señorías, porque eso muchas veces se dice con falta de rigor, que el Plan hidrológico nacional es una figura que el gobierno socialista creó en la ley del año 85, la Ley de aguas. Que el Partido Popular a nivel nacional puso un recurso de inconstitucionalidad contra esa ley, declarada de dominio público. Y que ese recurso de inconstitucionalidad tardó tres años en resolverse. Que posteriormente se crearon los organismos de cuenca. Que posteriormente se elaboraron los documentos. Y en estos momentos no hay razón de ser para que el Plan hidrológico nacional no se presente en esta legislatura; no en esta legislatura, como hemos pedido, en este período de sesiones. De hecho, el Partido Socialista en las elecciones generales llevábamos en nuestro programa electoral el compromiso de plantear, de presentar a las Cortes Generales el Plan hidrológico nacional en el año 96.

El señor vicepresidente primer:

Señor Rodríguez, vaya terminando.

El señor Rodríguez Pérez:

Por lo tanto —gracias, señor presidente—, en ese sentido, para evitar un incumplimiento por parte del Partido Popular...

El señor vicepresidente primer:

Gracias, señor Rodríguez.

El señor Rodríguez Pérez:

Gracias, señor presidente.

Por lo tanto, solicitamos la unanimidad de la Cámara...

El señor vicepresidente primer:

Muchas gracias. Gracias. Gracias.

Réplica, don Filiberto Crespo.

Ilustre Diputado, tiene la palabra.

(*Remors.*) Un momento, señor Crespo, para que tenga usted la atención que se merece en todo.

El señor Crespo Samper:

Muchas gracias, señor presidente.

Utilizaré mi turno para oponerme a la propuesta de resolución que ha defendido el portavoz del Grupo Socialista.

Muchísimos argumentos hay para que esta propuesta de resolución no la vote afirmativamente esta Cámara. Y esta vez no estamos hablando de cuestiones técnicas, sino de puramente políticas. ¿Quién en esta Cámara está en contra de que no se haga un Plan hidrológico nacional? Y tal como ha habido ocasión hoy mismo de hablar de ello, la Comunidad Valenciana, que es deficitaria —estamos totalmente de acuerdo— no pueda recibir recursos, yo me atrevería a decir aunque fuera pagando, para resolver nuestros problemas. Porque por la sencilla razón de que no se le va a expoliar a nadie de lo que es suyo, lo que se le va es a compensar de alguna manera, si es que le sobra. Eso es lo que se hace en justicia.

Es evidente que no estamos dentro de la marca hispánica y no hay pretensiones francesas de origen histórico respecto a tutelas sobre antiguos territorios que dependían, evidentemente, del rey de Francia, pese a que se quiera hacer un historicismo falso. Es lógico que la *grandeur* francesa pretenda, evidentemente con éxito, dar lo que les sobra. Aquí no va a llegar el agua que sale por la Camarga. Aquí lo único que puede llegar es el agua de un río, que es el Ebro, al que somos tributarios y al que,

tal vez de una forma historicista muy importante, ha dado nombre hasta a nuestra península, como Ibérica. Pero, en fin, fuera de estos divertimentos historicistas, quiero decir lo siguiente, políticamente hablando.

El Partido Socialista Español no puede alzar la voz pidiendo lo que no supo hacer. Este es el esquema de la función. Porque, claro, es como aquel que a la hora de exigir, exige con dureza, y a la hora de pagar es poco voluntarioso; a la hora de aprobar planes hidrológicos, el Partido Socialista fue poco voluntarioso; a la hora de exigir, ha sido diligentísimo.

Respecto al pacto por el agua de 14 de diciembre de 1993, recordarle a su señoría que mi grupo político, dentro de su modestia, hizo un esfuerzo impresionante para que se llegara a ese pacto, dadas las relaciones encontradas y difíciles de otros grupos que en esta Cámara siguen siendo mayoritarios. No se puede en tres meses resolver lo que otros enmarañaron en tanto tiempo.

Nosotros tenemos una confianza absoluta, no en la ministra exactamente, porque las acciones de gobierno evidentemente son humanas, pero entran dentro de un sistema ideológico. Y esta mañana, señor diputado, y me refiero a quien ha defendido esta propuesta, hemos aprobado algo al respecto, en que damos un plazo como máximo de dos años para que se garantice su abastecimiento; plazo que, evidentemente, en el que queda inmerso el propio Partido Popular sentado en esta Cámara, puesto que no hay dos partidos populares, uno aquí y otro allá. Y así se ha aprobado.

No vamos a meter el dedo en el ojo de nadie instando que en un período de sesiones tan corto se haga lo que otros que, durante tanto tiempo pudieron hacerlo, o al menos así lo decían, no lo hicieron.

Calma, serenidad, tranquilidad esperanzada. Y vamos a ver si nuevos gobiernos dan satisfacción a tantas pretensiones, no sólo suyas, señor diputado, sino creo que de todos los que aquí representamos.

Nada más y muchas gracias.

El senyor vicepresident primer:

Muchas gracias, Ilustre Señor Diputado.

Vamos a proceder a la votación de la 21.103. Señorías... Comencem la votació. Presents: 87. A favor, 41; en contra, 46.

Les següents propostes són la 21.071, 21.076, 21.082 i 21.083, del Grup Parlamentari Esquerra Unida-Els Verds.

A la proposta 21.083 hi ha una transaccional, i a les propostes 21.122 i 21.123, del Grup Nacionalista Unió Valenciana. Moltes gràcies.

Propostes del G.P. Esquerra Unida-Els Verds i del G.P. Nacionaliste Unio Valenciana-IC sobre indústria, comerç, turisme i joventut

El senyor Colomer i Sánchez:

Gràcies, senyor president.

Senyories, per a defensar un bloc de propostes de resolució vinculades a la indústria, comerç i turisme, i una altra referent a la política de joventut.

He de començar per anunciar que hi ha un error que, amb molta amabilitat, ens ha recordat el síndic d'Unió Valenciana, el senyor Héctor Villalba, perquè era una contradicció notòria. En el primer paràgraf, on diu que «no s'autoritze el funcionament», ha de dir: «la implantació de cap altra superfície comercial».

Per tant, és un tema que no cal recordar-lo, s'ha discutit àmpliament en tota la sessió d'avui i del debat del dilluns per

part del Molt Honorable President de la Generalitat, el tema de les grans superfícies, el tema de la problemàtica del xicotet i mitjà comerç valencià. Per tant, ha figurat pràcticament en el curs, en tot el transcurs d'aquest debat.

Però nosaltres estimem que, malgrat les afirmacions que s'han fet sempre dintre d'aquelles coordenades de l'ambigüitat calculada, jo crec que cap grup se n'ha sortit d'aquesta manera d'enfocar amb molta habilitat –val la pena dir– este problema, nosaltres entenem que cal un pronunciament d'aquestes Corts perquè, en definitiva, el govern valencià tinga més autoritat, tinga més recolzament, tinga més força a l'hora d'oposar-se, a l'hora de discutir davant del que és, sens dubte, un poder factic, important, molt fort, que és el de les multinacionals i el del capital dels grans hipermercats. Nosaltres entenem que fins i tot este pronunciament que reclamem avui hauria de superar i hauria d'anar més enllà del resultat del pla director de comerç que en una proposició anterior es sol·licitava, perquè probablement eixe pla director el que farà és reobrir i avalar la possibilitat de noves implantacions en eixe sentit.

Nosaltres coincidim pràcticament amb tots els grups que el desànim, la desmotivació, la crisi d'identitat que abans deïem és una constant, és la moneda de canvi en el xicotet comerç, però també diem en la proposta de resolució que el xicotet comerç ha de reaccionar i, amb la mateixa vehemència que reclamem que no es done cap llicència més per als grans supermercats, també s'ha d'espentejar al xicotet comerç perquè es modernitze, perquè es recicla i perquè des de dintre juga també a afrontar el reptes que té plantejats.

La segona proposta referent a la indústria literalment diu «que les Corts Valencianes insten el govern de la Generalitat a presentar un pla d'industrialització que, per comarques i per sectors, programe les actuacions necessàries per tal de garantir una reconversió energètica compatible amb el medi ambient, així com la creació de llocs de treball».

Crec que no es pot separar –el nostre grup així ho estima–, la realitat industrial de la realitat del món laboral de la necessitat de crear llocs de treball. Cal recordar –i ahir no es va valorar, el dilluns el president de la Generalitat no ho va valorar–, que l'atur industrial és que el més creix. Jo crec que esta és una reflexió... més que una reflexió és una realitat a reflexionar i a valorar pel govern, i estes Corts han de suggerir-li al govern que reflexione sobre eixa qüestió. S'ha de tindre una política industrial i no ha de ser tan tímida i tan poc visible com fins ara.

En qualsevol cas, nosaltres entenem que eixa política deuria no ser intervencionista d'una manera radical, perquè es moltes vegades el que se'n diu, però sí que hauria de crear possibilitats i crear condicions per a un entorn de condicions favorables per a l'arrelament de les indústries en totes les comarques valencianes. Això té a veure amb les polítiques de sòl, amb les polítiques de correcció i adaptació a les normatives legals vigents de molts polígons industrials que, en matèria de residus, en matèria de depuració, estan absolutament desfasats. Té a veure amb l'extensió del gas natural, en les conduccions, els ramals i les derivacions per a totes les comarques. I té a veure també amb la dotació de tots els serveis, no únicament els primaris, sinó tots aquells que doten a la nostra trama industrial de les més modernes tècniques en matèria de comunicació i de serveis complementaris.

Per últim, el tema del pla jove, el tema de la proposta de resolució en este sentit, he d'indicar que el termini d'un mes que es fixa en la nostra proposta és també un altre error, i que és el termini de tres mesos. Per tant, nosaltres entenem que aquestes Corts han de tindre la possibilitat de reclamar este pla jove, que ja varem adoptar un compromís perquè en juny passat es presentara. Això no va ser possible. I entenem que pràcticament un milió de joves que habiten al País Valencià han de tindre per part

del seu govern un pla integral i una política clara i adaptada a l'època que estem vivint, sense cap demora per més temps.

Per tant, no únicament ha de ser el pla jove el que reivindicuem, sinó que ha de ser un pla jove creïble. Ahir el síndic d'Unió Valenciana parlava que li preocupava molt la relació amb els col·lectius, els moviments socials, i que en això s'havia avançat des que Unió Valenciana està al capdavant d'aquest departament.

El senyor vicepresident primer:

Senyor Colomer, vaja acabant, per favor.

El senyor Colomer i Sánchez:

Vaig a acabar de seguida, senyor president.

I per això nosaltres diem en la proposta de resolució que, a més a més del pla jove, s'ha de reclamar també una previsió d'actuacions i de finançament, perquè això és el que vol el moviment juvenil i això és el que volen les associacions...

El senyor vicepresident primer:

Senyor Colomer...

El senyor Colomer i Sánchez:

... en el sentit... Acabe de seguida, senyor president,

El senyor vicepresident primer:

Espere que acabe de seguida.

El senyor Colomer i Sánchez:

Eren quatre propostes i la cinquena posterior del meu grup ha sigut també transaccionada.

El senyor vicepresident primer:

Sí, sí. Però té vostè mig minut, no en té més.

El senyor Colomer i Sánchez:

Acabe de seguida dient que el moviment juvenil, en definitiva, el que agraeix és la sinceritat i la seriositat de les coses. I una pla jove sense una previsió d'actuacions i sense una previsió de diners seria però absolutament rebutjat per l'ample del moviment juvenil.

La proposta que reclama la llei del turisme ha sigut transaccionada i em consta que la Mesa té una còpia que jo, de tota manera, faig entrega.

El senyor vicepresident primer:

La Mesa li la dona a vostè per si la vol llegir, perquè se n'adonen totes les seues senyories.

El senyor Colomer i Sánchez:

Jo crec que vostè té més bona veu.

El senyor vicepresident primer:

Moltes gràcies per la confiança.

«A la Mesa de las Cortes Valencianas —conforme está redactado. Los portavoces de los grupos parlamentarios abajo firmantes presentan la siguiente enmienda de acercamiento a la propuesta de resolución 21.083 de Esquerra Unida-Els Verds, y a las propuestas de resolución 21.122 y 21.123 del Grup Nacionalista Unió Valenciana.

Enmienda transaccional. Uno. Las Cortes Valencianas instan al Consell para que durante el presente período de sesiones presente el proyecto de ley de ordenación y promoción turística que contemple también la regulación de los municipios turísticos, teniendo en cuenta la necesaria competitividad y formación con-

tinua del sector turístico valenciano en todas sus modalidades, tanto de costa como de los espacios rurales.

Cortes Valencianas, 25 de septiembre de 1996.»

En el documento aparece la firma de cuatro representantes, cada una de ellas correspondientes a un grupo parlamentario. Muchas gracias. (Remors)

Senyor Fuentes.

El senyor Fuentes Prosper:

Sí, senyoría. Este grup parlamentari demanaria per a les dues esmenes que es retiren i que han sigut subsumides en l'esmena transaccional, utilitzar el torn en contra, perquè ha sigut acceptada pel grup que les proposava. I n'hi ha altres dues en les quals no utilitzaré el torn en contra. (Remors.)

El senyor vicepresident primer:

Por el Grupo Popular, ha pedido la palabra el Ilustre Señor Diputado Rodríguez Marín.

El senyor Rodríguez Marín:

Gracias, señor presidente.

Señoras y señores diputados.

Señor Colomer, comprendemos y podría decirle que participamos de la preocupación de su grupo en el tema de las grandes superficies.

La Conselleria de Industria y Comercio del gobierno Zaplana viene demostrando en lo que va de legislatura su total sensibilidad hacia el pequeño y mediano comercio, asunto que ha tenido su traducción en ambiciosos programas, como es el caso de la modernización del pequeño comercio, que prevé una inversión de 7.500 millones a lo largo de estos cuatro años.

Las soluciones del pequeño comercio, en cualquier caso, y además de dar ayudas, no pasan sólo por prohibir las grandes superficies, sino que pasan fundamentalmente por el parámetro de la competitividad. Tienen que ser competitivos porque, si no, no se defenderán. Sería un grave error y sería una grave simplificación lo que plantea Esquerra Unida, es decir, que no se autorice ninguna gran superficie durante la presente legislatura.

Mire usted, una cosa es que se autorice o no se autorice en función de los parámetros de la competitividad y de las necesidades de un sector o un elemento que no han considerado, pero que es realmente algo muy importante, que es el interés de los consumidores. Claro, el gobierno valenciano entonces no puede ni debe tener una prohibición absoluta, sino que deberá de actuar en función de la propia planificación que ya está en marcha, es decir, el plan de acción territorial. Ese plan de acción territorial que tiene en marcha el gobierno va a detallar la oferta y la demanda comercial en la Comunidad Valenciana estableciendo los vacíos territoriales.

Entonces, tengan ustedes en cuenta que durante un año ni siquiera se ha dado una sola licencia de grandes superficies. Quiero decir que está clara la intención, desde este punto de vista, de salvaguardar los intereses de los pequeños comercios. Pero, claro, de esto a decir: «oiga, ustedes no hacen ni uno», no parece razonable —insisto—, porque no podemos olvidar los intereses legítimos de los consumidores. Y hay algo que está claro: que el gobierno valenciano establece en su programa electoral no el no hacer ninguno, sino el ver con exquisito cuidado la aprobación de nuevas situaciones que traigan consigo la implantación de grandes superficies. Entonces, no a la implantación indiscriminada de grandes áreas, sí al equilibrio de los distintos intereses que hay en juego. Y, en este sentido, tenemos que ser consecuentes con el voto que asimismo hemos dado afirmativamente a la propuesta que tan brillantemente ha defendido don Fermín Artagoitia.

Finalmente entonces, lógicamente, si en la primera parte estamos en este sentido, en la segunda, hombre, ya se están... y saben ustedes que el gobierno está desarrollando políticas para la mejora y modernización de los establecimientos y de la formación profesional, que ya hemos dicho y hemos reflejado. El plan de modernización del pequeño comercio contempla acciones como la de la mejora de estructuras comerciales, modernización —que ya hemos hablado en otras ocasiones— de mercados municipales, toda una red de agencias de fomento, iniciativas comerciales y un largo etcétera, que van a proteger lógicamente esas pequeñas empresas, más que empresas, comercios, que realmente son quizá una fuente muy importante —muy importante— de puestos de trabajo.

Pasamos entonces al segundo punto, que es la resolución sobre el plan de industrialización. Bueno. Yo creo que ha quedado bien claro. Y en este aspecto ha resaltado la tremenda labor del conseller de Industria y Comercio, de los esfuerzos, (*remors*) de los esfuerzos —perdón— que ha hecho en el tema de la industria. Para el gobierno valenciano no deja de ser una de sus obsesiones la creación de nuevas industrias y mantenimiento de las ya existentes. Por una sola y sencilla razón: porque nuestra política está destinada a la creación de puestos de trabajo —insisto—, eje vertebral y fundamental, y fundamentalmente objetivo primordial del gobierno Zaplana.

En cualquier caso, invitaríamos al Grupo Esquerra Unida a que estudie todos los planes de la Conselleria de Industria y vea que, a través de la dirección general de industria y del Impiva, se han impulsado actuaciones de reconversiones energéticas. Desde la extensión —perdón, como proyecto—, la extensión del gasoducto de punta a punta de nuestra Comunidad, así como el plan industrial medioambiental del Impiva, que ha evaluado más de 400 proyectos empresariales, con una inversión presupuestada de 15.000 millones.

Pasamos —y voy a hacerlo lo más rápido posible porque ya se me enciende la luz roja—... Perdón, presidente. Acabo enseguida.

El senyor vicepresident primer:

Así debe ser de rápido para respetar el tiempo, señor Rodríguez Marín.

El senyor Rodríguez Marín:

Es sencillamente el Pla Jove. Bueno. Si no lo conocen... está claro que el gobierno valenciano está elaborando un plan valenciano de la juventud. En esa elaboración se ha contado y se ha presentado la misma al consejo rector del Ivaj, en el seno del cual las asociaciones juveniles solicitaron poder estudiarlo durante el verano para contestarnos.

El senyor vicepresident primer:

Vaya terminando, señor Marín.

El senyor Rodríguez Marín:

No nos han contestado. Pero lo que sí que les digo es, primero, que esperamos lógicamente que ese sector opine, que es el sector a quien va dirigido. Y, en segundo lugar, no podemos dar presupuesto especial...

El senyor vicepresident primer:

Muchas gracias, señor diputado.

El senyor Rodríguez Marín:

...porque tienen en cada uno...

El senyor vicepresident primer:

Muchas gracias.

El senyor Rodríguez Marín:

Señor presidente, de la misma manera que mi antecesor, el ilustre representante de Esquerra Unida, quería decirle que hay una cuarta que hemos... (*S'interromp la gravació*) ...que me alegro muchísimo de que por los menos una de las que llevaba se haya transaccionado para que no se diga que somos el rulo.

(*Rialles, remors i aplaudiments.*)

El senyor vicepresident primer:

Muchas gracias.

Señor Such, ¿su gesto supone petición de palabra? Muchas gracias.

Don Víctor Fuentes, dos minutos.

El senyor Fuentes Prosper:

Senyories.

El nostre torn és per a oposar-nos a realment, procedimentalment, a esta esmena transaccional. Jo crec que ha sigut una il·lusió, allò que diem un mirall, un mirall en el desert, del diputat que m'ha precedit quan diu gràcies. En el fons han actuat vostès amb certa vista per penjar en eixa esmena les dues propostes de resolució de vostés, que eren les que vostés han retirat per a incorporar-la allí.

¿Quina és la qüestió central en este debat de la resolució que vostés han votat? En primer lloc, vostés han dit que hem tingut un to agre en el debat que hem tingut estos dies, quan deíem que n'hi havia incompliments. És que vostés no diuen res. Un, n'hi ha una resolució del dia 8 de novembre de l'any 1995, per unanimitat de tots els grups, que diu que abans de juny d'enguany, i estem en setembre a finals, el Consell presentaria un pla, no l'ha complit, i és una resolució per unanimitat de tots els grups. Per tant, un incompliment d'un acord d'estes Corts. Moció de 8 de novembre de 1995. Primera raó.

Segona part, i més important, una de les propostes inicials que n'hi havia allí deia que crearà una directriu especial. Estem parlant d'una transaccional on es diu, i vaig a l'element central pel temps, on es diu que «el Consell presente abans d'acabar el període de sessions un projecte de llei». Senyors diputats, estic parlant del tema de la transaccional, on nosaltres ens oposem. Hem signat que es tramite per permetre el tràmit, i estem en contra i és el torn en contra de la transaccional. (*Remors.*)

Senyories, demane a la presidència que empare a este diputat, si ha de donar torn d'ordre al diputat popular li'l dona però que no estiga, diguem, interrompent. És l'única cosa. (*Remors.*)

El senyor vicepresident primer:

Senyor Fuentes, esta presidència, igual que fa amb tots els diputats l'empara molt gustosament a vosté i a tots. I si he de donar el torn és una competència de la presidència que no és delegable; per tant, seré jo qui ho diré.

Moltes gràcies.

El senyor Fuentes Prosper:

Gràcies. Molt bé.

Senyories, en eixe cas el que queda molt clar és el següent. La paraula...

El senyor vicepresident primer:

Senyor Fuentes, vaja vosté acabant que ha passat el seu temps.

El senyor Fuentes Prosper:

La paraula del president de la Generalitat o del president del Consell, per al Grup Popular, especialment, val molt poc.

El senyor vicepresident primer:

Senyor Fuentes.

El senyor Fuentes Prosper:

Sí, senyoria.

El senyor vicepresident primer:

Moltes gràcies.

El senyor Fuentes Prosper:

Val molt poc -i acabe- senyories, per què? Perquè en el debat d'estos dies va dir com un compromís... (*La presidència li lleva la paraula al diputat.*)

El senyor vicepresident primer:

Senyor Fuentes. Senyor Fuentes, ha acabat el temps i li he retirat la paraula. Segà's vosté senyor Fuentes. Senyor Fuentes, li he retirat la paraula ja. (*El diputat senyor Fuentes Prosper continua parlant sense micròfon.*) Senyor Fuentes li he retirat la paraula. Senyor Fuentes. (*Remors.*) (*Pausa.*)

Un momento. Señor Castelló, del Grupo Parlamentario Popular, ¿quiere usted, si es tan amable, de pulsar? Tiene usted la palabra, señor Castelló.

El senyor Castelló Boronat:

Señor presidente. Era por una cuestión de orden. No entendíamos que se le diera un turno en contra al Grupo Socialista sobre una propuesta que no se había defendido. No ha habido un turno a favor de la transaccional, por lo tanto no entendíamos el turno en contra. Supongo que concederá una réplica a este grupo parlamentario de ese turno (*Remors*) que no tenía por qué haber ocurrido.

(*Remors.*) (*Pausa.*)

El senyor vicepresident primer:

Señor Hernández Mateo.

El senyor Hernández Mateo:

De orden y por réplica además al portavoz del Grupo Socialista, porque (*Remors*) efectiva...

El senyor vicepresident primer:

Señor Mateo, pida usted si es una cuestión de orden, si es de réplica una réplica. La presidencia dirá lo que hay que hacer. ¿Qué solicita usted, señor Mateo?

El senyor Hernández Mateo:

Réplica al Grupo Socialista, de un tema...

El senyor vicepresident primer:

Un momento.

El senyor Hernández Mateo:

...que se ha hablado aquí...

El senyor vicepresident primer:

Perdone, todavía no le he concedido la palabra.

El senyor Hernández Mateo:

Por favor.

El senyor vicepresident primer:

Tiene usted dos minutos para la réplica. Muchas gracias.

El senyor Hernández Mateo:

Muchas gracias. (*Remors.*)

El senyor vicepresident primer:

Perdón, un momento.

El senyor Moreno Carrasco:

Es una cuestión de orden, señor presidente.

Con independencia que usted es quien dirige los debates, está rompiendo lo que antes ha dicho que no iba a hacer. Usted ha dicho que no se iba a dar el turno de réplica conforme se había dirigido todo este debate y conforme así habíamos acordado. Y entendemos que si se da el turno de réplica, luego le corresponderá el turno al replicado. (*Remors.*)

El senyor vicepresident primer:

Un momento. La presidencia, con el ánimo de que el debate sea clarificador al máximo y con un profundo respeto al Reglamento de las Cortes, ha concedido dos minutos de tiempo antes a don Víctor Fuentes, que ha ocupado más tiempo del concedido. Ahora le concede el turno al señor Hernández Mateo y a continuación tendrá un minuto y nada más que un minuto, un minuto. (*Remors.*)

El senyor Hernández Mateo:

Señorías, ha dado la circunstancia de que una propuesta que venía por parte del Grupo de Izquierda Unida-Los Verdes y de Unión Valenciana (*Remors*) tenía precisamente la coincidencia programática con nuestros objetivos y con el compromiso del presidente de la Generalidad Valenciana. Es así como nosotros hemos traído un acuerdo, firmado por tres grupos políticos, y autorizado también para la transaccional por el Grupo Socialista, porque creemos realmente en lo que estamos haciendo. Creíamos que por parte de Izquierda Unida realmente pedían un mes, por parte de Unión Valenciana dentro de este período de sesiones. Y naturalmente nosotros decíamos sí.

Y señor Fuentes, desautorizar, a nadie. Compromisos. Lo triste es el papel que ha tenido usted que hacer aquí para votar en contra de esto, porque durante doce años, aunque no les guste a ustedes oírlo, han votado en contra de nuestras propuestas para todo esto (*Remors*). Durante doce años han votado en contra ustedes de nuestras propuestas. Lógicamente hoy también tenían que votar en contra de esta ley, una ley imprescindible para nuestra Comunidad, una ley que habla de turismo y habla de ordenación. Cosa que ustedes nunca quisieron y que efectivamente nosotros la vamos a hacer. No por desautorizar a nadie; hay un compromiso programático, un compromiso del Grupo Popular, un compromiso del Partido Popular.

Pero ha dado la circunstancia de que hace dos días el presidente la comenta aquí, porque les informa a ustedes, y todo el mundo se ha subido a ese carro y nosotros no íbamos a dejarlo. Lógicamente es nuestro compromiso y la reafirmación del Grupo Parlamentario Popular, con el compromiso de nuestro presidente en las Cortes Valencianas y con el pueblo valenciano. Es normal que ustedes sigan votando que no. Lamento el papel que tiene usted que hacer, señor Fuentes. Es triste. Pero sigan ustedes votando que no...

El senyor vicepresident primer:

Vaya terminando, señor Hernández Mateo.

El senyor Hernández Mateo:

Muchísimas gracias, señor presidente, no quiero abusar de su amabilidad.

Muchas gracias.

El senyor vicepresident primer:

Muchas gracias. (*Remors.*)

El senyor Fuentes Prosper:

Senyor president.
Senyories.

El senyor vicepresident primer:

Senyora Marcos.

La senyora Marcos i Martí:

Senyor president.

Per una qüestió d'ordre. A risc de ser reiterativa, a mi m'agradaria recordar-li als diputats i a les diputades del PP, com ha fet adés, que aquest grup parlamentari es diu Esquerra Unida-Els Verds, i així consta en el registre, en el Govern Civil, on toca. Per tant, demanaria de la gentilesa dels diputats i diputades del Grup Parlamentari del PP que facen un esforç per respectar la denominació per respectar la denominació que ens havem donat voluntàriament aquest grup parlamentari.

El senyor vicepresident primer:

Moltes gràcies, senyora Marcos. *(Remors.)*

El señor presidente está pendiente de que usted pulse bien. *(Remors.)* Pulse bien... No aparece en la pantalla su petición de palabra. *(Remors.)* No obstante esta presidencia le concede los breves segundos si hace falta aquí, o habla usted... Es que no aparece. ¿puede coger otro micrófono? Señor Rodríguez Marín, ¿puede ser tan amable?

El senyor Hernández Mateo:

Muchas gracias.

Mire usted, yo lamento profundamente que usted se pueda sentir ofendida. Intento ser lo más sensible que puedo con todos ustedes, porque me sabría muy mal tener una mala pronunciación del nombre de su partido en valenciano, e intento hablarlo, decirlo en la lengua que me enseñaron a hablar, el castellano, igual que lo hace el señor Anguita, igual que lo hace la señora Almeida, igual que lo hacen los demás. Siendo un partido nacional, como lo es, de abarcamiento nacional, Izquierda Unida-Los Verdes *(Remors.)* Izquierda Unida-Los Verdes, para mí es lo mismo que ese nombre que usted dice. Pero lamentaría muchísimo no poder hacerlo con la corrección que usted lo hace porque es la lengua que usted habla.

Muchas gracias, señor presidente. *(Remors.)*

El senyor vicepresident primer:

Gracias, señor Hernández Mateo.
Señora Marcos, con toda brevedad.

La senyora Marcos i Martí:

Moltes gràcies, senyor president.

Sí, és per una qüestió d'ordre. És que resulta que a mi el que em sorprén és que els diputats d'aquesta Cambra tinguin tan poca informació política. Nosaltres estem federats a Izquierda Unida, som un partit que està legalitzat com a Esquerra Unida en l'àmbit del País Valencià. I per tant, jo esperava que les persones que estan ací en la màxima representació política dels valencians, tingueren com a mínim el coneixement que els pertocaria i que els pertocaria atés que estan dedicant-se a la política. I a mi, he de dir que mai criticaria a ningú pel seu accent, el mateix que espere que ningú em critique a mi quan parle castellà. Crec que és un esforç i és un esforç que es mereixen aquestes Corts Valencianes i es mereixen tots els valencians i valencianes que estimem la nostra llengua.

Gràcies. *(Aplaudiments des d'un sector de la Cambra.)*

El senyor vicepresident primer:

Un momento. Moltes gràcies, senyora Glòria Marcos, d'Esquerra Unida-Els Verds. *(Remors.)*
¿Para qué pide la palabra?

El senyor Hernández Mateo:

Para una cuestión de orden, señor presidente.

El senyor vicepresident primer:

Mire usted, la última vez...

El senyor Hernández Mateo:

La última vez, se lo prometo.

El senyor vicepresident primer:

Porque el orden...

El senyor Hernández Mateo:

Solamente le digo, señora Marcos, que intente ser un poco más tolerante con los demás. Muchas gracias. *(Remors)*

El senyor vicepresident primer:

Senyor Fuentes.

El senyor Fuentes Prosper:

Senyor president.

Senyories. Bé, està clar que a qui anava dirigida la resolució que han aprovat era justament al màxim responsable del govern, que no ha volgut escoltar per segona vegada que l'únic cas que un grup ha recolzat una proposta, no fiant-se del mateix líder del seu grup, és en este cas. Perquè va ser explícita la seua promesa de dir que abans d'acabar este període de sessions presentaria un Projecte de Llei d'ordenació i promoció del turisme. I ha hagut de ser una resolució, recolzada pels dos grups que el recolzen, els qui li ho recorden, perquè no ha hagut prou amb la seua paraula. Perquè hi havien set o vuit lleis més que ningú ha fet resolució. Ha quedat justament en el camp del turisme, que és el camp, entre cometes, reservat, on ha fet falta una resolució de vostés per a donar-li més credibilitat. Això políticament qui no veja és perquè no vol; si és inconseqüència... Això és cosa de vostés.

Gràcies.

El senyor vicepresident primer:

Moltes gràcies.
Senyor Villalba.

El senyor Villalba Chirivella:

Moltes gràcies, senyor president.

Per dos qüestions d'orde. La primera referida a que no fa molts minuts un representant del meu grup parlamentari ha sol·licitat una tanda de replica que li ha segut negada, inclús en la controversia del portaveu del Grup Socialista. I ara si que ha hagut una tanda de replica de la que el Grup Socialista ha fet us. Simplemente que conste en acta la nostra respectuosa protesta perquè s'haja produït això.

I en segon lloc demanar-li, per favor, que, si no hi ha una altra petició, les propostes de resolució es voten separatament.

Moltes gràcies, senyor president.

El senyor vicepresident primer:

Moltes gràcies, senyor Villalba.
Senyor Moreno.

El senyor Moreno Carrasco:

Gracias, señor presidente.

Por una cuestión de orden. Para aclarar que este grupo se ajusta a lo que se acordó en la junta de portavoces. Y nunca en este debate ha pedido réplica. Por lo tanto, infórmese usted bien. Les han dado réplica a los representantes de otros grupos y no

sotros hemos usado nuestro turno para esa réplica. Pero nosotros no hemos pedido, ni pediremos, ese turno de réplica, porque respetamos las normas que pactamos antes de entrar.

El senyor vicepresident primer:

Muchas gracias, señor Moreno.
Passem a la votació separatament.
Senyor Colomer, del Grup Esquerra Unida-Els Verds.

El senyor Colomer i Sánchez:

Sí, senyor president. Moltes gràcies.
És com a grup sol·licitant. I lamente haver excitat tant a la Cambra en estes qüestions. Però per a demanar, efectivament, que es voten per separat.
Moltes gràcies.

El senyor vicepresident primer:

Senyores diputades i senyors diputats, s'inicia la votació. Presents, 82; a favor, 9; en contra, 44; abstencions, 28; vots nuls, 1. Per tant, queda rebutjada.
21.076. Anem a votar. Comença la votació. Presents, 84; a favor, 39; en contra, 45. Queda rebutjada.
Passem a la 21.082. Comença la votació. (*Inoïble*) ... i a favor 83.
Esmena transaccional. Comença la votació. Presents, 84; a favor, 54; en contra, 30.
Senyories, a continuació es veurà la proposició 21.121, del Grup Parlamentari Nacionalista d'Unió Valenciana.
Senyor Igual.

Proposta del G.P. Nacionaliste Unio Valenciana-IC sobre universitats

El senyor Igual Nebot:

Gracies, senyor president.
Un dels temes de maxima actualitat hui... (*remors*)

El senyor vicepresident primer:

Senyories, pregue per favor silenci. Senyories.
Té la paraula senyor diputat.

El senyor Igual Nebot:

Gracies.
Dic que temes de maxima actualitat hui hi ha dos per molts motius que estan repetint-se continuament, que son les universitats dins de la Comunitat Valenciana en tots els problemes, tota l'actualitat de les noves universitats, les noves titulacions; i el repte europeu.
En les universitats hui hi ha un gran problema, dic per les noves titulacions, totes les necessitats de progres real de la nostra Comunitat, les noves tecnologies; es dir, tot l'avanç que està portant-nos a una situació que tot es canviant, que s'han de revisar moltes coses, que s'han d'estudiar, que s'han de planificar, de cara principalment a eixe repte europeu que parlem, perquè això nos pot portar la millora de la qualitat de vida dels nostres conciutadans. Que açò arribarà senzillament a adaptar-nos a no ser la coa del peix, sino el cap del motor que porte avant cap Europa. Si estem en ell caminarem per eixes millors condicions per a tots els nostres ciutadans, eixe nivell de vida mes alt adaptat que sempre estem parlant davant d'Europa. Però que si no fem això nos quedarem enclausats i estarem discutint de per aquí i per allà, pero no arribarem a cap lloc, com moltes vegades s'està

fent, parlant i parlant -i no ho dic per les senyories que aquí estan parlant sense escoltar sino perquè es general- i normalment nos quedem aixina, senzillament parlant. Llavors la nostra proposta va per este camí.

I també plantegem que tot açò necessita alguna cosa que hem estat dient sempre i eixa cosa son diners, finançament. Si no hi ha finançament tot lo que estem parlant es cau, perquè no te suport. Tot necessita un suport econòmic que ho mantinga i que ho porte avant.

En esta línia està la nostra proposta, que crec que ha de ser aprovada per tots els membres d'esta Cambra perquè porta eixa idea, eixe progres, eixe caminar avant en uns problemes que hui tenim tots i que hem de resoldre tots junts.

La proposta de resolució diu lo següent: «Les Corts Valencianes mandaten al govern valencià que efectue quantes accions siguen necessaries per a que, abans de finalisar la present legislatura, es procedisca a presentar un pla general de finançament i reorganiscio de les universitats valencianes per a que, dins del mes ample dialect social i consens en tots els sectors implicats, s'articule un sistema d'educació universitària capaç de respondre a reptes d'integració -aquí hi ha una paraula que s'ha de canviar "nació" per "nacionalitat"- integració de la nacionalitat valenciana en l'Europa unida.»

Creem que es una cosa que no podem deixar de lluitar per ella. I crec que ha de contar en el recolzament de tots els qui estem aquí, perquè estem jugant-nos el futur. No a soles el futur dels nostres fills sino el nostre mateix i la pervivència, l'avanç de la nostra societat. Per això demane el recolzament de tots a esta, tenint present que he dit que es canvia nació per nacionalitat.

Moltes gràcies.

El senyor vicepresident primer:

Moltes gràcies.

Senyories, procedim a la votació de la 21.121. S'inicia la votació. Presents, 76; a favor, 51; en contra, 22; vots nuls, 3. Per tant, queda aprovada. Moltes gràcies.

A continuació les propostes 21.104, 21.105 i 21.106, tenint en compte que a la 21.106 hi ha una transaccional, també a la 21.074 d'Esquerra Unida-Els Verds.

Senyor Arenas.

Propostes del G.P. Socialista sobre desertització, reforestació i parcs naturals

El senyor Arenas Ferriz:

Gracias, señor presidente.

Con la primera propuesta se pretende que el Consell de la Generalitat apoye ante el gobierno central la candidatura de Valencia como sede del convenio de la ONU de lucha contra la desertificación por tres razones. Primera, porque en la Comunidad Valenciana tenemos problemas de desertificación y erosión. Precisamente por eso se puso en marcha en la Comunidad Valenciana, con apoyo de la Generalitat y del Centro Superior de Investigaciones Científicas, el centro de investigación para la desertificación. Y además, precisamente en función de esa buena infraestructura científica, profesional e institucional que se estaba montando, puede traerse dentro de pocos días el centro temático sobre suelos, dependiente de la Agencia europea de medio ambiente.

Estas razones se unen a la calidad de los expertos y profesionales que trabajan en la Comunidad Valenciana en este campo, como es el último premio Jaume I de protección del medio am-

biente, el profesor José Luis Rubio, y nos hacen creer que merecedores, sin menospreciar a otros, de que Valencia sea la Secretaría del convenio de la ONU sobre la desertificación. Espero el apoyo de todos los grupos para ella.

La segunda propuesta hace referencia a reforestación, y pretendemos que se aprovechen los años buenos de lluvias, como ha sido el año 1996, como fue en parte 1995, años en los que ha habido un índice superior de lluvias a lo normal gracias al cual el número de días de alerta máxima de riesgo de incendios ha sido en el 96 un día, frente a los veinte días que hubo en el año 1994, gracias a los cuales y gracias a la sensibilización de los ciudadanos no ha habido incendios. No es casualidad que este año hidrológico e hídrico bueno haya permitido esa bonanza que debe ser aprovechada para reforestar. No ya las 40.000 hectáreas que dice el Partido Popular en su programa anuales que va a hacer, que serían 160.000 hectáreas en cuatro años, no estamos diciendo esas 40.000 hectáreas, que además está incumpliendo, porque solamente se habló de 8.000 hectáreas por parte del presidente de la Generalitat cuando estuvo aquí en el discurso del pasado lunes, 8.000 hectáreas de las cuales 7.500 se hicieron con los presupuestos del 95 y proyectos del 95 aprobados por el anterior gobierno de la Generalitat; sólo se han reforestado 500 hectáreas con presupuestos propios del Partido Popular. Pues bien, no estamos hablando de 160.000 hectáreas en cuatro años, estamos hablando de algo sensato, lógico; el Plan de reforestación que prevé 100.000 hectáreas en los próximos cuatro o cinco años, algo que puede ser llevado adelante. Y en nuestra propuesta no hablamos sólo de reforestación sino de restauración de la cubierta vegetal, algo mucho más flexible y mucho más posible. Y hablamos también de hectáreas de terrenos propios de la Generalitat para que no haya excusas para hacerla. Por lo tanto, si el grupo de gobierno o el grupo que apoya el gobierno vota en contra, estará votando en contra de sus propias promesas y compromisos electorales.

La última propuesta se refiere a espacios naturales. En ella, transaccionada con el Grupo Parlamentario de Esquerra Unida, en virtud de cuya transacción hemos incluido la necesidad de elaborar una normativa para regular los parajes municipales, pretendemos, en primer lugar, que se respete la integridad de los espacios naturales de la Comunidad Valenciana, de los parques naturales protegidos, para evitar agresiones reales que están sufriendo nuestros espacios como la marjal de Pego-Oliva, que está denunciada por delito ecológico, como quitar también las dudas que aparecen por declaraciones públicas de determinados responsables políticos de la Generalitat sobre algunos espacios naturales como, por ejemplo, sobre La Albufera de Valencia o sobre el Montgó en la zona de La Marina Alta. Por todo eso pretendemos que se declare ya de una vez su respeto hacia su integridad. Pretendemos también que se cumpla la Ley de espacios naturales, que daba un año de plazo desde el 94 hasta el 95, aprobada sin ningún voto en contra, para que se elaboren los catálogos de espacios naturales, zonas húmedas, cuevas y vías pecuarias. Y estamos dispuestos a ofrecer a los grupos que apoyan al gobierno, si les parece el plazo corto, que se prolongue el plazo, pero que se cumplan esas obligaciones para llevarlos adelante. Pretendemos también de esa manera hacer realidad y exigir por parte de la Cámara al gobierno que cumpla los propios compromisos adquiridos por la consellera de Agricultura y Medio Ambiente, cuando en su comparecencia de octubre del 95, el 18 de octubre, ante esta Cámara, se comprometió a presentar de una forma rápida los mapas de espacios protegidos y de la red de espacios naturales. Por estas razones pedimos el voto favorable de la Cámara.

El señor vicepresidente primer:

Muchas gracias.

S'ha presentat una transaccional a què vaig a donar lectura.

«Las Cortes Valencianas instan al Consell de la Generalitat Valenciana a que se respete la integridad territorial de los parques y parajes naturales protegidos de la Comunidad Valenciana, incrementándose en todo caso su superficie pero no reduciéndose.

Dos. A que antes de finalizar el presente periodo de sesiones se presenten ante esta Cámara los planes de ordenación de los recursos naturales de la Tinença de Benifassà, Penyagolosa, serra d'Espadà, la serra de Calderona, la serra Mariola y la serra de Salinas.

Tres. A que se presenten antes del 31 de diciembre de 1996 los catálogos de espacios naturales de las zonas húmedas, cuevas y vías pecuarias de interés natural.

Cuatro. A que se apruebe en el plazo de tres meses una normativa que regule la declaración de parajes naturales municipales por parte del ayuntamiento.

Y quinto. Del cumplimiento de la presente resolución se dará cuenta a estas Cortes en el plazo de seis meses.

Cortes Valencianas, 25 de septiembre de 1996. Firmado, Antonio Moreno Carrasco, Albert Taberner Ferrer, Fernando Castelló Boronat y Héctor Villalba Chirivella.»

Pel Grup d'Unió Valenciana, torn en contra, el senyor Filiberto Crespo.

El señor Crespo Samper:

Señor presidente, muchas gracias.

Señorías.

Haré un turno en contra a las propuestas 21.105 y 21.106. Por lo tanto, si algún grupo quiere hacer un turno en contra de la 21.104, nosotros no lo haremos, sino ya anunciamos, aunque no tenga nada que ver con el asunto de que voy a hablar, que votaremos a favor, señor Arenas. Entonces, vamos a entrar directamente en el turno en contra.

Yo le agradezco mucho, señor Arenas, el interés que tiene por las cuestiones de medio ambiente, pero parece que en esta ocasión usted no presenta unas propuestas sino prácticamente un programa de gobierno. Y sin hacer esto menoscabo de su intencionalidad, voy a, porque el tiempo es corto y con toda cortesía, a indicar algo sobre la 21.105, que se refiere a forestación.

Mire usted. Si antes hablaba, y tal vez me haya escuchado usted, no sé si estaba presente en la Cámara, del Plan de ordenación del territorio, esto es lo mismo. Nuestro territorio selvático, de *silva*, en latín «bosque», por decirlo así, o nuestra foresta, es como el territorio, pero no se puede reforestar a pasos marcados como se hace una obra o se hace un programa de edificación, porque hay unos elementos climáticos, usted mismo ha hecho alusión a lluvias o no lluvias, que impiden o aconsejan el que se haga más o menos. Yo comprendo que un plazo de cuatro o cinco años pueda ser un plazo razonable para hacer algo razonable, pero hay algo muy claro. Tampoco me atrevería a decir que hay periodos clarísimos como las manchas solares, que parece que lo hay, de sequía o no sequía, esto es mucho más aleatorio. Pero ya todos tenemos una vivencia personal, y es que cuando la UCD se fue del gobierno y entró el PSOE hubo unos años de mucha lluvia y no se reforestó; entonces, claro, se le dan entonces las explicaciones que se quiera. Ahora parece que entramos en una temporada lluviosa, pero nadie puede garantizar que el año 97 sea un año fatal en cuanto a lluvias, y sin lluvias no hay reforestación. Por lo tanto, la buena voluntad que usted pone en la propuesta 21.105 la comparto, pero no comparto ni la parte numérica ni el procedimiento. El procedimiento yo creo que es aleatorio, y lo que hay que poner es una buena voluntad y aprovechar la ocasión. Si usted hubiera presentado una enmienda diciendo «que se aproveche cada vez la ocasión y se haga un esfuerzo presupuestario cuando el año sea bueno para refores-

tar», yo no hubiera dicho nada, pero entrar a plazos fijos por cantidades concretas en esta materia parece de difícil cumplimiento. Por lo tanto, mi grupo se va a oponer.

Respecto a la propuesta 21.106, este es un tema mucho más complejo que merecería un debate amplio, sereno. Pero claro, se lo tengo que decir en telegrama. Usted sabe mejor que yo que un Plan de ordenación de recursos naturales, llamado vulgarmente Porn, no es fácil de hacer con precipitación. Por una sencilla razón: porque si eso se hace mal, la protección es falsa, es falsa. Es como hacer un proyecto malo de una edificación; la edificación luego a posteriori es falsa. Y esto es, a nuestro juicio, de mi grupo, la parte importante del trabajo de gabinete y de campo, hacer bien un Plan de ordenación de recursos naturales. Bien, pues hacerlo bien es hacerlo con realismo, con seriedad y con mucho rigor para que se permita una correcta protección del espacio en cuestión. Pues bien, tanto en Espadán como en Calderona ya tienen Porn, como usted sabe, y serán declarados espacios naturales, según se me dice, el próximo año 97; en el de Mariola se está elaborando. Luego no vamos tan atrás. Y esto me refiero al punto 2, porque el punto 1, si hay tiempo haré un breve discurso, pero tal vez le interese menos.

En cuanto al punto 3 de la propuesta transaccional, casi todos los catálogos que usted pide están elaborados, pero como queremos saber para acabar de perfilarlo totalmente y convertirlos en decretos, no es posible hacerlos antes de la fecha señalada en la propuesta. Por lo visto, no se trata de una falta de voluntad sino de un tecnicismo de la propia conselleria que requiere un tiempo para que salga bien.

Por lo tanto, en su conjunto resulta, por decirlo así, y sin ánimo de menoscabar la labor suya en protección del medio ambiente, un imposible todo lo que usted pide o lo que piden ustedes, por la temporalidad marcada. Y por lo tanto, muy difícil.

Y también hay que señalar que en el punto 4 de la propuesta sí que se cumplirá, por cuanto se me dice que la Conselleria de Agricultura y Medio Ambiente presentará próximamente a la aprobación del Consell un decreto conteniendo el reglamento regulador...

El senyor vicepresident primer:

Vaya terminando, por favor.

El senyor Crespo Samper:

...de la declaración de parajes naturales municipales. Claro, hay cosas que sí y cosas que no en su propuesta, y son, claro, como decía... un pequeño programa de gobierno.

Y, señor presidente, acabo ya indicándole una cosa. Cuando se habla de un parque natural y se llega a decir en una propuesta que siempre se tiene que ampliar y nunca se debe reducir, se hace demagogia, porque las cosas unas veces se suman y otras se restan, por los mismos motivos técnicos que en una ocasión hay que ir hacia adelante y otra vez hay que ir hacia atrás.

El senyor vicepresident primer:

Muchas gracias, señor diputado.

El senyor Crespo Samper:

Muchas gracias, señor presidente. Y le indico, por último, que votaremos en contra en estas dos cuestiones.

Muchas gracias, señor presidente.

El senyor vicepresident primer:

Muchísimas gracias. Muchas gracias.
Señor Maluenda.

El senyor Maluenda Verdú:

Senyor president, per a una qüestió d'ordre. D'estes tres propostes de resolució que ha defensat el Grup Parlamentari Esque-

rra Unida-Els Verds, en nom del Grup Parlamentari Popular -del Grup Parlamentari Popular, senyora Marco, que no del PP- demane que es vote separatament la 104.

Gràcies.

El senyor vicepresident primer:

Gracias, señor Maluenda.

Señor Moreno.

El senyor Moreno Carrasco:

Gracias, señor presidente.

Para aclararle al representante del Grupo Parlamentario Popular que las propuestas son del Grupo Parlamentario Socialista, no de otro grupo, y que se voten por separado todas.

El senyor vicepresident primer:

Señor Maluenda.

El senyor Maluenda Verdú:

Senyor president. Per a agrair... *(El senyor diputat parla sense micròfon.)*

El senyor vicepresident primer:

Perdón, señor Maluenda, un momento. ¿Quiere pulsar, por favor, señor Maluenda?

El senyor Maluenda Verdú:

Per a agrair al senyor Moreno l'observació. Efectivament, li agraiisc enormement eixe lapsus que jo he tingut. Són del Grup Parlamentari Socialista. Però que quede ben clar que el Grup Parlamentari Popular, que no el Grup Parlamentari del PP, demana que es vote la 104 desglossada, o les tres per separat, com la seua senyoria ha proposat.

Moltes gràcies.

El senyor vicepresident primer:

Muchas gracias, señor Moreno. Muchas gracias, señor Maluenda.

Vamos a proceder, en consecuencia, a la votación, porque si ustedes están cansandos yo también empiezo a estar cansado.

La 21.104. Comença la votació. Presents, 82; a favor, 80 i vots nuls, 2.

21.105. Comencem la votació. Presents: 84. A favor, 38; en contra, 45; vots nuls, 1.

Esmena transaccional. Comencem la votació. Presents: 84. A favor, 39; en contra, 45.

Senyories, la 21.107 i la 21.108, del Grup Parlamentari Socialista, veuran reduït el seu temps per la senzilla raó que durant el debat anteriorment citat ja s'havia fet referència que havien agafat més minuts en una de les propostes. Per tant, tenen dos minuts en cadascuna de les propostes. Repetesc, la 21.107 i la 21.108.

D'esta forma esta presidència, com sempre, es basa en la proposta de resolució de les Corts Valencianes, de 12 de febrer de 1993, i amb l'acord de la Junta de Síndics. Moltes gràcies, senyories.

Senyor Moreno.

El senyor Moreno Carrasco:

Gracias, señor presidente.

Para reconocer que efectivamente esa es la correcta aplicación de lo que se ha acordado, y efectivamente está aplicándolo exactamente como debía hacerse. Y recordarle que si hubiera o hubiese turno de oposición, debe ajustarse al mismo tiempo que van a usar los compañeros.

El senyor vicepresident primer:

Le agradezco, señor Moreno, sus palabras, porque hay momentos en que la presidencia, de verdad, está también, y se lo digo en serio, un poco cansado después de tantas horas, y a uno le animan.

Y, por lo tanto, por el Grupo Parlamentario Socialista, tiene la palabra para la defensa de la 21.107 en dos minutos. Muchas gracias.

**Proposta del G.P. Socialista
sobre TVV**

La senyora Gómez-Marco Pérez:

Gracias, señor presidente.

Pues por respeto a los señores y a las señoras diputadas y a los medios de comunicación, yo consumiré seguramente menos de un minuto.

¿Por qué presenta esta propuesta de resolución el Grupo Parlamentario Socialista? Porque entendemos que no se están cumpliendo las funciones que se recogen en la Ley de creación de la radiotelevisión valenciana, como tampoco en una resolución que se ha aprobado por estas Cortes.

Yo creo que es obvio para todos los ciudadanos y las ciudadanas el que la Radiotelevisión Valenciana, su programación, no está respondiendo a sus criterios fundacionales. En ello coincidimos casi todas las mujeres y casi todos los hombres de esta Comunidad, con alguna excepción que hemos descubierto estos días del debate, por ejemplo la del señor Zaplana, pero solamente porque el señor Zaplana confunde Canal 9 con Disneylandia. Pero esto también tiene atenuante, porque se debe a que, como dice el señor Zaplana, el no ve Canal 9. Muchas gracias.

El senyor vicepresident primer:

Muchas gracias.

Turno en contra, señor Castellano.

El senyor Castellano Gómez:

Gràcies, senyor president.

Jo intentaré ser un poquet més respectuos que la il·lustre senyora diputada que m'ha precedit en l'ús de la paraula, sobretot en una institució com és la del president de la Generalitat. I estic segur, senyora Gómez-Marco, que també entendre que el Grup Parlamentari Popular no pot recolzar de cap manera la proposta que vostè ha presentat, a través del seu grup parlamentari, ja que, si em permet la llicència, és més un brindis al sol que altra cosa; entre altres coses perquè no aporta absolutament res nou, està ja previst en la Llei de creació de la Llei 7/84, de l'ens de radiotelevisió valenciana, està aprovat per unanimitat i els seus consellers, en el consell d'administració, en data de 10 de juliol del present any ho han aprovat, i s'està complint perquè la sensibilitat d'este govern i la sensibilitat també de l'ens de radiotelevisió valenciana, que vostès participen en el consell a través dels seus consellers, estan fent complir açò. A més no podem admetre baix cap concepte que vostè diga que no s'està complint ni més ni menys el que està consagrat en la nostra norma fonamental. Crec que no és presentable, i per això no li votarem a favor.

Jo entenc que vostè alguna cosa havia de dir respecte a radiotelevisió. I com ho tenia difícil, ha hagut de presentar una cosa poc nova i reiterativa; primer perquè som líders en audiència en estos moments de totes les televisions; hem vertebrat territorialment la Comunitat Valenciana a través de la «parrilla» de programació d'este estiu; hem aprovat un estatut de redacció, que

som l'única televisió espanyola que l'hem aprovada, aplaudit pels treballadors i pels professionals de Canal 9, una reivindicació històrica i un incompliment flagrant del seu govern en els últims dotze anys, hem dit que en valencià arribarem al 65% i, per tant, o vostè feia un brindis al sol, presentava una cosa que ja estava en la llei de creació i estava en el pla d'actuació aprovat per unanimitat pels seus consellers també, li repetesc, de Canal 9, o no podia presentar altra cosa.

Una cosa, senyora Gómez-Marco, és que vostè, a través de la Comissió de Control, controle l'execució dels compliments de Radiotelevisió Valenciana. Però no que vinga ací a contar-nos coses que cauen pel seu propi pes. Per això...

El senyor vicepresident primer:

Senyor Castellano, vaja acabant.

El senyor Castellano Gómez:

Gràcies, per l'amabilitat del senyor president. Acabe ja.

Lamentem dir-li que, amb tot el respecte a les institucions, que crec que no s'ha de perdre mai, no li podem a votar a favor; i jo crec que ho entén sobradament. Gràcies.

El senyor vicepresident primer:

Moltes gràcies, senyor Castellano. Moltes gràcies.

Votem la 21.107. Senyories, comencem la votació. Presentes:

83. A favor, 37; en contra, 46; i vots nuls 1. Per tant, es rebutja.

Passem a la 21.108, del Grup Parlamentari Socialista.

Senyor Fuentes, té vostè la paraula per dos minuts.

**Proposta del G.P. Socialista
sobre Pimes**

El senyor Fuentes Prosper:

Moltes gràcies, senyor president.

És la darrera proposta de resolució, «el farolillo rojo», però encara que siga el «farolillo rojo» espere no utilitzar els dos minuts, però sí que espere també ser ben claret.

Justament en esta proposta de resolució el que pretén el grup parlamentari, en contra del que ha passat en l'anterior vegada que he eixit ací, és justament, com han dit que no, tirar-li una mà al grup parlamentari que sosté al govern, al Grup Popular. Perquè el seu president, en el debat que hem tingut estos dies, si lligem vostès la pàgina 26, va dir, li va dir al portaveu senyor Moreno «m'ha obsessionat sempre mantindre la coherència política en la meua actuació, assumint encerts i errors. Jo he complert en un grau altíssim tots els meus compromisos». Això és el que digué el dia 23 de setembre, pàgina 26.

Doncs molt bé, senyories. Esta proposta el que diu és. Si miren vostès el diari de sessions número 2 —no cal calfar-se massa el cap—, pàgina 7, diu el president don Eduardo Zaplana, de tots els valencians, meu també: «abans d'aprovar els pressupostos de 1996 presentaré un programa específic per les xicotetes i mitjanes empreses que ho recollirà tot». Ara és el moment que estes Corts no coneixen el programa específic per a les Pimes que devia haver presentat. Per tant, un incompliment del Molt Honorable Senyor President. No abans del 95, abans del 97.

Senyories, jo crec que no falta més només que dir el que acaba de dir. No passa res que un president diga «no he pogut» o «açò ho faré», no hi ha problema. La nostra proposta justament és perquè ara, si la Cambra ho veu adequat, reforcem, reforcem al president i sí que el compromís el faça un poc després. Simplement ara tenen l'oportunitat de llavar el que abans ha sigut

una desautorització. I simplement és fer una cosa que s'havia compromés el nostre president, el senyor Eduardo Zaplana.

El senyor vicepresident primer:

Moltes gràcies, senyor Fuentes.

Torn en contra, senyor Rodríguez Marín.

El senyor Rodríguez Marín:

Gracias, señor presidente.

Señoras y señores diputados.

Ilustre don Víctor Fuentes.

No parece razonable que, siguiendo su propia disección o su propia argumentación anterior, en estos momentos la promesa del plan que decía nuestro presidente ahora resulte que porque usted la pide, la damos. Mire usted, el problema sería volver a lo de antes, sólo que a lo mejor diga «vuelve usted a desautorizar a...» Mire, preferimos, a más azúcar, más dulce; cuando lo proponemos nosotros que cuando lo propongan ustedes. Razonable.

Ahora, a partir de ahí, a partir de ahí, lo que está claro es que eso, si lo ha prometido el presidente, lo hará. Pero le vamos a votar en contra. ¿Y sabe por qué? No por nada, sino porque es nuestra política y no la suya. Y usted está forzando permanentemente a que se haga lo que usted quiere. Es razonable, usted tiene que tener sus iniciativas. ¡Eso ya se hará! ¡Ya se hará! ¡No mire usted el papel, hombre! ¿Quiere usted que las cosas (inintel·ligible)?

De momento, de momento, de momento lo que se ha hecho es mucho, es mucho. Y sirva como botón de muestra... por ejemplo, se ha puesto en marcha desde la Conselleria de Industria el Plan tecnológico, Plan de calidad, formación, Plan de iniciación a la exportación, y un largo etcétera de actuaciones.

Mire usted, si para nosotros el eje vertebral de creación de empleo y de que nuestra Comunidad, tanto dentro del entorno español como en el entorno europeo y en el mundo sea importante, son nuestras pequeñas y medianas empresas. Es decir, estamos en ello, pero no, no con su plan, sino con el nuestro. Lamentablemente le tenemos que decir que no.

Ahora, mire usted, también le digo que, en cualquier caso, habrá oportunidad de discutir nuevamente quizá este asunto, y usted es un hombre hábil, en el momento del debate de los presupuestos. Y, desde otros parámetros, quizá se consiga algún acuerdo que mejore algo que para nosotros es cuando menos tan querido como para ustedes: nuestras Pymes. Nada más.

El senyor vicepresident primer:

Muchas gracias, señor Marín. Se ha ajustado usted exactamente al tiempo. Muchas gracias, muchas gracias.

Votem la 21.108. Comença la votació... Esperen un moment, por favor. Presents: 81. A favor, 37; en contra, 44.

Senyories, moltes gràcies, i s'alça la sessió.

(S'alça la sessió a les 20 hores i 23 minuts.)

CONDICIONES PARA LA SUSCRIPCIÓN

1. La suscripción es anual. El período de suscripción finaliza el 31 de diciembre de cada año. Las altas que se produzcan durante el año se contarán, a efectos de cobro, desde la primera semana de cada trimestre natural, sea cual sea la fecha de suscripción dentro del trimestre.
2. El envío de los boletines comenzará una vez se haya recibido el importe correspondiente y la tarjeta de suscripción debidamente cumplimentada.
3. El suscriptor que no renueve la suscripción antes del 31 de diciembre será dado de baja.
4. La administración del Boletín puede modificar en cualquier momento el precio de la suscripción, el cual tendrá efectos para los suscriptores dados de alta, a partir de la siguiente renovación de la suscripción.

TARJETA DE SUSCRIPCIÓN

Nombre

Calle Núm.

Teléfono Población

Distrito postal

Desea suscribirse al «Boletín Oficial de las Cortes Valencianas», SÍ/NO y al «Diario de Sesiones» SÍ/NO (táchese aquello que no proceda), de acuerdo con las condiciones adjuntas, a partir del día de de

Con esta finalidad el día de de, ingresa en la C/C núm. 0010024146 de las Cortes Valencianas en el Banco Central-Hispano, urbana plaza de la Virgen (Valencia), entidad 0049, oficina 0781, la cantidad de pesetas, mediante ingreso o transferencia.

..... de de

PRECIO DE LA SUSCRIPCIÓN ANUAL

1. Al Boletín y Diario de Sesiones: 11.750 pesetas
2. Al Boletín Oficial: 7.000 pesetas
3. Al Diario de Sesiones: 5.600 pesetas
4. Números sueltos: 100 pesetas

CONDICIONS PER A LA SUBSCRIPCIÓ

1. La subscripció és anual. El període de subscripció finalitza el 31 de desembre de cada any. Les altes que es produeixen durant l'any, es comptaran, a efectes de cobrament, des de la primera setmana de cada trimestre-natural, qualsevulla que siga la data de subscripció dins del trimestre.
2. L'enviament dels butlletins començarà una vegada s'haja rebut l'import corresponent i la targeta de subscripció degudament complimentada.
3. El subscriptor que no renove la subscripció abans del 31 de desembre serà donat de baixa.
4. L'administració del Butlletí pot modificar en qualsevol moment el preu de la subscripció, el qual tindrà efectes per als subscriptors donats d'alta, a partir de la següent renovació de la subscripció.

TARGETA DE SUBSCRIPCIÓ

Nom

Carrer Núm.

Telèfon Població

Districte postal

Desitja subscriure's al «Butlletí Oficial de les Corts Valencianes», SÍ/NO i al «Diari de Sessions» SÍ/NO (esborre's allò que no procedesca), d'acord amb les condicions adjuntes, a partir del dia de de

Amb aquesta finalitat el dia de de, ingressa al C/C núm. 0010024146 de les Corts Valencianes en el Banc Central-Hispano, urbana plaça de la Mare de Déu (València), entitat 0049, oficina 0781, la quantitat de pessetes, mitjançant ingrés o transferència.

..... de de

PREU DE LA SUBSCRIPCIÓ ANUAL

1. Al Butlletí i Diari de Sessions: 11.750 pessetes
2. Al Butlletí Oficial: 7.000 pessetes
3. Al Diari de Sessions: 5.600 pessetes
4. Números solts: 100 pessetes

Imprés en paper reciclat

DIARI DE SESSIONS DE LES CORTS VALENCIANES

Subscripcions: Servici de Publicacions de les Corts, plaça de Sant Llorenç, 4. 46003 València. Telèfon 387 61 00.

Imprimix: Federico Domenech, S. A. - Gremis, 4. 46014 València.

ISSN: 1133-2492.

Dip. Leg.: V-1.013-1983.

DIARIO DE SESIONES DE LAS CORTES VALENCIANAS

Suscripciones: Servicio de Publicaciones de las Cortes, plaza de San Lorenzo, 4. 46003 Valencia. Teléfono 387 61 00.

Imprime: Federico Domenech, S. A. - Gremis, 4. 46014 Valencia.

ISSN: 1133-2492.

Dep. Leg.: V-1.013-1983.